

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

อรจิรา ยอดคำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์ และสถิติการศึกษา

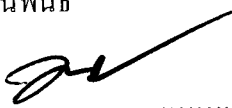
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ธันวาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

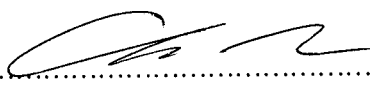
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ อรจิรา ยอดคำ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.ผลาด สุวรรณโพธิ์)

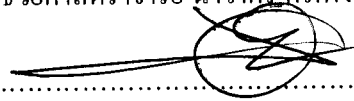

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุมา รัตนพลแสนย์)

.....กรรมการ
(ดร.ผลาด สุวรรณโพธิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 29 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.ผลาดร สุวรรณโพธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ให้ความกรุณาในการให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้แนวทางในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังปรากฏชื่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำในการปรับปรุงแก้ไขที่เป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัยและคณาจารย์ในภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งด้านวิชาการและจริยธรรมแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณเพื่อนครูโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี ทุกท่าน พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ นิสิตภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ และเจ้าหน้าที่ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใยและเป็นกำลังใจอย่างอบอุ่นแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ท้ายสุดขอขอบพระคุณ คุณแม่ขุนารถ คุณพ่อบังอร ครอบครัวและญาติพี่น้อง ที่คอยให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนและส่งเสริมในทุก ๆ ด้านแก่ผู้วิจัยตลอดมา ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตเวทิตาแด่บุพการี บวรอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

อรจิรา ยอดคำ

55920431: สาขาวิชา: วิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา; วท.ม. (วิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา)

คำสำคัญ: การประเมินอภิमान/ การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา/ โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

อรจิรา ยอดคำ: การประเมินอภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล (META EVALUATION FOR STUDENT ADMISSION IN SECONDARY SCHOOL) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ผลาคร สุวรรณโพธิ์, วท.ค., พงศ์เทพ จิระโร, ค.ค., 172 หน้า, ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินอภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล และวิเคราะห์กระบวนการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล กลุ่มตัวอย่างคือครู ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการรับนักเรียนจำนวน 377 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ครอบคลุมมาตรฐานการประเมินอภิमान 4 ด้าน ประกอบด้วย มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) และคำถามปลายเปิดปัญหา/ อุปสรรค ข้อเสนอแนะในการประเมินการรับนักเรียนมัธยม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย การทดสอบค่าที (*t*-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินอภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล โดยภาพรวมทุกมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก ในด้านอรรถประโยชน์ค่าเฉลี่ยผลการประเมินมากที่สุดคือการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจนอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยผลการประเมินน้อยที่สุดคือการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน ด้านความเป็นไปได้ค่าเฉลี่ยผลการประเมินมากที่สุดคือโรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสมดีมาก ค่าเฉลี่ยผลการประเมินน้อยที่สุดคือการตรวจแบบทดสอบโดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง ด้านความเหมาะสมค่าเฉลี่ยผลการประเมินมากที่สุดคือโรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจนอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยผลการประเมินน้อยที่สุดคือโรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน และด้านความถูกต้องค่าเฉลี่ยผลการประเมินมากที่สุดคือโรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจนดีมาก ค่าเฉลี่ยผลการประเมินน้อยที่สุด คือ แบบทดสอบ

เพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินที่มีภูมิลำเนา ขนาดโรงเรียนและประเภทของโรงเรียนแตกต่างกันมีผลการประเมินอภิमानแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภูมิลำเนาที่มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินมากที่สุดคือภาคกลาง น้อยที่สุดคือภาคเหนือ ขนาดโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินมากที่สุดคือโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ น้อยที่สุดคือโรงเรียนขนาดเล็ก ประเภทของโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินมากที่สุดคือโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง น้อยที่สุดคือโรงเรียนทั่วไป

55920431: MAJOR: EDUCATION RESEARCH, EVALUATION AND STATISTICS;

M.Sc. (EDUCATION RESEARCH, EVALUATION AND STATISTICS)

KEYWORDS: META EVALUATION/ STUDENT ADMISSION IN SECONDARY

SCHOOL/ GOVERNMENT SECONDARY SCHOOL

ONCHIRA YODKHUM: A META EVALUATION FOR STUDENT ADMISSION IN

GOVERNMENT SECONDARY SCHOOL ADVISORY COMMITTEE: PALADORN

SUWANNAPHO, Ph.D., PONGTHEP JIRARO, Ph.D. 172 P. 2016.

The sample groups were 377 people consisted of teachers, school directors and others who were responsible for student admission. The research instrument was meta evaluation test for student admission in secondary school. The research questionnaires used the 5 rating scales technique with 4 factors of meta evaluation: utility standards, feasibility standards, propriety standards and accuracy standards, and the part of open questionnaires were about problems/obstacles and suggestions for student admission evaluate in secondary school. The researcher used descriptive statistics, t-test, One-way ANOVA to analyze the quantitative data and used content analysis for qualitative data.

The research result revealed that all standards of meta evaluation for student admission in government secondary school were excellent. The highest level of meta evaluation in utility standards were the list of eligible applicants, the place and room for examination at the very good level. The lowest level was the test designed to screen and match with comprehensive knowledge level of the students. The highest level of feasibility standards was the school policy and plan for student admission at the very good level. The lowest level was the test checking by the experience, knowledge and review more than one time. The highest level of propriety standards was the assignment of student admission board at the very good level. The lowest level was the assignment of student admission board for designing the test. The highest level of accuracy standards was the assignment of student admission board at the very good level. The lowest level was the admission test reached the standard certified by a qualified person. The mean comparison of student admission in government secondary school who were from different region, school sizes and kinds of school was different with statistics significance of .05. The Central region was in the highest level. The North region was in the lowest level. The highest level of the school size was the extra large school, the small school was at the lowest level. The highest level of the kind of school was the school with high competitive rate, the general school was at the lowest level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ง
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามของการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประเมิน.....	8
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประเมินอภิมาน.....	12
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแห่งชาติ.....	21
นโยบายและแนวปฏิบัติกรับนักเรียน.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	114
สรุปผลการวิจัย.....	115
อภิปรายผล.....	125
ข้อเสนอแนะ.....	131
บรรณานุกรม.....	133
ภาคผนวก.....	140
ภาคผนวก ก.....	141
ภาคผนวก ข.....	146
ภาคผนวก ค.....	156
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	172

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลแบ่งตามขนาดของโรงเรียน และจำนวน กลุ่มตัวอย่างโดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม.....	65
2	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน จำแนกตามภูมิภาค.....	73
3	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน จำแนกตามเพศ.....	74
4	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามอายุ.....	74
5	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามประเภท การทำงาน.....	75
6	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามขนาด ของโรงเรียน.....	75
7	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามประเภท ของโรงเรียน.....	76
8	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามกลุ่มสาระ ที่ปฏิบัติการสอน.....	77
9	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามตำแหน่ง.....	78
10	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามกลุ่มงาน/ ฝ่ายงาน.....	78
11	จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามระดับการศึกษา	79
12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในภาพรวม ($n = 377$).....	79
13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านอรรถประโยชน์ ($n = 377$).....	80
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านความเป็นไปได้ ($n = 377$).....	83
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านความเหมาะสม ($n = 377$).....	86
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านความถูกต้อง ($n = 377$).....	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามภูมิภาค (n = 377).....	92
18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์ จำแนกตามภูมิภาค.....	93
19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามภูมิภาค.....	94
20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลรายคู่โดยรวม จำแนกตามภูมิภาค.....	95
21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามเพศ (n = 377).....	96
22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามอายุ (n = 377).....	97
23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามประเภทการทำงาน (n = 377).....	98
24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามขนาดของโรงเรียน (n = 377).....	99
25 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายกลุ่มผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษา ต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลโดยรวม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	100
26 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายกลุ่มผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน...	101
27 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายกลุ่มผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน...	102
28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามประเภทของโรงเรียน (n = 377).....	103
29 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายกลุ่มผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลโดยรวม จำแนกตามประเภทของโรงเรียน.....	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
30	การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายกลุ่มผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์ จำแนกตามประเภท ของโรงเรียน..... 105
31	การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายกลุ่มผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเหมาะสม จำแนกตามประเภท ของโรงเรียน..... 106
32	การเปรียบเทียบการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ($n = 377$)..... 107
33	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามตำแหน่ง ($n = 377$)..... 108
34	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามระดับการศึกษา ($n = 377$)..... 109
35	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและผลการประเมิน อภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล..... 110

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาคุณภาพของประชากรให้มีศักยภาพอย่างเต็มทีนั้น จะต้องให้ความสำคัญกับการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นการเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ กับมนุษย์ให้เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในเรื่องต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ซึ่งนอกจากประชากรจะได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพโดยผ่านกระบวนการให้การศึกษา การศึกษายังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม โดยการศึกษายของประชากรจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ช่วยให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรให้ดีขึ้น ตลอดจนทำให้ประเทศมีความเจริญทัดเทียมนานาประเทศได้ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2553 หน้า 1)

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) โดยมีวิสัยทัศน์ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ภายในปี พ.ศ. 2561 จะต้องมี การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบใน 3 ประเด็นหลักคือ การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เป็นระบบไว้ 4 ประการ คือการพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ การพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ ปี พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป โดยมีมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร และพัฒนาได้อย่างเหมาะสมไปพร้อมกับเป้าหมายของอาเซียน (ASEAN) ภายใน ปี พ.ศ. 2561 ทั้งนี้จากการติดตามผลการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนต้นแบบเป็นเวลา 1 ปี การศึกษา พบว่าการพัฒนาผู้เรียนยังไม่สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร โดยเฉพาะการพัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย ทั้งในมิติของวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ ซึ่งควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองสู่มาตรฐานการเรียนรู้ และมีความเหมาะสมกับศักยภาพที่แท้จริงของตน ปี พ.ศ. 2553 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายด้านการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน

มีความสามารถ ในการเรียนรู้ รักที่จะเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย มีความสนุกกับการเรียนรู้ และมีโอกาสได้เรียนรู้นอกห้องเรียนอย่างสร้างสรรค์ ประกอบสภาพปัญหาของประเทศ ด้านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O-NET) การทดสอบการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (National Test: NT) การประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Program for International Student Assessment: PISA) ต่ำในวิชาหลัก ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ ปัญหาด้านวิกฤตทางสังคมเกี่ยวกับความแตกแยก ความรุนแรง และ ปัญหาทุจริต ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา จึงได้นำนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง นโยบายด้านการศึกษาของ รัฐบาลและสภาพปัญหาของการใช้หลักสูตรที่ผ่านมาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนด จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สถานศึกษาและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553, หน้า 1-2)

การศึกษานับเป็นรากฐานสำคัญประการหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่ทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคน ได้พัฒนาอย่างเต็มที่ เป็นคนที่รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรมจริยธรรมรู้จักฟังตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (ศิริพร สติวงศ์, 2548, หน้า 1)

ในประเทศไทยได้มีการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาให้มีความเสมอภาคทางการศึกษา โดยมีกฎหมายและนโยบายการศึกษาของไทยนับแต่อดีตเป็นต้นมา เน้นคุณภาพการศึกษาและ เท่าเทียมใน โอกาสทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 10 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ออกมาสอดคล้องกับบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ส่วนที่ 8 สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา มาตรา 49 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ในแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ได้เน้นให้มีการจำกัด ลด ขจัดปัญหาทางโครงสร้าง ที่ก่อให้เกิดและหรือคงไว้ซึ่งความยากจน ขัดสน ค้อยทั้ง โอกาสและศักดิ์ศรีของคนและ จากการที่มีการขยายตัวทางด้านการศึกษาอย่างรวดเร็ว โรงเรียนและสถานศึกษาเพิ่มขึ้น

เป็นจำนวนมาก รัฐบาลจึงต้องมีส่วนเข้ามาควบคุมดูแลระบบการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานศึกษาต้องจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด โดยอาศัยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา สิทธิเสรีภาพที่ทัดเทียมกันในการศึกษา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2555)

ผู้ปกครองมีความต้องการให้บุตรหลานของตนได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับในเรื่องคุณภาพการศึกษา ทำให้โรงเรียนต้องใช้วิธีการคัดเลือกในการรับเด็กเข้าเรียน การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีเป็นปัจจัย ที่สำคัญต่อการจัดการศึกษา และโอกาสในการได้รับการศึกษาของเยาวชนไทยที่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมอย่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อการอย่างต่อเนื่อง หลายปีที่ผ่านมาองค์กรระหว่างประเทศได้จัดอันดับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่า ประเทศอื่นที่มีประชากร และทรัพยากรอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ในด้านระดับการศึกษาเฉลี่ยของ คนไทยสูงขึ้น การขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น แต่คุณภาพทางการศึกษา ยังคงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการขาดแคลนกำลังคนระดับกลาง และระดับสูง เพื่อสนองตอบความต้องการของตลาดแรงงาน และเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของคนไทย (วิทยากร เชียงกูล, 2553 หน้า 1)

จากสภาพปัญหาของการศึกษาดังกล่าว จะเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ต้องเร่งดำเนินการเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา เพื่อให้เป็นไปอย่างทั่วถึง โดยแท้จริง อันจะช่วยแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันด้านการศึกษา ในสังคมและเพื่อเป็นการพัฒนาประเทศ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะภาครัฐต้องมีบทบาท สำคัญในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาและสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาให้ครอบคลุม ในทุกระดับการศึกษา เพื่อลดช่องว่างความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาดังกล่าว

การดำเนินการรับนักเรียน ต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพในการศึกษาของบุคคล ดังที่ปรากฏในมาตรา 49 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ดังนี้ มาตรา 49 ด้านสิทธิเสรีภาพในการศึกษาบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา ไม่น้อย สิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้ที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้สิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษาที่ทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือ เอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ย่อมได้รับการคุ้มครอง และส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ(สำนักนโยบายและแผนการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน, 2556)

จากกฎหมายการศึกษาในอดีตจนถึงปัจจุบัน การจัดการศึกษาว่าด้วยนโยบายพื้นฐาน
แห่งรัฐจะต้องจัดการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ การรับนักเรียนจึงเป็นภารกิจหนึ่งที่จะ
ทำให้การดำเนินการบรรลุตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การดำเนินงาน
รับนักเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงต้องคำนึงถึงเด็กทุกคนให้มีโอกาสและสามารถ
เข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพไม่น้อยกว่า 15 ปี อย่างเท่าเทียมกัน โดยการดำเนินการ
รับนักเรียนตามนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียนของโรงเรียนต้องมีความชัดเจน
เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง และประชาชน เกิดความเข้าใจใน
กระบวนการรับนักเรียนและให้ความร่วมมือในการส่งเด็กเข้าเรียนจนจบการศึกษา สถานศึกษา
จัดบริการทางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ดำเนินการรับนักเรียนอย่างมีคุณภาพ โปร่งใส
เป็นธรรม มีความรับผิดชอบ และตรวจสอบได้

การรับสมัครนักเรียนเพื่อเข้ามาเรียนในโรงเรียน เป็นหน้าที่หนึ่งของการบริหารจัดการศึกษา
ของโรงเรียนที่ต้องดำเนินการให้เป็นระบบ เพื่อให้ชุมชนได้รับทราบการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง
การคัดเลือกนักเรียนที่มีความพร้อมย่อมส่งเสริมให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างรวดเร็วและ
ใกล้เคียงกัน การสร้างความเข้าใจของบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการสัมภาษณ์ การสร้างแบบวัดและ
ประเมินผลนักเรียนจึงต้องสอดคล้องกันและเข้าใจในกฎระเบียบร่วมกัน จึงจะส่งผลให้ได้นักเรียน
ที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง

การรับสมัครนักเรียนใหม่ของโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาจึงมีความสำคัญต่อ
การพัฒนาการเรียนในโรงเรียนอย่างเป็นระบบตามหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน จากการศึกษา
ค้นคว้าพบว่ายังไม่มีกระบวนการประเมินการรับนักเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจการประเมินอภิมาน
การรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ผู้บริหารสามารถนำข้อมูล
ที่ได้ปรับกระบวนการรับนักเรียนในปีถัดไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามวิจัย

1. การประเมินการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษา
ของรัฐบาลเป็นอย่างไร
2. กระบวนการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล
เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล
2. เพื่อวิเคราะห์กระบวนการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการรับนักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกัน มีผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลต่างกัน
2. ผลการประเมินอภิมานการรับเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลกับอายุและประสบการณ์การทำงานของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการรับนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ตั้งแต่กระบวนการเปิดรับสมัคร เกณฑ์ และวิธีการในการคัดเลือกของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในมาตรฐานการประเมิน 4 ด้าน (Stullfebeam & Shinkfiels, 1990 อ้างถึงใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2541) ประกอบด้วย มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards)

ขอบเขตประชากร

โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในประเทศไทย จำนวนทั้งหมด 2,359 โรงเรียน จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษามีทั้งหมด 42 เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีครูทั้งหมด 111,671 คน (กลุ่มสารสนเทศสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การรับนักเรียน หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการรับนักเรียนเพื่อศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา โดยมีกระบวนการตั้งแต่การกำหนดระเบียบวิธีการ ลำดับขั้นตอน หลักเกณฑ์ข้อกำหนดต่าง ๆ รวมถึงการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าเรียนด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การสอบ

วัดความรู้ การสอบคัดเลือก การใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O-NET) ไปจนถึงการประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกให้เข้าเรียน

2. ขนาดโรงเรียน หมายถึง การกำหนดขนาดของโรงเรียนตามกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งเป็น 4 ขนาด ได้แก่ ขนาดเล็ก ตั้งแต่ 499 คนลงมา ขนาดกลาง 500-999 คน ขนาดใหญ่ 1,000-1,499 คน และขนาดใหญ่พิเศษ ตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

3. ประเภทของโรงเรียน หมายถึง การแบ่งประเภทของโรงเรียนนั้นแบ่งออกเป็น โรงเรียนทั่วไป คือ โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาลมิใช่โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง โรงเรียนอัตรการแข่งขันสูง คือ โรงเรียนที่มีจำนวนผู้สมัครเรียนจำนวนมาก เกินกว่าจำนวนนักเรียนที่โรงเรียนสามารถรับได้ตามแผนการรับนักเรียนและคณะกรรมการ เขตพื้นที่การศึกษาเห็นชอบให้เป็นโรงเรียนที่มีอัตรการการแข่งขันสูง ตามที่สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการประกาศไว้ โรงเรียนวัตถุประสงค์พิเศษ คือ โรงเรียน ที่จัดการศึกษาด้วยวัตถุประสงค์พิเศษ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการประกาศไว้

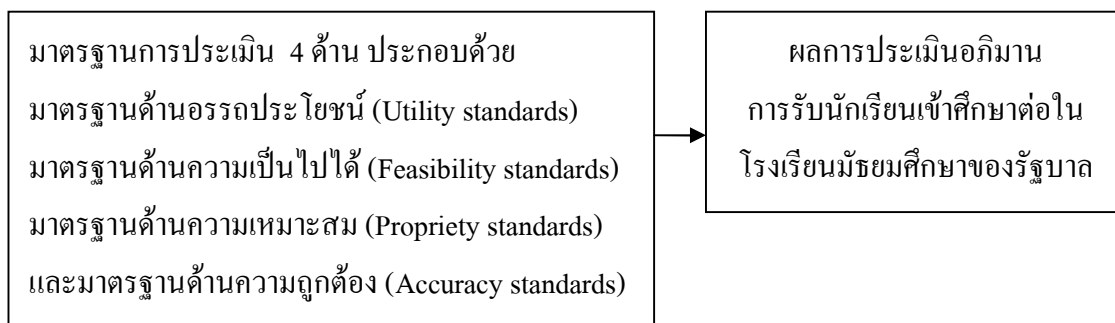
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

5. คณะกรรมการรับนักเรียน หมายถึง บุคคลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือ สถานศึกษา แต่งตั้งให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา นำนโยบายและแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียน จากหน่วยงาน ต้นสังกัด มาวางแผนสู่การปฏิบัติในการกำหนดสัดส่วนการรับนักเรียน วิธีการรับนักเรียน การรับ นักเรียนเงื่อนไขพิเศษ การประชาสัมพันธ์และวินิจฉัยแก้ไขปัญหา ในการดำเนินการรับนักเรียน ให้เป็นไปตามนโยบาย

6. การประเมินอภิมาน หมายถึง การประเมินเพื่อประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล โดยใช้มาตรฐานการประเมิน 4 ด้าน คือ มาตรฐาน ด้านอรรถประโยชน์ (Utility standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards)

7. โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐที่กำหนดขึ้น โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินอภิมานการรับนักเรียนมัธยมศึกษาเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประเมิน

ตอนที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประเมินอภิมาน

ตอนที่ 3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 4 นโยบายและแนวปฏิบัติการรับนักเรียน

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประเมิน

การประเมินเป็นกระบวนการที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการวิจัยเชิงประเมิน เป็นกระบวนการวิจัยที่เป็นกระบวนการศึกษา ค้นคว้าอย่างเป็นระบบ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความหมายของการประเมิน

สมคิด พรหมชัย (2550, หน้า 37) กล่าวถึงการประเมิน (Evaluation) เป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญในทุกหน่วยงาน ทุกองค์กร เพราะการประเมินเป็นกระบวนการตรวจสอบความก้าวหน้าของงานที่บ่งชี้ถึงคุณค่าของงานนั้น การประเมินจึงเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่องค์กร ดังนั้นในหลายองค์กรจึงได้นำการประเมินเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งภารกิจขององค์กร ทำให้มีงานการประเมินเกิดขึ้นมาอย่างมากมาย ก่อให้เกิดสารสนเทศเพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ

พิสนุ พองศรี (2551, หน้า 4) กล่าวว่า การประเมิน (Evaluation) หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยนำสารสนเทศหรือผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สุพักตร์ พิบูลย์ (2551, หน้า 72-73) กล่าวถึง กลุ่มผู้ให้ความหมายของการประเมินมีอยู่ด้วยกัน 4 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มที่ 1 มองการประเมินเป็นเสมือนการวัดผลตัวอย่างเช่น การตัดสินผลการเรียนจากคะแนนในการทดสอบ การสร้างแบบประเมินพฤติกรรมของครูในแต่ละด้านแล้ว

นำไปให้นักเรียนตัดสินใจ กลุ่มที่ 2 มองการประเมินเป็นการให้บริการตัวอย่างเช่น การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจของลูกค้า กลุ่มที่ 3 มอง การประเมิน เป็นการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยความรู้สึกของตนเองเป็นเกณฑ์ ส่วนกลุ่มที่ 4 มองการประเมินเป็นกระบวนการที่มีกาเก็บรวบรวมข้อมูลและตัดสินใจคุณค่าโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ประเภทของการประเมิน

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544) ได้เสนอการแบ่งประเภทของการประเมินได้หลายประเภท อาทิ เช่น

1. แบ่งโดยหลักยึดในการประเมินค่า

- การประเมินค่าตามอุดมการณ์ของ โครงการ (Goal-based evaluation)

เป็นการประเมินผลที่ได้จากโครงการว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่

- การประเมินค่าซึ่งอิสระจากอุดมการณ์ของ โครงการ (Goal-free evaluation)

เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นทั้งหมดโดยไม่ทราบว่าวัตถุประสงค์ของโครงการนี้มีอะไรบ้าง

2. แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน

- การประเมินก่อนนำโครงการ ไปปฏิบัติ
- การประเมินขณะโครงการดำเนินอยู่
- การประเมินหลังจากกิจกรรมหรือโครงการสิ้นสุดลงแล้ว

3. แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการประเมิน

- การประเมินเพื่อปรับปรุง เรียกว่า การประเมินความก้าวหน้า (Formative evaluation)

ซึ่งมักจะใช้ประเมินผลระหว่างแผนหรือระหว่างพัฒนาโครงการ ผลที่ได้จากการประเมินจะช่วยตั้งวัตถุประสงค์ของโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่แท้จริง และจะช่วย ตรวจสอบว่า

โครงการดำเนินไปตามแผนงานหรือไม่และมีความก้าวหน้ามากน้อย เพียงไร

- การประเมินเพื่อสรุปผลเรียกว่าการประเมินสรุปรวม (Summative evaluation)

เป็นการประเมินหลังสิ้นสุดโครงการเพื่อตรวจสอบว่าโครงการได้บรรลุเป้าหมายหรือไม่อย่างไร มีปัญหาหรืออุปสรรคใดที่ต้องแก้ไขปรับปรุงซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ผู้บริหาร โครงการสามารถนำไปสู่การตัดสินใจว่าควรดำเนินการต่อไปหรือยกเลิก (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2544)

4. แบ่งตามสิ่งที่ถูกประเมิน

- การประเมินสถานะแวดล้อมหรือการประเมินบริบท (Context evaluation)
- การประเมินปัจจัยหรือตัวป้อน (Input evaluation)

รูปแบบการประเมิน เป็นแนวคิดที่สำคัญที่แสดงถึงกระบวนการหรือรายการที่ประเมิน การประเมินโดยใช้รูปแบบใดขึ้นอยู่กับจุดเน้นและจุดมุ่งหมายของการประเมิน ซึ่ง (สมคิด พรหมจ้อย, 2544; สุพักตร์ พิบูลย์, 2544 และ ธเนศ จำเกิด, 2545) ได้เสนอการแบ่งรูปแบบการประเมิน ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย (Objective based model) เป็นรูปแบบที่เน้นการ ตรวจสอบผลที่คาดหวังว่าเกิดขึ้นหรือไม่ หรือประเมินโดยตรวจสอบผลที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายเป็น หลัก ได้แก่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler) ครอนบาค (Cronbach) เคริกแพตทริก (Kirkpatrick) เป็นต้น

2. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า (Judge mental evaluation model) เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับกำหนดและวินิจฉัย คุณค่าของโครงการ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ สเตค (Stake) สคริฟเวน (Scriven) โพรวัส (Provus) เป็นต้น

3. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision-oriental evaluation) เป็นรูปแบบ การประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูล และข่าวสารต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารในการตัดสินใจ เลือกลงเลือกต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ รูปแบบการประเมินของเวลช์ (Welch) สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) อัลคิน (Alkin) เป็นต้น

ประจักษ์ เขียมสมบูรณ์ (2544, หน้า 50-51) ได้สรุปความหมายเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการ ประเมินจำเป็นต้องอาศัยเกณฑ์ในการศึกษาซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นตามจุดมุ่งหมายของการใช้ ได้แก่ ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ความเพียงพอ ความเสมอภาค ความเป็นธรรม การแบ่งประเภทของการประเมินที่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ จำแนกได้ ดังนี้

1. โดยเกณฑ์จุดมุ่งหมายและลักษณะการใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ การประเมินความก้าวหน้า (Formative evaluation) และการประเมินเพื่อสรุปผล (Summative evaluation)

2. โดยเกณฑ์การยึดวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การประเมิน โดยยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก (Goal-based evaluation) และการประเมินที่อิสระไม่ยึดวัตถุประสงค์ ของโครงการ (Goal-free evaluation)

3. โดยเกณฑ์ลำดับเวลาที่ประเมิน มีระยะเวลาในการประเมิน ดังนี้

3.1 ประเมินก่อนเริ่มปฏิบัติงานแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การประเมินตามความต้องการ จำเป็น (Need assessment) การประเมินความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้ของโครงการ (Project appraisal)

3.2 ประเมินในระหว่างการดำเนินงาน (Implementation evaluation)

3.3 ประเมินหลังการดำเนินงาน (Result evaluation)

4. โดยเกณฑ์ลักษณะการใช้เกณฑ์ในการตัดสิน มี 2 ประเภทคือ 1 ประเมินแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced evaluation) 2 ประเมินแบบอิงกลุ่ม (Norm-reference evaluation)

จากการศึกษาสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินจะต้องมีความชัดเจน เพื่อให้ผู้ประเมินจะพิจารณาวิธีการได้อย่างเหมาะสม การประเมินผลเพื่อค้นหาปัญหา แก้ปัญหาหรือหาข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่กำลังดำเนินการอยู่หรือตัดสินผลสำเร็จของโครงการ การตัดสินใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการประเมินผลนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ประการแรกในการประเมินผล เพราะการที่เรากำหนดจุดมุ่งหมายจะทำให้เราทราบถึงวิธีการการประเมินและต้องใช้ข้อมูลหรือสารสนเทศอะไรในการประเมิน กล่าวโดยสรุปจุดมุ่งหมายของการประเมินเพื่อให้ผู้ประเมินทราบผลและปัญหาเพื่อหา วิธีการในการปรับปรุงและแก้ปัญหานั้น

การประเมินเป็นกิจกรรมที่เป็นบทบาทสำคัญในกระบวนการตัดสินใจเพื่อพัฒนางานต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ทำให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายหรือทิศทางการดำเนินงานขององค์กร ต่อการปรับปรุงสื่อ/ ชิ้นงาน แผนงาน โครงการให้เหมาะสมก่อนนำไปปฏิบัติ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้รับผิดชอบงาน/ โครงการทราบจุดเด่น จุดด้อยของงาน ซึ่งสามารถปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการลดโอกาสความสูญเปล่าในการปฏิบัติงานอีกด้วย ตลอดจนทำให้ทราบว่าปฏิบัติการใด ๆ ที่ได้ลงทุนไปแล้วเกิดประโยชน์คุ้มค่าหรือไม่ หรือควรจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ เป็นต้น

เป้าหมายของการประเมิน คือสิ่งที่ต้องการประเมิน อาจเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินงาน อาทิเช่น สื่อ/ อุปกรณ์/ ชิ้นงาน บุคลากร งานปกติ (กิจกรรม/ วิธีการทำงาน/ ระบบงาน) นโยบาย แผนงาน โครงการ หลักสูตร องค์กรหรือหน่วยงาน เป็นต้น

การประเมินทางการศึกษา เป็นการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตัดสินคุณค่าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เช่น สื่อ วิธีการ หรือปฏิบัติการทางการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจทางการศึกษาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ทั้งในระยะก่อนวางแผนจัดการศึกษา ก่อนนำแผนไปสู่การปฏิบัติ ขณะดำเนินการตามแผน และเมื่อดำเนินงานแล้วเสร็จ หากการประเมินใดมีความครบถ้วนสมบูรณ์ในด้านการวัดและด้านเกณฑ์การตัดสินคุณค่า จะส่งผลให้การประเมินมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากขึ้น

การประเมิน เป็นการตัดสินค่าของสิ่งใด ๆ เทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดเพื่อหาคุณภาพของสิ่งที่ปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่จุดเด่น จุดด้อย ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินการ เพื่อที่ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพต่อไป

กระบวนการรับนักเรียนมัธยมศึกษาเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลนั้น เป็นการดำเนินงานส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการสร้างการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมนั้น โรงเรียนควรมี การวางแผนการรับนักเรียนอย่างชัดเจน ตั้งแต่การสร้างเกณฑ์ กำหนดคุณสมบัติ และขั้นตอนต่าง ๆ กระทั่งถึงกระบวนการสุดท้ายที่ได้นักเรียนมาเรียนในโรงเรียน กระบวนการรับนักเรียนเหล่านี้ ควรถูกประเมินโดยผู้เกี่ยวข้องว่าการปฏิบัติงานนั้นมีปัญหาและอุปสรรคใดบ้างในการดำเนินงาน เพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงและปรับใช้ต่อไป

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประเมินอภิมาน

การประเมินอภิมานเป็นการประเมินผลของการประเมิน โดยผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินอภิมานนำเสนอใน 4 ด้าน คือ ความหมายของการประเมินอภิมาน ประเภทของการประเมินอภิมาน จุดมุ่งหมายการประเมินอภิมาน มาตรฐานของการประเมินอภิมาน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ความหมายของการประเมินอภิมาน

นักประเมินทางการศึกษาให้นิยามของการประเมินอภิมานไว้เหมือนและแตกต่างกันไป ดังนิยามต่อไปนี้

สคริฟเวน (Scriven, 1991) ได้ให้ความหมายว่าการประเมินอภิมาน (Meta-evaluation) หมายถึงการประเมินงานประเมินหรือเป็นงานประเมินของผู้ประเมิน โดยใช้วิธีการประเมินการ ประเมินหลาย ๆ เรื่อง หรือการประเมินผู้ประเมินหลาย ๆ คน (Evaluation of evaluations or evaluators) หรือเป็นการประเมินซ้อนการประเมิน (Second-order evaluation)

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2000) ได้ให้ความหมายว่า เป็นกระบวนการจัดหาสารสนเทศ เพื่อพิจารณาการประเมินในด้านอรรถประโยชน์การดำเนินงาน จรรยาบรรณทางวิชาชีพและความเพียงพอ ทางด้านการประเมิน เพื่อให้ได้สารสนเทศในการปรับปรุงการประเมินและ รายงานผลการประเมิน จุดแข็งจุดอ่อนต่อสาธารณชน

พิสนุ พงศ์ศรี (2551, หน้า 12) ให้ความหมายของการประเมินอภิมานไว้ว่า การประเมิน อภิมาน (Meta-evaluation) หมายถึง การประเมินผลของการประเมินเพื่อพิจารณาคูณภาพอีกครั้ง หนึ่งโดยการศึกษาความถูกต้องและความเหมาะสมของการประเมิน

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541) ได้ให้ความหมายการประเมินอภิมานว่า หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าภายนอกและภายในของการประเมิน

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2552) ได้สังเคราะห์ความหมายของการประเมินอภิมานจากนักประเมินหลาย ๆ ท่าน ว่าการประเมินอภิมาน หมายถึงกระบวนการที่มีระบบซึ่งประกอบด้วย การกำหนดข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการรวบรวมจากผลการประเมินงานประเมิน หรือนักประเมิน เพื่ออธิบายให้คุณค่า และตัดสินคุณค่าว่ามีความสอดคล้องกับเกณฑ์ (Criteria) และมาตรฐาน (Standard) ที่กำหนดไว้ว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อน วิเคราะห์สาเหตุ สังเคราะห์ผลการประเมิน และใช้ผลการประเมินในการพัฒนาคุณภาพการประเมินหรือนักประเมิน โดยมีวัตถุประสงค์ของการประเมินคือ หนึ่ง การตรวจสอบคุณภาพ การควบคุม กำกับ การรับรองคุณภาพของโครงการประเมิน หรือศักยภาพนักประเมิน สอง เป็นการสังเคราะห์สรุปผลการประเมินกรณีหลายโครงการ หรือมีผลจากนักประเมินหลาย ๆ คน ได้ผลการประเมินไปพัฒนาคุณภาพการประเมิน นักประเมินรวมทั้งหน่วยงาน สอดคล้องกับ Michael Scriven (1969 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2550 หน้า 463) ได้นิยามการประเมินอภิมาน (Meta-evaluation) ในเอกสารรายงานผลผลิตทางการศึกษา (Educational products report) ว่า เป็นการประเมินงานประเมิน การประเมินระบบการประเมิน หรือการประเมินเครื่องมือประเมิน

รัตนะ บัวสนธ์ (2550, หน้า 193) การประเมินอภิมาน หมายถึง กระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศเชิงบรรยายและเชิงตัดสินใจเกี่ยวกับความมีประโยชน์ (Utility) ความเป็นไปได้ (Feasibility) ความเหมาะสม (Propriety) และความแม่นยำถูกต้อง (Accuracy) ของการประเมินตลอดจนสารสนเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานประเมินอย่างเป็นระบบ ความซื่อสัตย์ การยอมรับและความรับผิดชอบในการดำเนินงานประเมินที่มีต่อสังคม ทั้งนี้ เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางการดำเนินงานประเมิน รวมทั้งชี้แนะจุดอ่อนและจุดแข็งของรายงานการประเมิน

จากนิยาม และความหมายของการประเมินอภิมานดังที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า การประเมินอภิมานเป็นการประเมินงานประเมินหรือคุณภาพของงานประเมินรวมไปถึงงานประเมินการสังเคราะห์วิธีการที่ใช้ในการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงงาน และ/ หรือรายงานผลการประเมินในด้านจุดแข็ง จุดอ่อนต่อสาธารณะ ซึ่งมีวิธีการในการประเมินอภิมานแตกต่างกันออกไป

ประเภทของการประเมินอภิมาน

บทบาทของการประเมินอภิมาน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือการประเมินอภิมานเชิงความก้าวหน้า (Formative meta evaluation) และการประเมินอภิมานแบบสรุปรวม (Summative meta evaluation) ซึ่งในการประเมินอภิมานทั้งเชิงความก้าวหน้าและเชิงสรุปรวม

มีบทบาทที่แตกต่างกันไป (Stufflebeam cited in Berk, 1981, สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2541 อ้างถึงใน ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2550, หน้า 52-53) สรุปได้ดังนี้

1. การประเมินเชิงความก้าวหน้า (Formative meta evaluation) เป็นการประเมินงานประเมินเชิงสร้างสรรค์ กล่าวคือ เป็นการวางแผนก่อนปฏิบัติการประเมิน การประเมินอภิमानเชิงความก้าวหน้าช่วยให้นักประเมินตัดสินใจว่าจะประเมินอะไร นิยามปัญหาที่ประเมินกำหนดผู้เกี่ยวข้องในการประเมิน กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินให้กระจ่าง กำหนดข้อสัญญา กำหนดสารสนเทศที่ต้องการ กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดตารางประเมิน จัดหาทีมประเมิน กำหนดงบประมาณ เตรียมข้อสรุปและข้อเสนอแนะ และเลือกรูปแบบและวิธีการรายงานผลการประเมิน โดยการประเมินอภิमानในเชิงความก้าวหน้าแสดงได้สมการต่อไปนี้

โดยสรุปการประเมินอภิमानเชิงความก้าวหน้าเป็นการประเมินว่าการวางแผนการประเมินเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ ถึงแม้ปฏิบัติตามแนวทางผลการประเมินถูกต้องและสมเหตุสมผลและเป็นหลักเลี้ยงข้อผิดพลาดโดยทั่วไปของการประเมินด้วย การประเมินจะมีค่าสูงสุดเมื่อการดำเนินการประเมินหลักเลี้ยงข้อผิดพลาดในการประเมินได้

2. การประเมินอภิमानเชิงสรุปรวม (Summative meta evaluation) ถือเป็นบทบาทพื้นฐานของการประเมินอภิमान คือ เป็นการแสดงถึงคุณค่ารวมของงานประเมินซึ่งแสดงถึงความพร้อมที่จะให้ตรวจสอบได้ของนักเรียน โดยรายงานให้สาธารณชนทราบถึงความเป็นมาตรฐานของการประเมิน ผลการประเมินอภิमानเชิงสรุปรวมจะเป็นมาตรฐานของการประเมิน ผลการประเมินอภิमानเชิงสรุปรวมจะเป็นสารสนเทศให้ผู้ใช้ผลการประเมินตัดสินใจว่าควรยอมรับผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากงานประเมินมากน้อยเพียงใด

จากแนวความคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ผู้ประเมินอภิमानเชิงความก้าวหน้า (Summative meta evaluation) เป็นผู้ประเมินงานประเมินก่อนดำเนินการโครงการ โดยการจัดหาสารสนเทศเพื่อการปรับปรุง กำกับ ติดตาม คุณภาพของแผนงานประเมินวิธีดำเนินการประเมิน ทำให้การประเมินมีคุณภาพมากขึ้น

ผู้ประเมินอภิमानเชิงสรุปรวม (Summative meta evaluation) เป็นการประเมินอภิमानเมื่อการประเมินเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อพิจารณาคุณภาพของการประเมินโดยทั่วไป ได้แก่ คุณค่าภายใน ความยุติธรรม และความเชื่อถือได้ของการประเมิน

จุดมุ่งหมายการประเมินอภิमान

การประเมินอภิमानได้รับการส่งเสริมอย่างแพร่หลายจากหน่วยงานทางการประเมิน โดยนักประเมินกล่าวถึงมโนทัศน์นี้เป็นครั้งแรก

สคริฟเวน (Scriven, 1991) กล่าวว่า การประเมินอภิमानเป็นการประเมินชั้นการประเมิน เกี่ยวข้องกับการประเมิน โดยผู้ประเมินอภิमानต้องเข้าไปมีส่วนต่อการปฏิบัติการประเมิน ต่อมานักประเมินทางการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินอภิमानว่าเป็นการตรวจสอบทางการศึกษามีวิธีการ คือ

1. กำกับติดตามการประเมินเพื่อให้ได้คุณภาพของการประเมินที่เชื่อถือได้

2. ประเมินงานประเมินอย่างถูกต้องและเสนอผลการประเมินต่อสาธารณะ

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2000) กล่าวว่า การประเมินอภิमानสามารถที่จะช่วยให้นักประเมินทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ของการประเมินและช่วยให้นักเรียนรับทราบผลการประเมินตามความเป็นจริง นอกจากนี้ยังได้สรุปมโนทัศน์ของการประเมิน (Evaluation) และมโนทัศน์ของการประเมินอภิमान (Meta evaluation) ไว้ 8 ประเด็นดังนี้

1. การประเมินเป็นการประเมินคุณภาพภายใน (Merit) โครงการส่วนการประเมินอภิमानเป็นการตัดสินคุณภาพภายในของงานประเมิน

2. การประเมินเป็นการสนองต่อการตัดสินใจ และแสดงถึงความรับผิดชอบในการปฏิบัติ (Accountability) ส่วนการประเมินอภิमानเชิงความก้าวหน้า (Formative meta evaluation) เพื่อทำการตัดสินใจในการกำกับติดตามการประเมิน และการประเมินอภิमानเชิงสรุปรวม (Summative meta evaluator) จะให้สารสนเทศเพื่อการแสดงถึงการรับผิดชอบนำการปฏิบัติต่อการประเมินที่ผ่านมา

3. การประเมินควรจะประเมินเป้าหมาย การวางแผน การกำกับติดตาม และผลลัพธ์ของโครงการส่วนการประเมินอภิमानนั้น ควรประเมินความสำคัญของจุดประสงค์ในการประเมิน ความพอเพียงในการวางแผนการประเมิน ความพอเพียงในการกำกับ ติดตามแผนการประเมิน ความพอเพียงด้านเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คุณภาพ และความสำคัญของผลการประเมิน

4. การประเมินจะให้สารสนเทศเชิงบรรยาย เชิงตัดสิน และข้อเสนอแนะ สำหรับการประเมินอภิमानควรจะบรรยายตัดสินการประเมิน และควรให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการตัดสินใจการประเมิน และการนำผลประเมินงานประเมินไปใช้ประโยชน์

5. การประเมินจะสนองต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินทุกฝ่าย ส่วนการประเมินอภิमानควรสนองต่อผู้ประเมิน และบุคคลที่สนใจในการประเมิน

6. ในการประเมินนั้น ผู้ประเมินภายในนั้นจะเป็นผู้ประเมินเชิงความก้าวหน้า เพื่อทำการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ ส่วนผู้ประเมินภายนอกจะประเมินเชิงสรุปรวมเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้นักประเมินอภิमानควรประเมินอภิमानเชิงความก้าวหน้า เพื่อทำการตัดสิน

เกี่ยวกับการประเมิน และนักประเมินอภิมานควรจะประเมินอภิมานเชิงสรุปรวมเมื่อกิจกรรมหรือการประเมินสิ้นสุดเพื่อความรับผิดชอบในการปฏิบัติต่อการประเมิน

7. การประเมินเป็นกระบวนการระบุข้อมูลที่ต้องการ และจัดเก็บวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สารสนเทศในการตัดสินใจ และใช้สารสนเทศในการแสดงความรับผิดชอบต่อโครงการ ส่วนการประเมินอภิมานจะต้องระบุคำถามที่ชัดเจน การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดระบบ และการวิเคราะห์สารสนเทศที่ได้รับเพื่อประยุกต์ใช้สารสนเทศในการตัดสินใจและแสดงความรับผิดชอบต่อการประเมินอย่างเหมาะสม

8. การประเมินจะต้องมีเทคนิค มีประโยชน์ และมีประสิทธิภาพ ส่วนการประเมินอภิมานต้องมีเกณฑ์การประเมินที่เพียงพอ การประเมินอภิมานมีบทบาทสำคัญในการช่วยกำกับติดตามแผนการประเมิน วิธีดำเนินการประเมิน รวมทั้งประเมินคุณภาพของการประเมินโดยรวมด้วย สมิท (Smith, 1990) ได้กล่าวว่า การศึกษากรณี เป็นวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจในการประเมินอภิมานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง ทำความเข้าใจได้มากกว่าที่จะพิจารณาตัดสินถึงคุณค่าภายนอกเพียงอย่างเดียว โดยวิธีการศึกษารายกรณีนี้ จะได้สารสนเทศในการปรับปรุงการประเมิน จุดดี จุดด้อย ของการประเมินนั้น

วิธีดำเนินการในการประเมินอภิมาน Berk (1981) วิธีดำเนินการในการประเมินอภิมาน

1. ประเมินแผนการประเมิน จ้างที่ปรึกษาการประเมิน ผู้ประเมิน ผู้เชี่ยวชาญทางการวัดหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะวิชา ผู้ทบทวนแผน เช่น กลุ่มที่ให้คำปรึกษา ทบทวนแผนในการประเมิน เช่น แผนงานหรือแผนดำเนินการ

2. ประเมินงานประเมินเชิงความก้าวหน้าให้ผู้สังเกตจากผู้ที่ เป็นอิสระจากกัน เช่น ผู้ประเมินอภิมาน ทีมผู้ประเมินอภิมาน ทีมผู้ประเมินขณะที่ปรึกษาในการประเมินอ่านทบทวน การประเมินอภิมานเชิงความก้าวหน้า เช่น แผนการประเมินระยะต่าง ๆ งบประมาณปัจจุบัน รายละเอียดเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ประเมินงานประเมินหลังเสร็จสิ้น ส่งรายงานการประเมินต่อผู้ประเมินที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางการประเมิน โดยให้อ่านทบทวนรายงานการประเมินเพื่อประเมินคุณภาพ

หลักการพิจารณาคุณภาพของการประเมินนั้น สามารถตัดสินใจจากคุณค่าของการประเมินใน 3 ด้านคือ คำถามการประเมิน วิธีการประเมิน และผลการประเมิน โดยด้านคำถามการประเมินนั้นจะต้องเป็นไปตามความต้องการจำเป็นและสนองต่อความต้องการในการใช้สารสนเทศ ส่วนด้านวิธีการประเมินจะต้องสนองต่อเป้าหมายและเข้ากับสถานการณ์ในการประเมินและด้านผลการประเมินจะต้องเป็นประโยชน์ ยุติธรรม และน่าเชื่อถือ

หลักการประเมินอภิमान

(นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2547 อ้างถึงใน ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2550) กล่าวถึงหลักการประเมินทั่วไป โดยมีคำถามการประเมิน 8 คำถามดังต่อไปนี้

1. การประเมินอภิमानคืออะไร

การประเมินคืออะไรนั้น สามารถตอบได้ 3 คำตอบ กล่าวคือ คำตอบแรก การประเมินเป็นการตัดสินใจว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นนั้นบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ คำตอบที่สอง การประเมินเป็นกระบวนการในการค้นหาสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ และคำตอบที่สาม การประเมินเป็นการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่ถูกประเมินดังนั้นการประเมินอภิमानจึงเป็นการประเมินคุณค่าและคุณค่าของการประเมินหรืองานประเมิน

2. การประเมินอภิमानใช้ทำประโยชน์อะไร

คำถามนี้เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้ของการใช้ผลการประเมิน ถ้าการประเมินเป็นการค้นหาสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ผลการประเมินก็จะใช้ประโยชน์เพื่อการตัดสินใจ และเป็นประโยชน์เพื่อนำไปปรับปรุงขณะที่โครงการกำลังดำเนินอยู่หรือในขณะที่โครงการสิ้นสุดลง ดังนั้น การประเมินอภิमानจึงเป็นประโยชน์ในการสนับสนุนการตัดสินใจเชิงรุกเกี่ยวกับงานประเมินว่ามีคุณค่าในภาพรวมสมควรจะทำต่อไปหรือไม่ และเป็นประโยชน์ในการให้ข้อมูลสารสนเทศเชิงรับเพื่อปรับปรุงงานในแต่ละขั้นตอน

3. การประเมินอภิमानเพื่ออะไร

คำถามนี้เกี่ยวข้องกับภาพรวมของการประเมิน ในการประเมินนั้นนักประเมินจะทำการประเมินจุดประสงค์ (Goals) การออกแบบการประเมิน (Design) วิธีดำเนินการ (Implementation) และผลการประเมิน (Results) โดยอาจจะแยกทำการประเมินออกเป็นส่วน ๆ หรือทำการประเมินในภาพรวม ดังนั้นการประเมินอภิमानจึงเป็นการประเมินความสำคัญของวัตถุประสงค์การประเมิน ความเหมาะสมของการออกแบบการประเมินและการวางแผนการประเมิน ความพอเพียงในการดำเนินการประเมิน และความสำคัญและคุณภาพของผลการประเมิน รวมทั้งการใช้ประโยชน์ผลการประเมิน โดยอาจทำแยกกันหรือทำการประเมินในภาพรวมก็ได้ เมื่อมองสิ่งที่ถูกประเมิน (Evaluation object) การประเมิน โดยทั่วไปอาจเป็น การประเมินทรัพยากร การประเมินงานวิจัย การประเมินตำรา หรือการประเมินการบริหารจัดการ ดังนั้นการประเมินอภิमान อาจหมายถึงการประเมิน ผลการประเมินสิ่งที่ถูกประเมินที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด

4. สารสนเทศอะไรที่ควรใช้ในการประเมินอภิमान

ในการประเมินนั้น นักประเมินต้องการสารสนเทศที่มีความถูกต้อง ละเอียด ครบถ้วน เพื่อใช้ในการตัดสินใจที่ถูกต้อง ในการประเมินบางครั้งมีการตัดสินใจที่หยาบเพราะข้อมูลที่ได้มานั้น

ไม่มีความละเอียดเพียงพอ ดังนั้น การประเมินอภิมานต้องการได้ข้อมูล ที่เป็นการผสมผสานกัน ระหว่างการบรรยาย การตัดสินใจ และข้อเสนอแนะการประเมิน โดยทั่วไปให้ข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับลักษณะของโครงการ สารสนเทศเกี่ยวกับการตัดสินใจคุณภาพของโครงการ และ ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมในการปรับปรุงการดำเนินโครงการ ดังนั้นการประเมินอภิมานจึงให้ สารสนเทศที่บรรยายลักษณะการประเมินที่ใช้สารสนเทศเกี่ยวกับผลการประเมินของการประเมิน และข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงวิธีการประเมิน รวมทั้งการใช้ประโยชน์ผลการประเมิน

5. ใครเป็นผู้ใช้ผลการประเมินอภิมาน

คำถามนี้เกี่ยวข้องกับผู้ใช้ผลการประเมิน ซึ่งผู้ใช้ผลการประเมินนั้นมีหลากหลาย อาทิ เช่น ครู อาจารย์ นักวิจัย ผู้บริหาร พ่อแม่ผู้ปกครอง นักเรียน ผู้สนับสนุนการประเมิน เป็นต้น ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ผู้ใช้ผลการประเมินคือผู้ที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียกับการประเมินทุกคนไม่ว่าจะเป็นการประเมิน ภายนอกหรือการประเมินภายในต่างก็เป็นผู้ใช้ ผลการประเมิน ดังนั้นผู้ใช้ผลการประเมินอภิมานจึงประกอบด้วยนักประเมิน และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียหรือผู้สนใจการประเมิน อภิมานทุกกลุ่มทุกระดับ

6. ใครควรเป็นผู้ประเมินอภิมาน

การประเมิน โดยทั่วไปควรเป็นการประเมินโดยนักประเมิน สองกลุ่ม กลุ่มแรกคือ นักประเมินภายในทำหน้าที่ประเมินความก้าวหน้าของการดำเนินงาน เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ ประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรหรือสถานศึกษา และกลุ่มที่สองคือ นักประเมินภายนอกทำหน้าที่ประเมินสรุปรวมเพื่อให้ทราบผลการประเมินคุณภาพขององค์กรหรือ สถานศึกษาในภาพรวมดังนั้นการประเมินอภิมานจึงควรเป็นการประเมินทั้งสองแบบที่ดำเนินการ โดยนักประเมินทั้งสองกลุ่ม แบบแรกคือการประเมิน อภิมานงานประเมิน ภายในโดยกลุ่ม นักประเมินภายในขององค์กรหรือสถานศึกษา และแบบที่สองคือการประเมิน อภิมานงานประเมิน ภายนอก ซึ่งอาจดำเนินการ โดยกลุ่มนักประเมินภายนอก หรือ อาจดำเนินการ โดยกลุ่มนักประเมิน ภายในที่เป็นบุคลากรจากหน่วยงานต้นสังกัดแต่เป็นบุคลากรภายนอกองค์กรหรือสถานศึกษา

7. วิธีในการดำเนินการประเมินอภิมานนั้นทำอย่างไร

คำถามนี้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดของการประเมินในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีวิทยา ในการประเมิน ซึ่งนักประเมิน แต่ละคนก็จะมีวิธีการหรือขั้นตอนในการประเมินที่แตกต่างกันไป โดยสรุปแล้วการประเมินโดยทั่วไปมีขั้นตอนในการดำเนิน การที่สำคัญมากสามขั้นตอน คือ การกำหนดวัตถุประสงค์และคำถามการประเมิน การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถาม การประเมิน และการใช้ประโยชน์ผลการประเมินในการพัฒนางานดังนั้นการประเมินอภิมาน จึงมีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ 3 ขั้นตอน กล่าวคือ การกำหนดวัตถุประสงค์และคำถามสำหรับ

การประเมินอภิมาน การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการประเมินอภิมาน และการนำผลการประเมินอภิมานไปใช้ประโยชน์

8. การตัดสินคุณภาพการประเมินอภิมานใช้มาตรฐานอะไร

โดยปกติการประเมินใช้มาตรฐานด้านความเหมาะสมของการประเมิน ความเป็นไปได้ของการประเมิน ความถูกต้องของการประเมิน และประโยชน์ของการประเมินรวมทั้งประสิทธิผล/ ต้นทุนของการประเมิน นอกจากนี้ยังอาจใช้มาตรฐานของคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมินทางการศึกษา (The joint committee on standards for educational evaluation) ก็ได้ ดังนั้น การตัดสินคุณภาพการประเมิน ในการประเมินอภิมานจึงควรใช้มาตรฐานที่คล้ายคลึงกันด้วย

มาตรฐานของการประเมินอภิมาน

มาตรฐานของการประเมินตามที่คณะกรรมการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินทางการศึกษาได้กำหนดไว้ (Finn, 1997; Mandaus, Scriven & Stufflebeam, 1989; Stufflebeam & Shinkfiels, 1990; สมหวัง พิษยานุวัฒน์, 2541) ประกอบด้วยมาตรฐานการประเมิน 4 ด้าน คือมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility standards) ประกอบด้วย 8 เกณฑ์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) ประกอบด้วย 3 เกณฑ์ มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) ประกอบด้วย 8 เกณฑ์ มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) ประกอบด้วย 11 เกณฑ์ รวมเกณฑ์ทั้งสิ้น 30 เกณฑ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. มาตรฐานอรรถประโยชน์ (Utility standards) ซึ่งเป็นการประเมินด้านกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศตรงกับความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมินเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 8 เกณฑ์ คือ

- 1.1 มีการระบุผู้เกี่ยวข้องที่ต้องการใช้สารสนเทศ
- 1.2 ความเป็นที่เชื่อถือของผู้ประเมิน ผู้ประเมินต้องรู้สิ่งที่มุ่งประเมิน
- 1.3 มีการรวบรวมข้อมูลครบคลุมและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้สารสนเทศของผู้เกี่ยวข้อง
- 1.4 การแปลความหมายและการตัดสินคุณค่ามีความชัดเจน
- 1.5 รายงานการประเมินมีความชัดเจนทุกขั้นตอน
- 1.6 การเผยแพร่ผลการประเมินไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง
- 1.7 รายงานการประเมินเสร็จทันสำหรับนำไปใช้ประโยชน์
- 1.8 การประเมินส่งผลกระทบต่อในการกระตุ้นให้มีการดำเนินการประเมินต่อไปอย่างต่อเนื่อง

2. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) เป็นมาตรฐานเน้นความเป็นจริงของการประเมินประกอบด้วย 3 เกณฑ์ คือ

- 2.1 วิธีการประเมินสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง
- 2.2 การเป็นที่ยอมรับของผู้ถูกประเมินผู้ได้รับผลกระทบจากการประเมิน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
- 2.3 ผลที่ได้มีความคุ้มค่ากับผลงาน สามารถนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน ขยายงาน หรือล้มเลิก

3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) มุ่งเน้นเกี่ยวกับเรื่อง กฎ ระเบียบ ศีลธรรม จรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ประกอบด้วย 8 เกณฑ์ คือ

- 3.1 มีการกำหนดข้อตกลงอย่างเป็นทางการ
- 3.2 มีการแก้ปัญหของการประเมินด้วยความซื่อสัตย์ ไม่บิดเบือนความเป็นจริงอย่างสันติวิธี
- 3.3 รายงานการประเมินอย่างตรงไปตรงมา เปิดเผย และคำนึงถึงข้อจำกัดของการประเมิน
- 3.4 มีการให้ความสำคัญต่อสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของบุคคลทั่วไปอย่างเปิดเผย มีการเผยแพร่ผลการประเมินและเปิดโอกาสให้ผู้สนใจได้ศึกษาผลการประเมิน
- 3.5 มีการคำนึงถึงสิทธิส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
- 3.6 มีการเคารพในการปฏิสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลจากบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- 3.7 มีรายงานผลการประเมินที่สมบูรณ์ ยุติธรรม และเสนอทั้งจุดเด่น จุดด้อยของสิ่งทีประเมิน
- 3.8 ผู้ประเมินทำการประเมินด้วยความรับผิดชอบและมีจรรยาบรรณ

4. มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพตลอดจนวิธีเก็บข้อมูลตามหลักวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย 11 เกณฑ์ คือ

- 4.1 มีการระบุวัตถุประสงค์ของการประเมินอย่างชัดเจน
- 4.2 มีการวิเคราะห์บริบทของการประเมินในรายงานการประเมินอย่างครอบคลุมและเพียงพอต่อการประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.3 มีการบรรยายจุดประสงค์และกระบวนการประเมินอย่างชัดเจน
- 4.4 มีการบรรยายแหล่งข้อมูลและการได้มาอย่างชัดเจน

- 4.5 ใช้เทคนิคและเครื่องมือที่มีความตรง และได้มาซึ่งสารสนเทศที่มีความถูกต้อง
แม่นยำ
- 4.6 ใช้เทคนิคและเครื่องมือที่มีความเที่ยง และได้มาซึ่งสารสนเทศที่มีความคงเส้น
คงวา
- 4.7 มีการจัดระบบควบคุมสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และรายงาน
- 4.8 มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ
- 4.9 มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ
- 4.10 การลงสรุปที่มีเหตุผลและผลการประเมินสนับสนุน
- 4.11 มีการเขียนรายงานที่มีความเป็นปรนัย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินอภิมานแล้วผู้วิจัยจึงนำมาตรฐาน
การประเมิน 4 ด้าน มาใช้ประเมินการรับนักเรียนตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์และคำถาม
สำหรับการประเมินอภิมาน การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการประเมินอภิมาน
และการนำผลการประเมินอภิมานไปใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพเท่าเทียมกัน
ผนวกกับการศึกษากฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา ข้อปฏิบัติ และนโยบายการศึกษา
ในตอนที 3 ต่อไป

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแห่งชาติ

(คณะกรรมการกฤษฎีกา, 2550) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พระบาทสมเด็จพระปรเมนท
รมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มี
กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ซึ่งมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับ
การรับนักเรียนทั้งโดยตรงและทางอ้อม ดังต่อไปนี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและ
สังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง
ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้
และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่าง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพ ชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลัก ในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกัน คุณภาพทางการศึกษา

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็น การประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

“ผู้สอน” หมายความว่า ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร สถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษา นอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริม สิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้ง ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การ กีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้ อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้ 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

1) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ 2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา 4) มีหลักการส่งเสริม มาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา 6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บ ค่าใช้จ่ายการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถ

พึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา 11 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา 17 และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา 15 การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย 1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน 2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม 3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา 16 การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 17 ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 18 การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้ 1) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น 2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนา หรือศาสนาอื่น 3) ศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคลครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไป ในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรร โอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา 34 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่ พิจารณาเสนอ โยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับ ความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริม ประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอ โยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษา แห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษา ระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษาโดย คำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรมและ ความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนด เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาการกำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่ การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจ บริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริม การบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้ 1) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมี ร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ 2) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย 3) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ 4) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา 38 ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในเขตพื้นที่การศึกษาประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบาย และมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทน สมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคม ผู้ปกครองและครู และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาในการดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ใน อำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรา 42 ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการ การศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้ง การเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้ง ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากร

ทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา 53 ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาตามมาตรา 18 ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยากรพิเศษทางการศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

มาตรา 54 ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

- 1) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน
- 2) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น
- 3) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่มตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
- 4) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบายแผนพัฒนา

การศึกษาแห่งชาติ และภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

5) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน 6) จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้ 7) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 บัญญัติขึ้นไว้ ในมาตรา 4 ว่า “การศึกษาภาคบังคับ” หมายความว่า การศึกษาชั้นปีที่หนึ่งถึงชั้นปีที่เก้าของการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาภาคบังคับ

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และหมายความรวมถึงบุคคลที่เด็กอยู่ด้วยเป็นประจำหรือที่เด็กอยู่รับใช้การงาน

“เด็ก” หมายความว่า เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดจนถึงอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่เด็กที่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับแล้ว

“คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานศึกษาอยู่ในสังกัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับการส่งเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษา และการจัดสรรโอกาสเข้าศึกษาต่อระหว่างสถานศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับโดยให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษา รวมทั้งต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ปกครองของเด็กทราบก่อนเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา 6 ให้ผู้ปกครองส่งเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษา เมื่อผู้ปกครองร้องขอ ให้สถานศึกษามีอำนาจผ่อนผันให้เด็กเข้าเรียนก่อนหรือหลังอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

มาตรา 7 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่าง พระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานทีนั้น เพื่อตรวจสอบการเข้าเรียน ของเด็ก หากพบว่ามิได้เข้าเรียนในสถานศึกษาตามมาตรา 5 ให้ดำเนินการให้เด็กนั้น ได้เข้าเรียนในสถานศึกษานั้น แล้วรายงานให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณีทราบ ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้เด็กได้เข้าเรียนตาม วรคหนึ่งได้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่รายงานให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นท้องถิ่นที่พบเด็ก แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการให้เด็กได้เข้าเรียนในสถานศึกษา

มาตรา 11 ผู้ใดซึ่งมิใช่ผู้ปกครอง มีเด็กซึ่งไม่ได้เข้าเรียนในสถานศึกษาอาศัยอยู่ด้วย ต้องแจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันที่เด็กมาอาศัยอยู่ เว้นแต่ผู้ปกครองได้อาศัยอยู่ด้วยกับผู้นั้นการแจ้งให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 12 ให้กระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษา จัดการศึกษาเป็นพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือเด็กซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส หรือเด็กที่มีความสามารถ พิเศษให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับด้วยรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดตามความจำเป็น เพื่อประกันโอกาสและ ความเสมอภาคในการได้รับการศึกษาภาคบังคับ

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548) กล่าวถึง พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ในมาตรา 22 การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใด ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก เป็นสำคัญและไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม การกระทำใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุด ของเด็ก หรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อเด็กหรือไม่ ให้พิจารณาตามแนวทางที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา 23 ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ใน ความปกครองดูแลของตนตาม สมควรแก่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ

มาตรา 24 ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ไม่ว่าเด็กจะมีผู้ปกครองหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งมีอำนาจและหน้าที่ดูแลและตรวจสอบสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพสถานพัฒนาและฟื้นฟูและสถานพินิจที่ตั้งอยู่ในเขตอำนาจ แล้วรายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการคณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด แล้วแต่กรณีเพื่อทราบและให้มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553) กล่าวว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การรับนักเรียนใน มาตรา 21 ให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรร งบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 22 ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรา 33 ไม่อาจบริหารและจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานบางประเภทได้ และในกรณีการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา บางประเภท สำนักงานปลัดกระทรวงหรือสำนักงานต่าง ๆ ตามที่กำหนดใน ส่วนที่ 3 อาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือ การศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษา ดังต่อไปนี้ก็ได้ 1) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ 2) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย 3) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ 4) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา 5) การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาในรูปแบบวิทยาลัยชุมชนและรูปแบบอื่น สำหรับสถานศึกษาของรัฐระดับอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีได้มีกฎหมายอื่นกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานไว้โดยเฉพาะให้มีคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ การจัดตั้ง การบริหารงาน สังกัดและการจัดประเภทของสถานศึกษาของรัฐระดับอุดมศึกษาที่จัด การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ตลอดจนหลักเกณฑ์อื่นในการบริหารงานและการดำเนินการทางวิชาการ

มาตรา 33 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึง ระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่น ด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแบ่งเป็นเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาการ กำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์การจัดการศึกษาหรือมีเหตุผลความจำเป็นอย่างอื่นตามสภาพ การจัดการศึกษาบางประเภท คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอาจประกาศกำหนดให้ขยาย การบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาหนึ่งไปในพื้นที่การศึกษ้อื่นได้

มาตรา 34 ให้จัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้ 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 2) สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น การแบ่งส่วนราชการภายในตาม (1) ให้จัดทำเป็นประกาศกระทรวงและให้ระบุอำนาจหน้าที่ของ แต่ละส่วนราชการไว้ในประกาศกระทรวง ทั้งนี้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การแบ่งส่วนราชการภายในตาม (2) และอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละเขตพื้นที่ การศึกษากำหนด การแบ่งส่วนราชการตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็น ไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 35 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34(2) เฉพาะที่เป็น โรงเรียน มีฐานะ เป็นนิติบุคคล เมื่อมีการยุบเลิกสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ความเป็นนิติบุคคลสิ้นสุดลง

มาตรา 36 ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มี อำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบาย และมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัด การศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ เกี่ยวข้องกับอำนาจ หน้าที่ที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทน สมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพบริหาร การศึกษา ผู้แทนสมาคม ผู้ปกครองและครู และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรง ตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการเขตพื้นที่ การศึกษา ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน3

มาตรา 37 ให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการให้เป็นไป ตามอำนาจ หน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 36 และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ การศึกษา ตามที่กำหนด ไว้ในกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ 1) อำนาจหน้าที่ ในการบริหารและการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษาให้ สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) อำนาจหน้าที่ในการพัฒนางานด้านวิชาการและจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ร่วมกับสถานศึกษา 3) รับผิดชอบในการพิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาของ สถานศึกษาและสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา 4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด สำนักงาน ตามวรรคหนึ่ง มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติ ราชการของ สำนักงานให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง ในกรณีที่มี กฎหมายอื่นกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการไว้เป็นการเฉพาะการใช้อำนาจและการปฏิบัติ หน้าที่ตาม กฎหมายดังกล่าวให้คำนึงถึงนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติแนวทางและ แผนการปฏิบัติราชการของ กระทรวงด้วย ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งจะให้มีรองผู้อำนวยการ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากผู้อำนวยการ เพื่อช่วยปฏิบัติราชการก็ได้ รองผู้อำนวยการหรือ ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงาน มีอำนาจหน้าที่ตามที่ ผู้อำนวยการกำหนดหรือ มอบหมาย

มาตรา 38 ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับ ต่ำกว่า ปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาของแต่ละสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริม สนับสนุนกิจการ ของสถานศึกษา ประกอบด้วยผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือ ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ

สรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา และจำนวนกรรมการในคณะกรรมการ สถานศึกษาสำหรับสถานศึกษาบางประเภทที่มีสภาพและ ลักษณะการปฏิบัติงานแตกต่างไปจากสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน โดยทั่วไป อาจกำหนดให้แตกต่างไป ตามสภาพและลักษณะการปฏิบัติงานตลอดทั้งความจำเป็นเฉพาะ ของสถานศึกษาประเภทนั้นได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของ คณะกรรมการสถานศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและศูนย์การเรียนรู้ มาตรา 39 สถานศึกษาและส่วนราชการตามมาตรา 34(2) มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ ให้เป็น หน้าที่ของส่วนราชการนั้น ๆ โดยให้มีผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็น ผู้บังคับบัญชาข้าราชการและมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ 1) บริหารกิจการของ สถานศึกษาหรือส่วนราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทางราชการและ ของสถานศึกษาหรือส่วนราชการ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาหรือ ส่วนราชการ 2) ประสานการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถานศึกษาหรือส่วนราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของ ทางราชการ 3) เป็นผู้แทนของสถานศึกษาหรือส่วนราชการในกิจการ ทั่วไป รวมทั้งการจัดทำนิติกรรมสัญญาใน ราชการของสถานศึกษาหรือส่วนราชการตามวงเงิน งบประมาณที่สถานศึกษาหรือส่วนราชการได้รับตามที่ได้รับ มอบอำนาจ 4) จัดทำรายงานประจำปี เกี่ยวกับกิจการของสถานศึกษาหรือส่วนราชการเพื่อเสนอต่อ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา 5) อำนาจหน้าที่ในการอนุมัติประกาศนียบัตรและวุฒิปัตร์ของสถานศึกษาให้เป็น ไปตามระเบียบ ที่ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด 6) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวง เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการ อุดมศึกษา เลขาธิการ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผู้อำนวยการส านักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งงาน อื่นที่ กระทรวงมอบหมาย สถานศึกษาและส่วนราชการตามมาตรา 34(2) จะให้มีรองผู้อำนวยการหรือ รองหัวหน้าส่วน ราชการรองจากผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการเพื่อช่วยปฏิบัติราชการก็ได้ สถานศึกษาและส่วนราชการตามมาตรา 34(2) ใดที่ยังไม่สามารถปฏิบัติงานบางประการตามที่ กำหนดในกฎหมายหรือที่ได้รับมอบหมายได้ อาจขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่สถานศึกษา หรือส่วน ราชการนั้นสังกัดเป็นผู้รับผิดชอบปฏิบัติงานเฉพาะอย่างให้แทนเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และลักษณะของงานที่จะให้ปฏิบัติแทนได้ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 40 ระเบียบปฏิบัติราชการหรือระเบียบปฏิบัติงานของสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลทั้งที่เป็นสถานศึกษาในสังกัดและที่เป็นสถานศึกษาในกำกับให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการดังกล่าว การแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาที่เป็น ส่วนราชการและเป็นนิติบุคคลในสายการบังคับบัญชาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น

มาตรา 41 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา 40 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1) เสนอแนะการจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาในสังกัด สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาในกำกับ และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา ต่อคณะรัฐมนตรี 2) ประสานงานจัดการศึกษาระหว่างสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับ ปริญญาที่เป็นนิติบุคคลในสังกัด สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลในกำกับ สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญา และสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา 3) เสนอการจัดตั้ง ยุบ รวม ปรับปรุงและเลิกสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลในสังกัดและสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลในกำกับ 4) วางระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกิจการต่าง ๆ ร่วมกันของสถานศึกษา ของรัฐที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลในสังกัดอันมิใช่กิจการของสถาบันแห่งหนึ่ง แห่งใดโดยเฉพาะ

มาตรา 42 ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยเรียกโดยย่อว่า ก.ม. ทำหน้าที่เป็น องค์กรบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการพลเรือนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับ ปริญญาในสังกัด ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการดังกล่าว มาตรา 43 กระทรวงศึกษาธิการอาจขอให้กระทรวง ทบวง กรมอื่น และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาในสังกัดเสนอ โครงการและแผนงาน เกี่ยวกับการศึกษาของสถานศึกษานั้น ตลอดจนรายละเอียดทางวิชาการ การเงิน สถิติ และเรื่อง ที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานใน อำนาจหน้าที่ใด

สรุปได้ว่า จากกฎหมายและพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้น การศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากในการพัฒนาคนและประเทศชาติ เพราะฉะนั้นทุกกระบวนการของการศึกษาจึงต้อง ดำเนินการมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ มีความถูกต้องและเหมาะสม การรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ก็เป็นกระบวนการที่สำคัญกระบวนการหนึ่งที่เป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษา เพื่อให้เด็กได้เรียนและมีสิทธิเสรีภาพที่เท่าเทียมกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยเหลือให้การรับนักเรียนบรรลุเป้าหมาย

และหน่วยงานหลักคือสถานศึกษาหรือโรงเรียนจะต้องดำเนินการอย่างเที่ยงตรง เป็นธรรม และมีคุณภาพ ตามศักยภาพของสถานศึกษาหรือโรงเรียน

นโยบายและแนวปฏิบัติการรับนักเรียน

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการรับนักเรียนไว้ ดังนี้

1. หลักการ การรับนักเรียน เพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550

อาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา 10 มาตรา 30 มาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ กฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559 ไว้ดังนี้

2. นโยบาย

- 2.1 ส่งเสริมให้ทุกโรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรม และเสมอภาค
- 2.2 สนับสนุนให้เด็กก่อนประถมศึกษาได้เข้ารับการศึกษตามความเหมาะสม
- 2.3 ประกันโอกาสเด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับได้เข้ารับการศึกษภาคบังคับครบทุกคน
- 2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กพิการและผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ
- 2.5 ส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

2.6 ส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษาตามความถนัด ความสนใจ และเต็มตามศักยภาพ

2.7 ส่งเสริมให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสนับสนุนการดำเนินการรับนักเรียนของโรงเรียน เพื่อจัดสรรโอกาสทางการศึกษาได้ครบทุกคน ดังนี้

2.7.1 สนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสร้างภาคีเครือข่ายการรับนักเรียน และประสานการรับนักเรียนระหว่างหน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกสังกัด และสนับสนุนให้สถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่น มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ ในการกำหนดแผนการรับนักเรียนของรัฐให้คำนึงถึงผลกระทบต่อสถานศึกษาเอกชนหรือสถานศึกษาของหน่วยงานอื่นด้วย

2.7.2 ส่งเสริมให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษาดำเนินการรับนักเรียนภายในจังหวัดร่วมกันและดูแลการรับนักเรียนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งกำหนดแนวทางรณรงค์ให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับได้เข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับ ครบทุกคน

2.7.3 สนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแจ้งเด็ก เยาวชนและผู้ปกครองที่นักเรียนจะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแจ้งเด็ก เยาวชน และผู้ปกครอง ที่นักเรียนจะเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับสถานที่เรียน

2.7.4 ส่งเสริมให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษาดูติดตามและดูแลให้จำนวนนักเรียนต่อห้องมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

2.7.5 ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนอย่างหลากหลาย และเชิญชวนเด็ก ผู้ปกครอง สื่อมวลชน และผู้เกี่ยวข้อง เยี่ยมชมโรงเรียนก่อนการรับนักเรียน เพื่อประชาสัมพันธ์จุดเด่นของแต่ละโรงเรียน

2.7.6 สนับสนุนให้โรงเรียนมีการระดมทรัพยากร แต่ไม่ได้รับเงินบริจาค โดยมีเงื่อนไขผูกพันกับการเข้าเรียน

2.7.7 ในกรณีที่มีปัญหาต่อการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559 ให้โรงเรียนโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เสนอเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา

3. วิธีการ

คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กำหนดแนวปฏิบัติกรับนักเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และดำเนินการให้โรงเรียน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รับนักเรียน ปีการศึกษา 2559 ในแต่ละระดับมัธยมศึกษา
ดังนี้

3.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.1.1 ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสำรวจรายชื่อนักเรียนที่อยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายในเขตพื้นที่การศึกษา และจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนทุกสังกัดในเขตพื้นที่การศึกษา จะประกาศรับ ในปีการศึกษา 2559 เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจารณาจัดหาที่เรียนที่เหมาะสมให้กับนักเรียนทุกคนในเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงหลักการให้นักเรียนได้เรียนใกล้บ้าน

3.1.2 ให้โรงเรียนที่ได้รับการประกาศชื่อในการจัดสรรโอกาสทางการศึกษา ของนักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองเยี่ยมชมโรงเรียน เพื่อประกอบการตัดสินใจ และรับนักเรียนทุกคนที่ได้รับการจัดสรรโอกาส โดยไม่มีการคัดเลือก

3.1.3 ให้โรงเรียนกำหนดเขตพื้นที่บริการของโรงเรียน สัดส่วนจำนวนนักเรียน ในเขตพื้นที่บริการที่จะเปิดโอกาสให้มีการจับฉลาก และสัดส่วนจำนวนนักเรียนที่จะรับจากการคัดเลือก ทั้งนี้จะต้องเสนอสัดส่วนและวิธีการต่อคณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

3.1.4 โรงเรียนทั่วไป ให้รับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการที่มาสมัครเข้าเรียนทุกคน ถ้ายังไม่เต็มให้รับเด็กนอกเขตพื้นที่บริการได้ กรณีที่มีผู้สมัครเกินจำนวนที่รับได้ ให้ใช้วิธีการจับฉลาก ในกรณีที่คณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นชอบให้มีการสอบคัดเลือกนักเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ให้เสนอร้อยละของการคัดเลือก และกำหนดเกณฑ์พิจารณาคัดเลือกผู้สมัครจาก (1) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของโรงเรียนร้อยละ 80 คะแนน O-NET ร้อยละ 20 โดยคำนวณคะแนนรวมจาก (2) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของโรงเรียน 5 วิชาหลัก คิดคะแนนเป็นร้อยละ 80 คะแนน O-NET

5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดคะแนนเป็นร้อยละ 20 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา หรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

3.1.5 โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง มีจำนวนผู้สมัครเกินกว่าจำนวนนักเรียน ที่โรงเรียนสามารถรับได้จำนวนมาก จะต้องเสนอสัดส่วนและวิธีการต่อคณะกรรมการรับนักเรียน ของโรงเรียน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา และคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โรงเรียนที่มีอัตรา การแข่งขันสูงให้กำหนดสัดส่วนการรับนักเรียน ดังนี้

3.1.5.1 การรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ

ให้รับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 โดยวิธีการจับสลาก ในกรณี มีนักเรียนในเขตพื้นที่บริการไม่ถึงร้อยละ 40 ให้รับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการเข้าเรียน ทุกคน และนำสัดส่วนที่เหลือไปรับนักเรียนทั่วไปในข้อ 2) จนครบจำนวนที่ประกาศรับ

ในกรณีที่คณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นชอบให้มีการสอบคัดเลือกนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้เสนอร้อยละของการคัดเลือก และกำหนดเกณฑ์พิจารณา คัดเลือกผู้สมัครจาก (1) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของโรงเรียนร้อยละ 80 (2) คะแนน O-NET ร้อยละ 20 โดยคำนวณคะแนนรวมจาก (1) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของโรงเรียน 5 วิชาหลัก คิดคะแนนเป็นร้อยละ 80 (2) คะแนน O-NET 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดคะแนนเป็นร้อยละ 20 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หรือคณะกรรมการเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ทั้งนี้ จะต้องมีโรงเรียนคู่พัฒนา โรงเรียนคู่สหกิจ โรงเรียนเครือข่าย โรงเรียนศิษย์ประจำตำบล และโรงเรียนศิษย์ประจำอำเภอ รองรับนักเรียนที่สอบคัดเลือกไม่ได้ อย่างเพียงพอภายในเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.5.2 การรับนักเรียนทั่วไป (นักเรียนในเขตพื้นที่บริการรวมกับนักเรียน นอกเขตพื้นที่บริการ) ให้รับนักเรียนทั่วไปไม่เกินร้อยละ 60 โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาคัดเลือก ผู้สมัครจาก (1) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของโรงเรียน ร้อยละ 80 (2) คะแนน O-NET ร้อยละ 20 โดยคำนวณคะแนนรวมจาก (1) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของโรงเรียน 5 วิชาหลัก คิดคะแนนเป็น ร้อยละ 80 (2) คะแนน O-NET 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดคะแนนเป็นร้อยละ 20

3.1.5.3 การรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ให้รับนักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษ เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะ เป็นต้น โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรับนักเรียนของ โรงเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้รับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษร่วมกับ นักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษหรืออื่น ๆ ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ 5

3.1.5.4 การรับนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษ ในกรณีที่คณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นว่าโรงเรียนมีความจำเป็นจะต้องรับนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษเข้าเรียน ซึ่งอาจมีได้หลายกรณี เช่น

- นักเรียนที่ได้คะแนนสอบเท่ากัน ในลำดับสุดท้าย
- นักเรียนที่มีข้อตกลงในการจัดตั้งโรงเรียน
- นักเรียนที่เป็นผู้ยากไร้และด้อยโอกาส
- นักเรียนที่เป็นบุตรผู้เสียสละเพื่อชาติหรือผู้ประสบภัยพิบัติที่ต้องได้รับการสงเคราะห์ดูแลเป็นพิเศษ

การสงเคราะห์ดูแลเป็นพิเศษ

- นักเรียน โควตาตามข้อตกลงของโรงเรียนคู่สหกิจ หรือโรงเรียนคู่พัฒนา หรือโรงเรียนเครือข่าย

- นักเรียนที่เป็นบุตรข้าราชการครูและบุคลากรของโรงเรียน
- นักเรียนที่อยู่ในอุปการะของผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

ให้คณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษ พร้อมประกาศหลักเกณฑ์ก่อนการพิจารณาและผลหลังการพิจารณาให้สาธารณชนทราบ และเมื่อดำเนินการพิจารณากลับกรองแล้ว ให้ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ได้รับการพิจารณาตามเงื่อนไขพิเศษ ทั้งนี้ การพิจารณาเพิ่มจำนวนนักเรียนต่อห้อง ให้พิจารณาตามความจำเป็นตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ 5

3.1.5.5 การรับนักเรียนของโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงให้รับรอบเดียวตามแผนการรับนักเรียน ปีการศึกษา 2559 เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและยกระดับคุณภาพโรงเรียนให้ใกล้เคียงกัน

3.1.6 กรณีมีการสอบคัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้โรงเรียนดำเนินการ ดังนี้

3.1.6.1 โรงเรียนต้องออกข้อสอบให้อยู่ในกรอบเนื้อหาของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเนื้อหาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ โดยให้มีระดับความยากง่ายพอเหมาะสำหรับเด็กทั่วไป จะสามารถทำได้โดยไม่จำเป็นต้องกวดวิชาเพิ่มเติม รวมทั้ง ให้ประกาศผลการคัดเลือกเรียงตามลำดับคะแนนรวมใน 5 วิชาหลัก โดยรวมกับคะแนน O-NET

3.1.6.2 โรงเรียนต้องควบคุมดูแลกระบวนการสอบคัดเลือกให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส ถูกต้อง และยุติธรรม ทั้งนี้ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำกับและดูแลโรงเรียน เพื่อตรวจสอบว่า ผลการดำเนินงานเป็นไปด้วยความถูกต้องและยุติธรรม

3.1.7 ในการดำเนินงานตามแนวทางข้างต้น ให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.7.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแจ้งชื่อโรงเรียนที่ได้จัดที่เรียนให้กับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ผู้ปกครองทราบ

3.1.7.2 นักเรียนสามารถเลือกที่จะรายงานตัวเพื่อสมัครเรียนที่โรงเรียนที่ได้รับการจัดสรร โอกาส หรือสมัครเรียนที่โรงเรียนอื่นโดยวิธีการจับฉลาก หรือคัดเลือกจากวิธีการอื่น ๆ

3.1.7.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจารณาจัดระบบให้นักเรียนสามารถยื่นใบสมัครสำหรับทางเลือกทุกทางได้พร้อมกันที่โรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนศึกษาอยู่ หรือโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับการจัดสรรโอกาส ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามความพร้อมและความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียน และในการสมัครเรียน ให้นักเรียนระบุชื่อโรงเรียนที่ประสงค์จะเข้าเรียนเป็นการสำรองไว้ด้วย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดสรรโอกาสทางการศึกษา

3.1.7.4 นักเรียนที่พลาดจากการสอบคัดเลือก คะแนน O-NET หรือการจับฉลากสามารถกลับไปเรียน ในโรงเรียนที่ได้รับการประกาศชื่อในการจัดสรรโอกาสของนักเรียน ตามข้อ 1) หรือเสนอชื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดหาโรงเรียนอื่นให้ตามความเหมาะสม แต่ไม่ผูกพันที่จะต้องจัดหาที่เรียนเฉพาะในโรงเรียนที่พึงประสงค์เท่านั้น

3.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2.1 โรงเรียนที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2.1.1 การรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเดิมให้รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีศักยภาพเหมาะสมของโรงเรียนเข้าเรียน โดยโรงเรียนและคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กำหนดเกณฑ์พิจารณาคัดเลือกนักเรียนที่มีศักยภาพเหมาะสมจากคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยรวม 5 ภาคเรียน (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่หนึ่ง) ไม่ต่ำกว่า 2.00 ในกรณีที่คะแนนผลการเรียนเฉลี่ยรวมต่ำกว่า 2.00 แต่สูงกว่า 1.50 โรงเรียนและคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อาจกำหนดเกณฑ์พิจารณาคัดเลือกนักเรียนที่มีศักยภาพเหมาะสมจาก (1) จัดสอบประมวลความรู้

หากผ่านเกณฑ์ให้ถือว่าเป็นนักเรียนที่มีศักยภาพเหมาะสม (2) ประเมินความสามารถพิเศษ เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะ เป็นต้น โดยกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาความสามารถพิเศษให้ชัดเจน

3.2.1.2 การรับนักเรียนทั่วไป ให้รับนักเรียนทั่วไปจากโรงเรียนอื่นเข้าเรียนด้วย แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของแผนการรับนักเรียน ในการกำหนดแผนการรับนักเรียน โรงเรียน ต้องกำหนดแผนการรับนักเรียนให้สามารถรับนักเรียนที่มีศักยภาพเหมาะสมจากนักเรียนที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเดิมตามเกณฑ์ที่กำหนดคิดเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของ แผนการรับนักเรียน และรับนักเรียนทั่วไปอีกไม่เกินร้อยละ 20 ของแผนการรับนักเรียน ในกรณี ที่รับนักเรียนตามข้อ 1) และ ข้อ 2) แล้ว ยังรับนักเรียนได้ไม่ครบตามแผนการรับนักเรียน ให้นำ สัดส่วนที่เหลือไปรับนักเรียนทั่วไปจนครบจำนวนที่ประกาศรับ ทั้งนี้ ให้โรงเรียนมีโครงการ ช่วยเหลือนักเรียนให้มีศักยภาพเหมาะสมตามที่กำหนด และจัดการแนะแนวการศึกษาต่อ อย่างกว้างขวาง โดยที่นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการช่วยเหลือ ดูแล แก้ไขปัญหา อย่างจริงจัง

3.2.1.3 กรณีรับนักเรียนทั่วไปจากโรงเรียนอื่นเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้กำหนดเกณฑ์พิจารณาคัดเลือกผู้สมัครจาก (1) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของ โรงเรียน ร้อยละ 80 คะแนน O-NET ร้อยละ 20 โดยคำนวณคะแนนรวมจาก (2) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของโรงเรียน คิดคะแนนเป็น ร้อยละ 80 คะแนน O-NET 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดคะแนนเป็นร้อยละ 20

3.2.1.4 การรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ให้รับนักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษ เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะ เป็นต้น โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้รับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษร่วมกับนักเรียน ที่มีเงื่อนไขพิเศษหรืออื่น ๆ ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ 5

3.2.1.5 การรับนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษ ในกรณีที่คณะกรรมการรับนักเรียน ของโรงเรียน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นว่าโรงเรียน มีความจำเป็นจะต้องรับนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษเข้าเรียน ซึ่งอาจมีได้หลายกรณี เช่น

- นักเรียนที่ได้คะแนนสอบเท่ากันในระดับสุดท้าย
- นักเรียนที่มีข้อตกลงในการจัดตั้งโรงเรียน
- นักเรียนที่เป็นผู้ยากไร้และด้อยโอกาส
- นักเรียนที่เป็นบุตรผู้เสียสละเพื่อชาติหรือผู้ประสบภัยพิบัติที่ต้องได้รับการ

การสงเคราะห์ดูแลเป็นพิเศษ

- นักเรียนโควตาตามข้อตกลงของโรงเรียนคู่สหกิจ โรงเรียนคู่พัฒนา หรือ โรงเรียนเครือข่าย

- นักเรียนที่เป็นบุตรข้าราชการครูและบุคลากรของโรงเรียน
- นักเรียนที่อยู่ในอุปการะของผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับโรงเรียน

อย่างต่อเนื่อง ให้คณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษ พร้อมประกาศหลักเกณฑ์ก่อนการพิจารณาและผลหลังการพิจารณาให้สาธารณชนทราบ และเมื่อดำเนินการพิจารณาก่อนการรับแล้ว ให้ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ได้รับการพิจารณาตามเงื่อนไขพิเศษ ทั้งนี้ การพิจารณาเพิ่มจำนวนนักเรียนต่อห้อง ให้พิจารณาตามความจำเป็น ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ 5

3.2.1.6 ให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา จัดหาที่เรียนให้เด็กที่ประสงค์จะเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้เข้าเรียนตามความเหมาะสม ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ โดยวางแผนการรับนักเรียนร่วมกับโรงเรียนทุกสังกัด ทั้งนี้ ในการสมัครเรียนให้นักเรียนระบุชื่อโรงเรียนที่ประสงค์จะเข้าเรียนเป็นการสำรองไว้ด้วย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดสรรโอกาสทางการศึกษา

3.2.2 โรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้รับนักเรียนเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จาก

3.2.2.1 นักเรียนทั่วไปไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 โดยให้กำหนดเกณฑ์พิจารณาคัดเลือกผู้สมัครจาก (1.1) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของโรงเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (1.2) คะแนน O-NET ไม่เกินร้อยละ 20 โดยคำนวณคะแนนรวมจาก (1.1) คะแนนสอบที่ใช้ข้อสอบของโรงเรียน คิดคะแนนเป็นร้อยละ 80 (1.2) คะแนน O-NET 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดคะแนนเป็นร้อยละ 20

3.2.2.2 นักเรียนโควตาไม่เกินร้อยละ 20 ในกรณีที่คณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นชอบให้โรงเรียนรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

3.3 โรงเรียนที่มีลักษณะพิเศษ

3.3.1 การรับนักเรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการให้รับเด็กพิการทุกคนที่ไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ตามประเภทความพิการและความสามารถของแต่ละโรงเรียน ทั้งนี้ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แสวงหาและเข้าถึงเด็กพิการที่ตกหล่นที่ยังไม่ได้รับการศึกษาให้ได้รับการศึกษาคอบทุกคน

3.3.2 การรับนักเรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ให้รับผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติได้ และจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษ ได้เข้าเรียนอย่างเสมอภาค เป็นธรรม ทั้งถึง ทั้งระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ตามสภาพเหตุผลและความจำเป็นรายบุคคล โดยไม่ใช้ผลการเรียนหรือการทดสอบเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ทั้งนี้ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แสวงหาและเข้าถึงเด็กด้อยโอกาสที่ตกหล่นที่ยังไม่ได้รับการศึกษาให้ได้รับการศึกษาครบทุกคน

3.3.3 การรับนักเรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาด้วยวัตถุประสงค์พิเศษ

3.3.3.1 โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ

- โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย จังหวัดราชบุรี โรงเรียนมกุฎเมืองราชวิทยาลัย จังหวัดระยอง โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย (จำนวน 9 โรงเรียน) โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ (จำนวน 12 โรงเรียน) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษให้รับนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียน โดยพิจารณาคัดเลือกนักเรียนจากการสอบและใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางวิชาการของโรงเรียน

- โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย (จำนวน 12 โรงเรียน) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ให้รับนักเรียนตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการพัฒนาโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยให้เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค เรื่อง การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2559 และ เรื่อง การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2558 โดยรับนักเรียนห้องละ 24 คน

3.3.3.2 โรงเรียนที่จัดห้องเรียนพิเศษ

- ห้องเรียนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน โดยกำกับดูแลของมหาวิทยาลัยรับนักเรียน ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง การสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใน “โครงการสนับสนุนการจัดตั้งห้องเรียนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน โดยกำกับดูแลของมหาวิทยาลัย ระยะที่ 2” ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประจำปีการศึกษา 2559

- ห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในโครงการ 195 โรงเรียน รับนักเรียนตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การรับนักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย โครงการเสริมสร้างศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ปีการศึกษา 2559

- ห้องเรียนพิเศษตามโครงการพัฒนาประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษา ในภูมิภาค (Education hub) ให้โรงเรียนในโครงการ 14 โรงเรียน รับนักเรียนตามโครงการพัฒนา ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค (Education hub) และประกาศของโรงเรียน โดยรับนักเรียนห้องละ 25 คน

- ห้องเรียนพิเศษอื่น ๆ ให้รับนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของการจัดห้องเรียน พิเศษ ที่ส่งเสริมความสามารถทางวิชาการและด้านอื่น ๆ โดยกำหนดให้รับนักเรียนห้องเรียน พิเศษ: ห้องปกติ ไม่เกินสัดส่วน 20: 80 (รวมห้องเรียนพิเศษทุกประเภทในแต่ละชั้น) หากโรงเรียน ที่เปิดห้องเรียนพิเศษอยู่แล้ว มีความประสงค์ที่จะเพิ่มห้องเรียนพิเศษ สามารถเปิดรับนักเรียน ห้องเรียนพิเศษ: ห้องปกติ ได้ไม่เกินสัดส่วน 40: 60 ในปีการศึกษา 2559 โดยผ่านความเห็นชอบ จากคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด ทั้งนี้ โรงเรียนที่เปิด ห้องเรียนพิเศษจะต้องจัดบริการการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน ที่สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด และจัดบริการการศึกษาห้องเรียนปกติอย่างมีคุณภาพด้วยเช่นกัน รวมทั้งจะต้องมีโรงเรียนรองรับนักเรียนห้องเรียนปกติในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนที่จะเปิด ห้องเรียนพิเศษได้อย่างเพียงพอ ห้องเรียนพิเศษอื่น ๆ ได้แก่ ห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอน โดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนส่งเสริมความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น และให้โรงเรียนในโครงการส่งเสริมความสามารถ ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนในโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท. และ พสวท. สมทบ) รับนักเรียนตามโครงการ โดยให้ นับจำนวนนักเรียนที่จัดห้องเรียนพิเศษรวมอยู่ในแผนชั้นเรียนของโรงเรียน และพิจารณาคัดเลือก นักเรียนจากการสอบและใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางวิชาการของโรงเรียน ทั้งนี้ การเปิด ห้องเรียนพิเศษต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ยกเว้นห้องเรียนพิเศษ English Program ต้องได้รับการ อนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และห้องเรียนพิเศษ Mini English Program ต้องได้รับการอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. การใช้คะแนน O-NET

4.1 นักเรียนต้องนำผลคะแนน O-NET ปีการศึกษา 2558 ไปยื่นให้โรงเรียน ที่มีความประสงค์ จะสมัครเข้าเรียน

4.2 ในกรณีที่นักเรียนไม่มีผลคะแนน O-NET ปีการศึกษา 2558 ให้อนุโลมใช้
ในปีการศึกษา ที่นักเรียนมีอยู่

4.3 ในกรณีที่นักเรียนไม่มีผลคะแนน O-NET ปีการศึกษา 2558 หรือปีอื่น ๆ ให้อือว่า
คะแนน O-NET เป็นศูนย์

5. จำนวนการรับนักเรียนต่อห้อง

5.1 โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กปกติหรือจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส

5.1.1 ให้โรงเรียนรับนักเรียนชั้นก่อนประถมศึกษาห้องละ 30 คน หากมี
ความจำเป็นต้องรับเกิน ให้รับไม่เกินห้องละ 40 คน โดยให้เสนอสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอนุมัติ ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำหนด

5.1.2 ให้โรงเรียนรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้องละ 40 คน หากมี
ความจำเป็นต้องรับเกิน ให้รับไม่เกินห้องละ 50 คน โดยให้เสนอสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอนุมัติ ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำหนด

5.1.3 ให้โรงเรียนรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ห้องละ 40 คน หากมีความจำเป็นต้องรับเกิน ให้รับไม่เกินห้องละ 50 คน โดยให้เสนอสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาอนุมัติ ตามเกณฑ์ที่
คณะกรรมการ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา
กำหนดทั้งนี้ ให้คำนึงถึงนโยบายการปรับลดขนาด โรงเรียนและขนาดห้องเรียนให้เหมาะสม

5.2 โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการให้โรงเรียนรับนักเรียนพิการห้องละ
10 คน หากมีความจำเป็นต้องรับเกิน ให้รับไม่เกินห้องละ 15 คน

5.3 โรงเรียนที่จัดการศึกษาด้วยวัตถุประสงค์พิเศษให้โรงเรียนรับนักเรียนห้องเรียน
พิเศษ EP MEP ระดับก่อนประถมศึกษา ห้องละไม่เกิน 25 คน ห้องเรียนพิเศษ EP MEP ระดับ
ประถมศึกษา ห้องละไม่เกิน 30 คน ห้องเรียนพิเศษ EP และ MEP ระดับมัธยมศึกษา ห้องละ
ไม่เกิน 30 คน ให้โรงเรียนรับนักเรียนห้องเรียนพิเศษอื่น ๆ ห้องละ 36 คน หากมีความจำเป็น
ต้องรับเกิน ให้รับห้องเรียนพิเศษอื่น ๆ ได้ไม่เกินห้องละ 40 คน โดยให้เสนอสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาหรือสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาอนุมัติ ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษากำหนด

5.4 โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงที่จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและ
ประถมศึกษา ที่มีความประสงค์จะรับนักเรียนต่อห้องสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ให้เสนอแผนการรับ
นักเรียนระดับก่อนประถม ศึกษา ไม่เกินห้องละ 40 คน หรือระดับประถมศึกษา ไม่เกินห้องละ
50 คน โดยใช้วิธีการจับฉลาก เพื่อรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการหรือนักเรียนทั่วไป ตามวิธีการ

ที่กำหนด โดยรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ไม่น้อยกว่า ห้องละ 30 คน หรือรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ไม่น้อยกว่าห้องละ 40 คน นอกจากนั้น ให้รับนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษ หรืออื่น ๆ โดยให้ประกาศรับนักเรียนทุกประเภทรอบเดียว และแยกประกาศแต่ละประเภท ให้ชัดเจน ทั้งนี้ ให้เสนอสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อนุมัติ ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษากำหนด

5.5 โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ที่มีความประสงค์ จะรับนักเรียนต่อห้องสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ให้เสนอแผนการรับนักเรียนไม่เกินห้องละ 50 คน โดยใช้วิธีการสอบคัดเลือก การใช้คะแนน O-NET การจับฉลาก เพื่อรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการและนักเรียนทั่วไป ตามวิธีการ ที่กำหนดสำหรับแต่ละประเภท ไม่น้อยกว่าห้องละ 40 คน นอกจากนั้น ให้รับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ นักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษ หรืออื่น ๆ โดยให้ประกาศรับนักเรียนทุกประเภทรอบเดียว และแยกประกาศแต่ละประเภทให้ชัดเจน ทั้งนี้ ให้เสนอสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอนุมัติ ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษากำหนด

6. วันและเวลาการรับนักเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประกาศรายชื่อโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนที่จัดตั้งด้วยวัตถุประสงค์พิเศษ โรงเรียนที่จัดห้องเรียนพิเศษ เขตพื้นที่บริการของแต่ละโรงเรียน และสัดส่วนการรับนักเรียนของแต่ละโรงเรียน ช่วงเวลาการรับนักเรียน ให้นับวันเริ่มต้น คือ วันแรกของการรับสมัครนักเรียน และวันสิ้นสุด คือ วันมอบตัวนักเรียน ตามปฏิทินการรับนักเรียน ปีการศึกษา 2559

7. บทบาทของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

7.1 แต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษา และกำหนดแนวทางการดำเนินงาน หลักเกณฑ์ และการรายงานผลการรับนักเรียนให้คณะกรรมการรับนักเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการ

7.2 ให้ความเห็นชอบประกาศแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559 ของเขตพื้นที่การศึกษา

7.3 ดูแลการรับนักเรียนภายในเขตพื้นที่การศึกษาและร่วมกับเขตพื้นที่การศึกษาอื่นภายในจังหวัดให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งกำหนดแนวทางรณรงค์ให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์

การศึกษาภาคบังคับได้เข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับครบทุกคน และจัดหาที่เรียนให้เด็กที่จะประสงค์เข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้เข้าเรียนตามความเหมาะสม ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

7.4 ให้ความเห็นชอบวิธีการคัดเลือกนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง

7.5 ให้ความเห็นชอบการเปิดห้องเรียนพิเศษในโรงเรียนที่มีความพร้อมในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยจะต้องมีโรงเรียนรองรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนที่จะเปิดห้องเรียนพิเศษได้อย่างเพียงพอ รวมทั้ง ต้องเปิดโอกาสให้เด็กด้อยโอกาสได้ทุนเรียน โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายร้อยละ 3 ของจำนวนนักเรียนที่เปิดห้องเรียนพิเศษในแต่ละชั้น

7.6 ให้ความเห็นชอบการเพิ่มจำนวนนักเรียนต่อห้อง และควบคุมให้โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงรับนักเรียนรอบเดียว

7.7 แก้ปัญหาเรื่องการรับนักเรียน ปีการศึกษา 2559 ภายในเขตพื้นที่การศึกษา

8. บทบาทของคณะกรรมการรับนักเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษา

8.1 ประสานการรับนักเรียนและกำกับดูแลการรับนักเรียนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

8.2 กำหนดมาตรการป้องกัน ป้องปราม ที่จะไม่ให้เกิดเด็กฝากและการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการรับนักเรียนเข้าเรียน รวมทั้ง การรับนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษที่ต้องมีเหตุผลอธิบายต่อสาธารณชนได้

8.3 ผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบ ภายใน 15 วัน หลังจากวันสิ้นสุดการรับนักเรียน

9. บทบาทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

9.1 ประกาศแนวปฏิบัติกรรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559 ของเขตพื้นที่การศึกษา ภายใน 45 วัน นับจากวันประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559 ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ พระราชบัญญัติการศึกษา ภาคบังคับ พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 และประกาศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง กระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550 และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

9.2 ประกาศรายละเอียดการส่งเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาและจัดสรรโอกาสเข้าศึกษาต่อระหว่างสถานศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ปกครองเด็กทราบ

9.3 ประกาศการจัดหาที่เรียนให้นักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาทุกคน โดยกำหนดมาตรการดูแลนักเรียนและผู้ปกครองที่สอบคัดเลือกและหรือจับฉลากไม่ได้ว่าจะมีโรงเรียนภายในเขตพื้นที่การศึกษารองรับนักเรียนได้ครบทุกคน

9.4 จัดทำข้อมูลสารสนเทศเด็กในเขตพื้นที่การศึกษา

9.5 ประสานโรงเรียนเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสำรวจจำนวนนักเรียนที่จะรองรับได้และวางแผนรับเด็กเข้าเรียน

9.6 ประกาศรายชื่อโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนที่จัดตั้งด้วยวัตถุประสงค์พิเศษ โรงเรียนที่จัดห้องเรียนพิเศษ เขตพื้นที่บริการของแต่ละโรงเรียน และสัดส่วนการรับนักเรียนของแต่ละโรงเรียนให้ผู้ปกครองนักเรียนและสาธารณชนทราบล่วงหน้า

9.7 ส่งเสริมและประกันโอกาสให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ทั้งเด็กปกติ เด็กพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ รวมทั้งผู้ใหญ่ที่ยังไม่จบการศึกษาภาคบังคับได้เข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับอย่างทั่วถึง

9.8 ควบคุม ดูแลให้โรงเรียนรับนักเรียนต่อห้องไม่เกินตามที่กำหนด และให้โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงรับนักเรียนรอบเดียว

9.9 ควบคุม ดูแล และประสานไม่ให้โรงเรียน องค์กรอื่นใด เช่น สมาคม ผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่าของสถานศึกษา มูลนิธิ หรือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รับเงินบริจาคจากผู้ปกครองนักเรียน ในช่วงการรับนักเรียนไม่ว่ารูปแบบใด ๆ

9.10 ประสานกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดและศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอให้จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติได้

10. บทบาทของโรงเรียน

10.1 แต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียน จากผู้ที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการรับนักเรียนครั้งนี้ และเป็นที่ยอมรับของสาธารณชนในเรื่องหลักธรรมาภิบาลร่วมเป็น

กรรมการ โดยขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

10.2 ประกาศการรับสมัครนักเรียนให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทุกฉบับ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง กระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปยัง คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550 นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แนวปฏิบัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา

10.3 ประสานโรงเรียนเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการรับเด็กเข้าเรียนอย่างเหมาะสม

10.4 ส่งเสริม สนับสนุน ครอบครัวและสถานประกอบการที่จัดการศึกษาทางเลือก

10.5 ประสานกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดและศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอให้จัดการศึกษาสำหรับเด็ก ที่ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติได้

10.6 ประกาศผลนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ นักเรียนที่สอบคัดเลือกและคะแนน O-NET นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ และนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษ (ถ้ามี)

10.7 สนับสนุนให้นักเรียนและผู้ปกครองมีโอกาสเยี่ยมชมโรงเรียนเพื่อประกอบการตัดสินใจ

10.8 ให้โรงเรียนมีบทบาทหน้าที่ที่จะต้องส่งเสริมให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษา ภาคบังคับ ทั้งเด็กปกติ เด็กพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ รวมทั้ง ผู้ใหญ่ ที่ยังไม่จบการศึกษาภาคบังคับได้เข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับอย่างทั่วถึง ในกรณีที่มีปัญหาเรื่อง การรับนักเรียน ปีการศึกษา 2559 ให้เสนอคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจารณา และมีอำนาจ ในการตัดสินใจปัญหา ดังกล่าว ยกเว้นกรณีที่กำหนดให้เป็นอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากการศึกษานโยบายการรับนักเรียนและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ในการรับนักเรียน ผู้วิจัย สามารถนำขั้นตอนสำคัญต่าง ๆ ไปเป็นข้อประเมินในงานวิจัยครั้งนี้ได้ โดยการกำหนดเป็นข้อ

ประเมินผนวกกับมาตรฐานการประเมินอภิมานเพื่อให้การประเมินการรับนักเรียนมีความละเอียด และสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงาน ผู้บริหารในวงการศึกษา เพื่อปรับปรุงกระบวนการรับนักเรียนให้มีคุณภาพ เท่าเทียม เสมอภาค เพื่อประโยชน์แก่เยาวชนในการได้รับการศึกษาต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (2554 อ้างถึงใน สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556) สำรวจความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษา นักเรียน ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป ในประเทศ พบว่า ภาพรวมของความพึงพอใจต่อการรับนักเรียนในปี 2554 ร้อยละ 71.96 โดยมี จุดเด่น คือ เน้นการสอบโดยใช้ความรู้ความสามารถของเด็กเป็นหลักร้อยละ 36.34 มีช่องทางการ สมัครสอบที่หลากหลายร้อยละ 15.49 เปิดโอกาสและให้การช่วยเหลือเด็กที่พลาดหรือไม่มีที่ได้ เข้าเรียน ร้อยละ 10.84 การเอาจริงเอาจังของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ร้อยละ 8.48 หน่วยงานต่าง ๆ เป็นระบบมากขึ้น ร้อยละ 8.08 จุดด้อยของการรับนักเรียนพบว่านโยบายกับ แนวทางการปฏิบัติยังไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน/ ยังมีข่าวการรับฝากเด็กอยู่ ร้อยละ 32.89 เด็กใน เขตและนอกเขตได้รับโอกาสในการเข้าเรียนต่างกัน/ การแบ่งพื้นที่ของโรงเรียนยังไม่ชัดเจน ร้อยละ 11.82 ข้อจำกัดของแต่ละโรงเรียนไม่สามารถรับเด็กได้ทั้งหมด 11.10 ผู้ปกครองและ เด็กคาดหวังจะเข้าเรียน โรงเรียนที่มีชื่อเสียง ร้อยละ 8.84 ขั้นตอนการรับสมัคร/ การสอบยุ่งยาก ร้อยละ 7.71 เมื่อเทียบกับการรับนักเรียนในปีที่ผ่านมาพบว่า ความพึงพอใจดีขึ้น ร้อยละ 43.1 โดยเฉพาะกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาเห็นว่าดีขึ้น ร้อยละ 62.50 การวางแผนและการเตรียมการของ กระทรวงศึกษาธิการ อดี ทำดี ทำให้เด็กมีที่เรียนและในขณะที่มีความเห็นเหมือนเดิม ร้อยละ 49.47 ความสำเร็จของการรับนักเรียน คือการได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ร้อยละ 22.99 การรับเด็ก จำนวนมากขึ้น ร้อยละ 17.52 การให้ความสำคัญแก่เด็ก ร้อยละ 14.91 กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายชัดเจน ร้อยละ 11.66 ปัญหาเด็กฝากน้อยลง ทำตามเป้าหมายได้สำเร็จ ร้อยละ 9.44

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) รายงานผลการดำเนินงานการรับ นักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานแลศึกษาผลกระทบของการดำเนินงานตามนโยบายและแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554 เพื่อเสนอแนวทางการดำเนินงานการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554 จากรายงานพบว่า ผลการดำเนินงานการรับนักเรียนในภาพรวม ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,901,627 คน คิดเป็นร้อยละ 54.71

ของประชากรวัยเรียนและร้อยละ 84.05 ของแผนการรับนักเรียน หากจำแนกรายชั้น พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสามารถในการรับนักเรียนทุกชั้นได้ครอบคลุม นักเรียนทุกกลุ่ม คือ กลุ่มเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ ผลกระทบการดำเนินงาน ตามนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554 ตามที่นำเสนอสภาพปัญหาและความคิดเห็นในการรับนักเรียน ปีการศึกษา 2554 ที่เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้อง พบว่า มีผลกระทบการดำเนินงาน ในด้านนโยบายการรับ นักเรียน หลักเกณฑ์ และวิธีการรับนักเรียน การรับนักเรียนเงื่อนไขที่มีพิเศษ ด้านนักเรียนจำนวน ต่อห้อง ด้านการระดมทรัพยากร และการใช้ O-NET เป็นเกณฑ์ในการศึกษาต่อ โดยในด้าน นโยบายควรมีความชัดเจน โปร่งใส เป็นธรรม ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงทุกปี การรับนักเรียน ระดับก่อนประถมศึกษาและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบปัญหานักเรียนบางส่วนได้เรียนโรงเรียน ใกล้บ้าน การประชาสัมพันธ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ยังไม่ทั่วถึง โรงเรียนมีคุณภาพ ไม่เท่าเทียมกัน การรับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นโยบายมีความเหมาะสม แต่ยังพบปัญหา การรับนักเรียนนอกเขตพื้นที่บริการ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของเขตพื้นที่การศึกษาและ โรงเรียนเกี่ยวกับการสมัครน้อยเกินไป คุณภาพของโรงเรียนต่างกัน ในภาพรวมของนโยบาย มีความเหมาะสมด้านหลักเกณฑ์และวิธีการรับนักเรียน การรับนักเรียนรอบเดียว ส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยกับแนวทางนี้ เพราะมีความรวดเร็ว โปร่งใส เป็นธรรม ลดปัญหาการเรียก ผลประโยชน์ตอบแทน เป็นการเพิ่มโอกาสให้นักเรียนที่มีศักยภาพสูงได้เข้าเรียน การรับนักเรียน ที่มีเงื่อนไขพิเศษ ควรมอบอำนาจให้สถานศึกษาได้ตัดสินใจให้เป็นไปตามบริบทของโรงเรียน โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงให้รับนักเรียนเข้าเรียนทั้งหมด และ โรงเรียนควรมีการแจ้ง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบล่วงหน้าถึงแนวทางการรับนักเรียน ร่วมกับโรงเรียนคู่พัฒนา จำนวนนักเรียนต่อห้อง ชั้นอนุบาล 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่ควร เกิน 40 คนต่อห้อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ควรเกิน 50 คนต่อห้อง เป็นจำนวนที่เหมาะสมในการพัฒนาคุณภาพ การระดมทรัพยากร ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นด้วย เพราะเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลโดยตรงกับคุณภาพของ นักเรียน แต่ต้องมีความโปร่งใสชัดเจน ตรวจสอบได้ โดยไม่เพิ่มภาระให้กับผู้ปกครอง สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางเดียวกัน โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย มีการกำหนดช่วงเวลาการดำเนินการระดมทรัพยากรอย่างชัดเจน ควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอเป็นส่วนลดเกี่ยวกับสาธารณูปโภค จัดเงินอุดหนุน รายหัวให้กับโรงเรียนตามความเหมาะสม หรือสนับสนุนการลดหย่อนภาษีให้ครอบคลุมมากขึ้น และควรจัดอัตราค่าจ้างครูให้เหมาะสมกับห้องเรียนพิเศษด้วย ต้องมีระเบียบในการระดมทรัพยากร

แบบมีส่วนร่วม การนำคะแนน O-NET มาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน ควรใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยต้องมีการแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อม ซึ่งต้องกำหนดสัดส่วนการใช้ให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงบริบทของโรงเรียนเป็นสำคัญ สัดส่วนคะแนนในการสอบคัดเลือกที่เหมาะสมเป็นร้อยละ 20 ของการสอบคัดเลือก โดยใช้กับโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง แต่ในกรณีโรงเรียนศึกษาพิเศษควรจัดถึงอำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียนกลุ่มนี้ด้วยข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานการรับนักเรียน นักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 นโยบายการรับนักเรียนควรมีความชัดเจนและต่อเนื่องไม่เปลี่ยนแปลงบ่อย มีการกำหนดนโยบายการรับนักเรียนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา มีการประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง นโยบายการรับนักเรียนควรมีการยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของโรงเรียน มีการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา การกำหนดเงื่อนไขพิเศษโดยคณะกรรมการสถานศึกษา การกำหนดเขตพื้นที่บริการให้ชัดเจนและครอบคลุมพื้นที่ มีการนำผล O-NET และ GPAX มาเป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่เกินห้องละ 40 คน เพิ่มโควตา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มากขึ้น มีการพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพทัดเทียมกัน เพื่อลดอัตราการการสมัครเข้าเรียนของโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง การระดมทรัพยากรควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติที่ชัดเจน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) รายงานผลการดำเนินงานการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและ ปัญหาการดำเนินงานตามนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน ศึกษาความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน รายงานผลการรับนักเรียน ศึกษาผลกระทบจากการดำเนินงานตามนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน และเพื่อเสนอแนวทางการรับนักเรียนในปีการศึกษา 2554 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 185 เขต และ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554 จำนวน 31,281 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย โรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,760 โรงเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่ (f) ร้อยละ (%) การทดสอบไคสแคว้ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการศึกษาพบว่าสภาพและ ปัญหาการรับนักเรียน การรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นโยบายมีความเหมาะสมแต่ยังพบปัญหา มีเด็กนักเรียนบางส่วนไม่ได้เรียนใน โรงเรียนใกล้บ้าน การประชาสัมพันธ์ของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนไม่ทั่วถึง โรงเรียนมีคุณภาพ

ไม่เท่าเทียมกัน การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นโยบายมีความเหมาะสม ยุติธรรม ให้ความเสมอภาคและชัดเจนในการปฏิบัติ แต่ยังพบปัญหาการรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ และนอกเขตพื้นที่บริการ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน เกี่ยวกับการรับสมัครน้อยเกินไป คุณภาพของโรงเรียนต่างกัน การดำเนินงานรับนักเรียนรอบ 2 ความโปร่งใส การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นโยบายมีความเหมาะสม แต่ยังพบ ปัญหา นโยบายการรับนักเรียนของโรงเรียนเดิมให้เต็มตามแผนการรับนักเรียนก่อน การประชาสัมพันธ์ การรับนักเรียนของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนน้อยเกินไป คุณภาพของโรงเรียนแตกต่างกัน และโรงเรียนมีจำนวนห้องเรียนไม่พอกับความต้องการเรียนของนักเรียน ความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะต่อการรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีความเห็น ไม่สอดคล้องกับนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งให้รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเดิม และประสงค์จะ เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้เต็มตามแผนการรับนักเรียนของโรงเรียนนั้น โดยเห็นควรกำหนด อัตราส่วนของเด็กนักเรียนเดิมกับเด็กนักเรียนโรงเรียนอื่นให้ชัดเจน มีการสอบคัดเลือก ยกเลิก นโยบายให้รับนักเรียนทั้งหมดของโรงเรียนเดิมเข้าเรียน และโรงเรียนควรรับผิดชอบจัดหาที่เรียน ให้เด็กที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเดิมตามความเหมาะสมสรุปผลการรับนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่า การรับนักเรียนในโรงเรียนทั่วไปในชั้นอนุบาล 1 ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานสามารถรับนักเรียนได้ร้อยละ 40.45 ร้อยละ 67.82 ร้อยละ 75.02 และร้อยละ 47.68 ของประชากรวัยเรียนตามลำดับ และการรับนักเรียนใน โรงเรียนสำหรับเด็กด้อยโอกาสใน ชั้นอนุบาล 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถรับนักเรียนได้ร้อยละ 50.67 ร้อยละ 59.47 ร้อยละ 86.71 และร้อยละ 85.38 ของแผนการรับนักเรียนตามล ำดับ นอกจากนี้การรับนักเรียน ในโรงเรียนสำหรับเด็กพิการในชั้นอนุบาล 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถรับนักเรียน ได้ร้อยละ 49.73 ร้อยละ 77.24 มากกว่าร้อยละ 12 และร้อยละ 88.91 ของแผนการรับนักเรียน ตามลำดับ และการรับนักเรียนในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 369 โรงเรียน พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถรับนักเรียนได้มากกว่าร้อยละ 6.47 ของแผนการรับนักเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.35

ของผู้สมัคร โดยอัตราการแข่งขันเฉลี่ยทั่วประเทศเท่ากับร้อยละ 1.95 ภาคเหนือมีอัตราการแข่งขันเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับร้อยละ 2.07 ภาคตะวันออก เฉียงเหนือมีอัตราเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 1.85 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 367 โรงเรียน พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถรับนักเรียนได้ ร้อยละ 104.74 ของแผนการรับนักเรียนหรือร้อยละ 77.11 ของผู้สมัคร โดยอัตราการแข่งขันเฉลี่ยทั่วประเทศเท่ากับร้อยละ 1.36 ภาคตะวันออกมีอัตราการแข่งขันเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับร้อยละ 1.48 ภาคกลางมีอัตราเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 1.26 การรับนักเรียนในโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษในภาพรวม พบว่า มีแผนการรับสมัคร 12,614 คน นักเรียนมาสมัคร 21,061 คน รับไว้จริง 12,964 คน แสดงว่าสามารถรับนักเรียนได้มากกว่าแผนการรับนักเรียนสมัครทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลกระทบการรับนักเรียนระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีกระบวนการดำเนินงานโดยประชุมคณะทำงาน และกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน นำเสนอคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นำเสนอขอความคิดเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีกระบวนการปรับแก้หรือพิจารณาใหม่เพื่อใหม่การแก้ไขก่อนลงนาม ส่งผลให้การดำเนินงานการแจ้งนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียนล่าช้ากว่ากำหนด ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า มีระยะเวลาดำเนินงานน้อย เนื่องจากปฏิทินการรับนักเรียนมีระยะเวลาดำเนินงานจำกัด ส่งผลต่อการชี้แจงทำความเข้าใจกับโรงเรียน การกำหนดสัดส่วนและจำนวนการรับนักเรียนในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง การกำหนดพื้นที่การรับนักเรียนที่ต้องมีการประสานกับโรงเรียนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโรงเรียนเอกชน ระดับโรงเรียน พบว่า ด้านคุณภาพการศึกษาลดลง เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการรับนักเรียน 40 คนต่อห้องตามนโยบาย ได้ส่งผลให้จำนวนห้องเรียนที่จำกัด พื้นที่น้อย อัตรากำลังครูไม่ได้รับการจัดสรร ไม่เพียงพอ และโรงเรียนที่รับนักเรียนเดิมเข้าเรียนทั้งหมดทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจเรียน ด้านโอกาสทางการศึกษา พบว่า ด้านงบประมาณไม่เพียงพอโรงเรียนต้องระดมทรัพยากรเพิ่มเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ และห้องปฏิบัติการ ส่วนในโรงเรียนอัตราการแข่งขันสูงเมื่อมีนโยบายรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เดิมเข้าเรียนครบตามแผน ส่งผลให้นักเรียนโรงเรียนอื่นไม่สามารถเข้าเรียนได้ ด้านความเสมอภาค พบว่า นโยบายปีการศึกษา 2553 เป็นการสร้างโอกาสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเดิมมีความต้องการที่จะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แต่ไม่มีความเสมอภาคต่อนักเรียนที่มีความสามารถสูงจากโรงเรียนเอกชน โรงเรียนขยายโอกาส และโรงเรียนอื่น ๆ และด้านการรับนักเรียนสังกัดอื่น ๆ พบว่า การเปิดโอกาสให้โรงเรียนรับนักเรียนมากกว่า 40 คนต่อห้อง ส่งผลกระทบต่อโรงเรียน

ขนาดกลางและขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำให้นักเรียนลดน้อยลงจนในที่สุดกลายเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก รวมถึงโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ไม่มีโอกาสจะได้นักเรียนที่มีคุณภาพ ส่งผลให้คุณภาพตกต่ำลงไปเรื่อย ๆ

ศักดิ์สิทธิ์ ชัดติยาสุวรรณ (2550) ศึกษาวิจัยการดำเนินงานรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2550 พบว่า การดำเนินงานรับนักเรียนมีขั้นตอน 8 ขั้นตอน มีผู้รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแจ้งนโยบายและแนวปฏิบัติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประสานงานดูแลการรับนักเรียน เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการการรับนักเรียนของจังหวัด ประกาศแนวปฏิบัติในการรับนักเรียน สํารวจเด็กที่มีอายุอยู่เกณฑ์ แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและโรงเรียนแต่งตั้งกรรมการรับนักเรียนระดับโรงเรียน ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ได้รับการจัดสรร รับสมัครคัดเลือกตามวิธีต่าง ๆ ประกาศผลรายงานตัวและจัดหาที่เรียนรอบสอง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนติดตามประเมินผล รายงานสาธารณชน ผลการรับนักเรียน ในปีการศึกษา 2550 จากประชากรทั้งสิ้น 2,399,818 คน แผนการรับนักเรียน 2,661,954 คน และรับได้ 2,060,549 คน คิดเป็นร้อยละ 85.86 ของประชากร และร้อยละ 77.41 ของแผนการรับนักเรียน ภาพรวมการรับนักเรียน พ.ศ. 2550 มีแนวโน้มลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับผลการรับนักเรียน ปีการศึกษา 2547-2549 ลดลง ร้อยละ -6.25-2.60 และ -.91 ตามลำดับ ภาพรวมการรับนักเรียนจำแนกเป็นระดับชั้นเมื่อเปรียบเทียบกับผลการรับนักเรียน ปีการศึกษา 2547-2550 พบว่า ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีแนวโน้มลดลง 806,929 คน 789,808 คน 784,081 คน และ 768,498 คน ตามลำดับ และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น 326,943 คน 344,706 คน 355,953 คนและ 373,145 คน ตามลำดับ ผลการรับนักเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับแผนการรับนักเรียนแต่ละระดับชั้น โดยภาพรวมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาส่วนใหญ่รับได้น้อยกว่าแผนร้อยละ 30 จำแนกเป็นระดับปฐมวัย จำนวน 160 เขต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 168 เขต และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 173 เขต ส่วนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่รับนักเรียนสูงกว่าแผนร้อยละ 110 ขึ้นไป มี 12 เขต จำแนกเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เขต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 เขต ด้านความคิดเห็นของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับนโยบายและแนวปฏิบัติการรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทุกรายการ มีค่าระหว่าง 48.78-98.83 และ 49.61-100 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในแต่ละกลุ่ม พบว่ามีอัตราส่วนแตกต่างกันออกไปตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถาม

สุรัตน์ อนันตชาติ (2550) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแนวทาง การปฏิบัติจัดทำสามะโน ผู้เรียนและการรับนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษามีความต้องการแนวปฏิบัติการจัดทำสามะโนผู้เรียนและการรับ นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 จำนวน 7 ขั้นตอน 37 รายการ

2. ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าแนวทางการปฏิบัติการจัดทำสามะโนผู้เรียนและการรับ นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 มีความตรงตามเนื้อหา โครงสร้างและหลักวิชาการทั้งหมด และเสนอแนะให้ยุบรวม 4 รายการ เป็น 2 รายการ และเพิ่ม 1 รายการ เป็น 7 ขั้นตอน 36 รายการ

3. ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแนวปฏิบัติการจัดทำสามะโนผู้เรียนและการรับนักเรียน ของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 จำนวน 7 ขั้นตอน 37 รายการ มีความเหมาะสม

4. ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าแนวปฏิบัติการจัดทำสามะโนผู้เรียนและการรับ นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 จำนวน 7 ขั้นตอน 37 รายการ มีความเป็นไปได้

5. แนวปฏิบัติการจัดทำสามะโนผู้เรียนและการรับนักเรียนของสถานศึกษา สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 จำนวน 7 ขั้นตอน 37 รายการ ตรงตามความต้องการ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน 36 รายการ ดังนี้

5.1 การวางแผนการจัดทำสามะโนผู้เรียน 5 รายการ ได้แก่ 1) จัดประชุมบุคลากรให้ ทราบนโยบายและความสำคัญของการจัดทำสามะโนผู้เรียน 2) แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำสามะโน ผู้เรียนตามความเหมาะสม ทั้งความรู้ความสามารถ 3) กำหนดบทบาทหน้าที่คณะทำงาน 4) กำหนด แนวทางในการจัดทำสามะโนผู้เรียน 5) จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน

5.2 จัดทำสามะโนผู้เรียน 6 รายการ ได้แก่ 1) ประสานงานกับชุมชนและท้องถิ่น เพื่อ ขอความร่วมมือในการจัดทำสามะโนผู้เรียนในเขตพื้นที่บริการของสถานศึกษา 2) ประชาสัมพันธ์ การจัดทำสามะโนผู้เรียนไปยังชุมชนและท้องถิ่นในเขตพื้นที่บริการ 3) สืบหาข้อมูลเด็กทุกคน ในเขตพื้นที่บริการของสถานศึกษา 4) จัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเด็กที่จะเข้ารับบริการ ทางการศึกษาของสถานศึกษา 5) นำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสามะโนผู้เรียนมาใช้ในการวางแผน การศึกษา 6) นำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสามะโนผู้เรียนมาใช้ในการวางแผนของบประมาณ

5.3 รายงานผลการจัดทำสำมะโนผู้เรียน 3 รายการ ได้แก่ 1) สรุปผลการจัดทำสำมะโน ผู้เรียน 2) รายงานผลการจัดทำสำมะโนผู้เรียนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทราบ 3) รายงานผลการจัดทำสำมะโนให้บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชนรับทราบ

5.4 เตรียมการการรับนักเรียน 3 รายการ ได้แก่ 1) ผู้บริหารรับทราบนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียนและการแบ่งเขตพื้นที่บริการจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 2) จัดประชุมชี้แจงครูและคณะกรรมการสถานศึกษาให้ทราบนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน 3) แต่งตั้งคณะกรรมการการรับนักเรียน ประกอบด้วยครูและคณะกรรมการสถานศึกษา

5.5 จัดทำแผนการรับนักเรียน 9 รายการ ได้แก่ 1) ประชุมคณะกรรมการการรับนักเรียนเพื่อจัดทำแผนการรับนักเรียนตามแนวนโยบายและแนวปฏิบัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 2) จัดทำแผนที่เขตบริการของสถานศึกษา 3) กำหนดวัน เวลาการรับนักเรียนของสถานศึกษา 4) กำหนดหลักเกณฑ์ สัดส่วนและวิธีการรับสมัครนักเรียนของสถานศึกษา 5) นำข้อมูลจากการสำมะโนผู้เรียนมาจัดทำบัญชีรายชื่อเด็กในเขตพื้นที่บริการที่อยู่อาศัยถึงเกณฑ์เข้าเรียน 6) ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองได้ส่งเด็กมาเข้าเรียนในสถานศึกษา 7) ประสานงานกับท้องถิ่น ชุมชน ในการติดต่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเข้าเรียน 8) การจัดทำคู่มือและใบสมัครในการรับนักเรียนของสถานศึกษา 9) จัดทำเอกสาร ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศรับสมัครนักเรียน

5.6 ดำเนินการรับนักเรียน 6 รายการ ได้แก่ 1) จำหน่ายใบสมัคร ตามวัน เวลา สถานที่ที่สถานศึกษากำหนด 2) ผู้สมัครเข้าเรียนยื่นใบสมัครตามกำหนดเวลาสถานที่ที่สถานศึกษากำหนด 3) ดำเนินการสอบคัดเลือกตามวิธีที่กำหนดไว้ในแผน 4) ประกาศผลการรับสมัคร 5) รับรายงานตัวนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกของโรงเรียน 6) รับมอบตัว

5.7 ประเมินผลและการรายงานผลการรับนักเรียน 4 รายการ ได้แก่ 1) สรุปประเมินผล การรับนักเรียนแต่ละวันของสถานศึกษา 2) รายงานผลการเข้าเรียนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทราบ 3) ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการเข้าเรียน 4) สรุปวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการดำเนินงานเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานครั้งต่อไป

บุญเอื้อ โสภณ (2549) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษามีความต้องการแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 4 ขั้นตอน 19 ประเด็น ดังนี้

1.1 ขั้นการวางแผนการรับนักเรียน ประกอบด้วย 8 ประเด็น 1) กำหนดนโยบายการรับ นักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษา 2) กำหนดเป้าหมายการรับนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษา 3) กำหนดวัน เวลาการรับนักเรียนให้เป็นแนวทางเดียวกัน 4) กำหนดให้มีการแบ่งเขตพื้นที่บริการของสถานศึกษา 5) กำหนดแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเข้าเรียนให้ทั่วถึง 6) กำหนดให้มีการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน เพื่อให้การช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหาในการเข้าเรียน 7) กำหนดแนวทางการดูแล กำกับ ติดตามการปฏิบัติการรับ นักเรียนของสถานศึกษา 8) กำหนดการรายงานผลของสถานศึกษาให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทราบ

1.2 ขั้นปฏิบัติตามแผนการรับนักเรียน ประกอบด้วย 6 ประเด็น 1) ประกาศ เรื่องการ แบ่งเขตพื้นที่บริการของสถานศึกษาเป็นแนวทางปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษา 2) ประชาสัมพันธ์ไปยังประชาคมหมู่บ้านและผู้ปกครองนักเรียน 3) สำรวจความต้องการ การเข้าเรียนของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ 4) แต่งตั้งครูทำหน้าที่รับนักเรียนเข้าเรียนตามที่กำหนด 5) สถานศึกษารับนักเรียนเข้าเรียนตามวันเวลาที่กำหนด 6) รายงานผลการรับนักเรียนตามเป้าหมาย ตามแผนที่กำหนดต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

1.3 ขั้นตรวจสอบและรายงานผลการรับนักเรียน ประกอบด้วย 3 ประเด็น 1) ทำการ ประเมินผลการรับนักเรียนตามขั้นตอนและเป้าหมายที่กำหนด 2) รายงานปัญหาอุปสรรคในการรับ นักเรียนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทราบ 3) รายงานกรณีนักเรียนเข้าเรียนข้ามเขตพื้นที่บริการ ให้เขตพื้นที่การศึกษาทราบ

1.4 ขั้นปรับปรุงแก้ไข พัฒนาการรับนักเรียน ประกอบด้วย 2 ประเด็น 1) ผู้บริหาร สถานศึกษา ครู และกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันนำผลการประเมินหาแนวทาง ปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้ในการวางแผนการรับนักเรียนในปีต่อไป 2) ใช้ผลจากการดูแล กำกับ ติดตามระหว่าง การรับนักเรียนมาปรับปรุงแก้ไขเมื่อพบปัญหาที่เกิดขึ้น 50

1.4.1 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าแนวทางปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษานครนายก ที่พัฒนานั้นสอดคล้องตรงตามเนื้อหา โครงสร้างและ หลักวิชาการ ทั้ง 4 ชั้น 19 ประเด็น

1.4.2 ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษานครนายก ทั้ง 4 ชั้น 19 ประเด็นมีความเหมาะสม

1.4.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นว่าแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษานครนายก ทั้ง 4 ชั้น 19 ประเด็น มีความเป็นไปได้

Gallegos (1994) ได้ร่วมกับศูนย์เพื่อการวิจัยและการประเมินครูทางการศึกษา (The center for research on educational accountability and teacher evaluation) หรือ (CREAT) ได้ศึกษาการประเมินอภิมานรูปแบบการประเมินโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา จำนวน 50 รูปแบบ (Meta evaluation school of evaluation models) โดยคณะผู้ประเมินอภิมานจะทำการประเมินงานประเมินอย่างอิสระจากกัน โดยการสังเคราะห์โมเดลที่ใช้ในการประเมินแล้วตรวจสอบกระบวนการตามเกณฑ์ ดังนี้ 1) ความมุ่งหมายของการประเมิน 2) กระบวนการ 3) ขนาดของโรงเรียน 4) บทบาทในการประเมิน เป็นการประเมินเชิงความก้าวหน้า หรือเป็นการประเมินเชิงสรุปรวม 5) ลักษณะการประเมินเชิงปริมาณเชิงคุณภาพ หรือทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ 6) การวางแผน การตัดสินใจ ประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต 7) การแสดงความรับผิดชอบ (Accountability) ว่ามีการพัฒนาจากความต้องการ มีความเป็นธรรม ความเป็นไปได้ มีความเหมาะสมในการวางแผนทรัพยากร 8) มาตรฐานการประเมิน มาตรฐานอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และ 9) จุดแข็งจุดอ่อนของการประเมิน จากการศึกษาดังกล่าวจะเห็นว่าเป็นการสังเคราะห์วิธีการประเมินซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการสังเคราะห์งานวิจัย แล้วทำการประเมินการประเมินที่สังเคราะห์การศึกษา ลักษณะนี้ จะทำให้ทราบลักษณะของการประเมินโดยทั่วไปของโมเดลการประเมินโรงเรียนดังกล่าว

วิเชียร เกตุสิงห์ และคณะ (2554) จากรายงานผลการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี พบว่าตามนโยบายด้านประสิทธิภาพมีความประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่งด้าน โอกาสได้รับการศึกษาภายหลังจากการมีนโยบายการศึกษาภาคบังคับ พบว่าอัตราการเข้าเรียนของนักเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับหรือเด็กที่มีอายุ 6-14 ปี มีแนวโน้มสูงขึ้น

Lee (1996) ได้ศึกษาการประเมินอภิมานของสถาบันเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศไทย ได้หวั่น จากคณะผู้ประเมินและมีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจากการพิจารณาผลการประเมินจุดหลักของการประเมินอภิมานอยู่ที่การเปรียบเทียบการประเมินว่าสัมพันธ์กับมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้องของสถาบันเทคโนโลยี ได้หวั่น โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานความสำคัญทั้ง เกณฑ์ในการประเมินอภิมานมาใช้ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบเป็นทางการจากคณะผู้ประเมินและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลการศึกษาจะไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงโมเดลการประเมินนโยบาย วิธีการและการปฏิบัติงาน ผลการศึกษาพบว่า 1) คณะผู้ประเมินและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเชื่อในเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 30 เกณฑ์ สามารถใช้ในการกำหนดทิศทางกระบวนการปฏิบัติ และ 2) คณะผู้ประเมินและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ผล

การประเมินที่เหมือนกันในมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม และมาตรฐานด้านความถูกต้องของการประเมินสถาบันเทคโนโลยีแห่งชาติ ได้ทุกวัน

นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยบริกแฮม ยัง (Brigham Young University) ได้ทำการประเมินโครงการประเมินระยะการเรียนรู้ของโรงเรียนในเมืองนิวยอร์ก (The New York city public integrated learning systems project) เพื่อดูผลการประเมินการใช้ระบบการเรียนรู้แบบวอเตอร์ฟอร์ด (The Waterford integrated learning system) หรือ WILT คณะผู้ทำการประเมินอภิमानประกอบด้วย Finn Steven, Stufflebeam และ Waiberg โดยคณะผู้ประเมินในด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของแผนงานและกิจกรรมการประเมิน ดังมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ทบทวนแผนการประเมิน วิธีดำเนินการเป็นระยะ ๆ และตรวจสอบสารสนเทศการประเมินปัจจุบัน
2. เชื่อมชมการใช้ระบบการเรียนรู้แบบวอเตอร์ฟอร์ด (WILS) ภายในโรงเรียนต่าง ๆ เป็นระยะ
3. มีการสนทนาและข้อคิดเห็นระหว่างผู้ประเมินอภิमानกับคณะผู้ประเมินโครงการ รวมทั้งมีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เป็นระยะ ๆ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สนับสนุนโครงการ) เพื่อดูข้อมูลความก้าวหน้าในปัจจุบัน และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. วิเคราะห์ระบบประเมินของรายงานการประเมินขั้นสุดท้าย
5. เขียนร่างรายงานประเมินอภิमानของผู้ประเมินแต่ละคน
6. วิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาเพื่อให้ได้ฉันทามติ (Consensus) เกี่ยวกับรายงานการประเมินอภิमान

7. พัฒนาเป็นรายงานการประเมินอภิमानขั้นสุดท้าย

วาสนาท จันทรแสงสว่าง (2548) ผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมข้าราชการมีทัศนคติต่อระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับบวกเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ระดับตำแหน่งและระยะเวลาการปฏิบัติงานกับทัศนคติของข้าราชการต่อระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานปรากฏว่าสถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของข้าราชการต่อระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานเกิดจากผู้ประเมินพิจารณาตามความรู้สึกไม่มีความเป็นรูปธรรมและมาตรฐาน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า แนวทางการรับนักเรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม เพื่อจัดสรร โอกาสและสิทธิการศึกษาให้ไปอย่างทั่วถึง เท่าเทียม

และเป็นธรรมเนียม โดยวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะการดำเนินงานที่ผ่านมา รวบรวมความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการรับนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบ ทางด้านนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดและความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้ การดำเนินการรับนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งหมดนี้ เพื่อนำไปใช้ในการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อประเมินการรับนักเรียนมัธยมศึกษาเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลโดยใช้การประเมินอภิมานประกอบด้วยมาตรฐานการประเมิน 4 ด้าน คือ มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู ผู้บริหาร หรือบุคลากรในสถานศึกษาซึ่งมีทั้งหมด 111,671 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำนวนทั้งหมด 2,359 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาทั้งหมด 42 เขตพื้นที่การศึกษา (กลุ่มสารสนเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู ผู้บริหาร หรือบุคลากรในสถานศึกษา โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1967) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

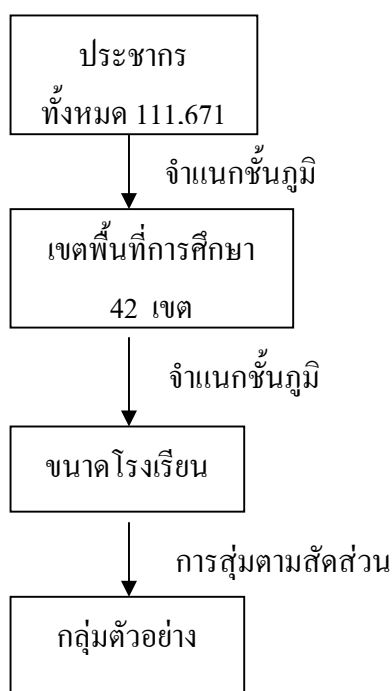
N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างกำหนดให้มีค่าเท่ากับ .05

$$N = \frac{111,671}{1 + 111,671(0.05)^2} = 399 \text{ คน}$$

เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมากและมีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้อาจมีความครบถ้วนและครอบคลุม การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เป็นดังแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ ครู ผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติการรับนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ ใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้นภูมิขั้นที่ สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่มตามสัดส่วน ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ

ตารางที่ 1 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลแบ่งตามขนาดของโรงเรียน และจำนวน
กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ลำดับ	ขนาดโรงเรียน	จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง (โรงเรียน)
1	โรงเรียนขนาดเล็ก	127	22
2	โรงเรียนขนาดกลาง	1,149	194
3	โรงเรียนขนาดใหญ่	563	95
4	โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	519	88
	รวม	2,359	399

จากตาราง การคำนวณกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามขนาดโรงเรียนแล้วได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนขนาดเล็ก เพียงแค่ 22 คนจาก 22 โรงเรียน ทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบตามเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยจึงดำเนินการส่งแบบประเมินเพิ่มเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม 42 เขตพื้นที่การศึกษา ส่งผลให้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นจากเดิม คือ 399 คน เป็น 419 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล โดยมีครู ผู้บริหาร หรือบุคลากรในสถานศึกษา เป็นผู้ตอบ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ครอบคลุมใน 4 มิติ ประกอบด้วย ด้านอรรถประโยชน์ (Utility standards) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) ด้านความเหมาะสม (Propriety standards) ด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) และคำถามแบบปลายเปิด

โครงสร้างของแบบประเมินมีจำนวน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบประเมินและข้อมูลโรงเรียนผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการรับนักเรียนเข้าเรียนของโรงเรียนใน 4 มิติ ประกอบด้วย

ด้านอรรถประโยชน์ (Utility standards) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards)

ด้านความเหมาะสม (Propriety standards) ด้านความถูกต้อง (Accuracy standards)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับนักเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการรับนักเรียนมัธยมศึกษา
เข้าเรียน

2. กำหนดขอบเขตรายละเอียดเนื้อหาสาระที่สร้างเป็นแบบประเมินเพื่อประเมินและวิเคราะห์การประเมินการรับนักเรียนมัธยมศึกษาเข้าเรียน

3. ดำเนินการสร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมกระบวนการรับนักเรียนตามนโยบายการรับนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ ได้แบบสอบถามจำนวน 25 ข้อ เมื่อประเมินในมาตรฐานการประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านอรรถประโยชน์ (Utility standards) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) ด้านความเหมาะสม (Propriety standards) ด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) รวมได้แบบประเมิน 100 ข้อ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ความตรงตามเนื้อหา (Content validity)

ผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน คือ

1.1 ดร.ศจี จิระโร

อาจารย์ประจำสำนักทะเบียน
และวัดผล มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช

1.2 ดร.รุ่งนภา จันทรา

อาจารย์ประจำวิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนี
สุราษฎร์ธานี

1.3 ดร.ปรีชา ไพรินทร์

รองผู้อำนวยการโรงเรียน
จุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี
ฝ่ายบริหารและพัฒนาวิชาการ

1.4 ดร.เจษฎา ชาตรี

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏศรีสะเกษ

1.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ศรีสวัสดิ์

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตสุพรรณบุรี

ตรวจสอบค่าความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินกับจุดมุ่งหมาย (Index of item objective congruence: *IOC*) โดยพิจารณาตามแบบประเมินความเหมาะสมซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ได้แก่ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ ไม่สอดคล้อง (พงศเทพ จิระโร, 2554)

โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	คือ	ดัชนีความสอดคล้อง
R	คือ	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
N	คือ	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคน นำมาแปลงเป็นคะแนนได้ดังนี้

สอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
ไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1
เกณฑ์ค่า IOC ตั้งแต่ .50-1.00	มีค่าความตรงตามเนื้อหา	
ค่า IOC ต่ำกว่า .50	ต้องปรับปรุง	

แบบประเมินชุดนี้หลังจากผ่านการตรวจสอบค่าความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับ

จุดมุ่งหมาย (Index of item objective congruence: IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านแล้ว

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .06-1.00 ทุกข้อ ซึ่งหมายความว่า แบบประเมินชุดนี้มีค่าความตรงตามเนื้อหา

2. ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Measure of internal consistency)

ผู้วิจัยคำนวณหาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient method) (พงศ์เทพ จิระโร, 2554, หน้า 19)

$$\text{สูตร} \quad r = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบประเมิน

n หมายถึง จำนวนข้อแบบประเมิน

s_i^2 หมายถึง ความแปรปรวนของแบบประเมินแต่ละข้อ

s_t^2 หมายถึง ความแปรปรวนของแบบประเมินทั้งฉบับ

เกณฑ์ สัมประสิทธิ์ความเที่ยงมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1 แบบประเมินที่มีคุณภาพ

ควรมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงสูงกว่า .70 ขึ้นไป จากแบบประเมินในการวิจัยครั้งนี้

ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง = .83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือวิจัยจากมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์

ในการจัดเก็บข้อมูล

2. ดำเนินการส่งแบบประเมินเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งส่งด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์ จากการดำเนินการเก็บรวบรวมแบบประเมินได้จำนวนทั้งหมด 377 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.99 จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับบรรยายข้อมูลทั่วไป
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) ของผู้ตอบแบบประเมินเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวม มีสูตรดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ย

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

x แทน ผลรวมของคะแนนประเมินทั้งหมดเป็นรายข้อ
รายด้าน และโดยรวม

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD)

$$\text{สูตร } SD = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n}}$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าของคะแนนแต่ละตัว

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนทั้งหมดเป็นรายข้อ รายด้าน
และโดยรวม

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การพิจารณาผลการวัดค่าเฉลี่ยจากมาตรประมาณค่า (Rating scale) โดยเลือกใช้การแปลความหมายแบบ Mid point average ตามตาราง ดังนี้ (พงศ์เทพ จิระโร, 2552)

Mid point average	แปลความหมาย
1.00-1.49	ผลการประเมินระดับ แย่มาก
1.50-2.49	ผลการประเมินระดับ แย่
2.50-3.49	ผลการประเมินระดับ พอใช้
3.50-4.49	ผลการประเมินระดับ ดี
4.50-5.00	ผลการประเมินระดับ ดีมาก

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (*t-test*) ใช้เพื่อหาค่าเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย การประเมินอภิมานการรับนักเรียนมัธยมศึกษาเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ตอบแบบประเมินที่มีภูมิหลังต่างกัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อหาค่าเปรียบเทียบการประเมินอภิมานการรับนักเรียนมัธยมศึกษาเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ตอบแบบประเมินที่มีภูมิหลังต่างกันในกรณีที่มีภูมิหลังมีมากกว่า 2 ค่า

3.1 ค่าที่ (*t-test*) แบบ *t-independent*

สูตร *t-test* (*t-test* แบบ Pooled variance)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

สูตร *t-test* (*t-test* แบบ Separated Variance)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสองกลุ่ม
	\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่หนึ่ง
	\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่สอง
	S_1^2	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่หนึ่ง
	S_2^2	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่สอง
	n_1	แทน	จำนวนกลุ่มที่หนึ่ง
	n_2	แทน	จำนวนกลุ่มที่สอง

(พงศ์เทพ จิระโร, 2554, หน้า 23)

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

$$\text{สูตร } SS_T = \sum_{j=1}^K \sum_{i=1}^{n_j} (X_{ij} - \bar{X})^2, \text{ df}_T = N - 1$$

เมื่อ	K	แทน	จำนวนกลุ่ม
	n_i	แทน	จำนวนข้อมูลในแต่ละกลุ่ม
	X_{ij}	แทน	ข้อมูลตัวที่ i ในกลุ่ม j
	X_j	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม j
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยรวม

4. การศึกษาความสัมพันธ์โดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) ใช้เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินอภิมานการรับนักเรียนมัธยมศึกษาเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลกับผู้ตอบแบบประเมิน

$$\text{สูตร } r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(n \sum X^2 - (\sum X)^2)(n \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับตัวแปร Y
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบของตัวแปร X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบของตัวแปร Y
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนตัวแปร X กับคะแนนของตัวแปร Y เป็นคู่ ๆ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา/ อุปสรรค และข้อเสนอแนะ (ปลายเปิด) เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยจัดกลุ่มเนื้อหาที่มีลักษณะเดียวกันหรือใกล้เคียงกันแล้วเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินอภิมานการรับนักเรียนและวิเคราะห์กระบวนการประเมินการรับนักเรียน ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
SS	แทน ผลรวมคะแนนแต่ละตัวเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of square)
df	แทน องศาอิสระ
MS	แทน ความแปรปรวน (Mean of square)
F	แทน การทดสอบ F (F -test)
Sig	แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกค่านัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน
2. ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลภาพรวมและรายข้อ
3. ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่มีภูมิหลังบางประการที่แตกต่างกัน

4. ตอนที่ 4 ข้อมูลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจากคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินอภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐบาล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับ
การรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลซึ่งอาจเป็นผู้บริหารหรือครู
ผู้เกี่ยวข้อง ผลการพิจารณาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	70	18.60
ภาคกลาง	91	24.10
ภาคใต้	66	17.50
ภาคตะวันออก	79	21.00
ภาคตะวันตก	71	18.80
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิमानการรับนักเรียน
เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามภูมิภาค พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคกลาง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 รองลงมามีภูมิลำเนา
อยู่ทางภาคตะวันออก จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ภาคตะวันตก จำนวน 71 คน คิดเป็น
ร้อยละ 18.80 ภาคเหนือ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60 และสุดท้ายภาคใต้ จำนวน 66 คน
คิดเป็นร้อยละ 17.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	161	42.70
หญิง	216	57.30
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียน เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกเพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	51	13.50
30-40 ปี	201	53.30
41-50 ปี	108	28.60
51 ปีขึ้นไป	17	4.60
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียน เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามอายุ พบว่าผู้ตอบแบบประเมิน ส่วนใหญ่มีอายุ 30-40 ปี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมา อายุ 41-50 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60, อายุ น้อยกว่า 30 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และอายุ 51 ปีขึ้นไปจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	62	16.40
5-10 ปี	193	51.20
11-15 ปี	77	20.40
16-20 ปี	28	7.50
21 ปีขึ้นไป	17	4.50
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 รองลงมา ประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40, ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 ประสบการณ์การทำงาน 16-20 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และประสบการณ์การทำงาน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เล็ก	34	9.00
กลาง	166	44.00
ใหญ่	95	25.20
ใหญ่พิเศษ	82	21.80
Total	377	100.00

จากตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียน
เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า
ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00
รองลงมาอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20 โรงเรียนขนาดใหญ่
พิเศษจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 34 คน คิดเป็น
ร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามประเภท
ของโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนทั่วไป	235	62.30
โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง	107	28.40
โรงเรียนวัตถุประสงค์พิเศษ	35	9.30
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 7 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียน
เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า
ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนทั่วไปจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30
รองลงมาอยู่ในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40
และโรงเรียนวัตถุประสงค์พิเศษ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามกลุ่มสาระ
ที่ปฏิบัติการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ปฏิบัติการสอน	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	41	10.90
คณิตศาสตร์	140	37.10
วิทยาศาสตร์	47	12.50
ภาษาต่างประเทศ	29	7.70
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	54	14.30
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	26	6.90
อื่น ๆ	40	10.60
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 8 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียน
เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ปฏิบัติการสอน
พบว่าผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่สังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวน 140 คน
คิดเป็นร้อยละ 37.10 รองลงมากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 54 คน
คิดเป็นร้อยละ 14.30 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 ปฏิบัติงานอื่น ๆ
จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 29 คน
คิดเป็นร้อยละ 7.70 และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 26 คน
คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารสถานศึกษา	43	11.40
ครู	334	88.60
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 9 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นครู จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 88.60 และเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามกลุ่มงาน/ฝ่ายงาน

กลุ่มงาน/ฝ่ายงาน	จำนวน	ร้อยละ
บริหารทั่วไป	1	0.30
วิชาการ	372	98.60
บุคลากร	4	1.10
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 10 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามกลุ่มงาน/ฝ่ายงาน พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่ทำงานกลุ่มงาน/ฝ่ายงานวิชาการ จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 98.60 รองลงมาอยู่กลุ่มงาน/ฝ่ายบุคลากร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10 และกลุ่มงาน/ฝ่ายบริหารทั่วไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	198	52.50
ปริญญาโท	179	47.50
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 11 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 และมีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลภาพรวมและรายข้อ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในภาพรวม ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล	\bar{X}	SD	ผลการประเมินอภิมาน
ด้านอรรถประโยชน์	4.74	.13	ดีมาก
ด้านความเป็นไปได้	4.79	.13	ดีมาก
ด้านความเหมาะสม	4.85	.11	ดีมาก
ด้านความถูกต้อง	4.84	.10	ดีมาก
รวม	4.80	.09	ดีมาก

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.80, SD = .09$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละมาตรฐานการประเมินอภิมานแล้ว พบว่า ด้านความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.85, SD = .11$) มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความถูกต้อง ($\bar{X} = 4.84, SD = .10$), มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ($\bar{X} = 4.79, SD = .13$) และน้อยที่สุดคือ

ด้านอรรถประโยชน์ ($\bar{X} = 4.74, SD = .13$) ตามลำดับ อยู่ในระดับดีมากทั้ง 4 มาตรฐาน
การประเมินอภิमान

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษา
ต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านอรรถประโยชน์ ($n = 377$)

การประเมินอภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์	\bar{X}	SD	ผลการประเมิน อภิमान
U1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและ แผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม	4.79	.41	ดีมาก
U2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน	4.54	.50	ดีมาก
U3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค	4.82	.39	ดีมาก
U4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียน อย่างชัดเจน	4.51	.50	ดีมาก
U5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ ในการรับนักเรียน	4.78	.42	ดีมาก
U6: ประกาศรับสมัครนักเรียนในด้าน วัน เวลา และสถานที่ ในการสมัครชัดเจน	4.73	.44	ดีมาก
U7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียน อย่างชัดเจน	4.91	.29	ดีมาก
U8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝาก เข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่นกับการได้เข้าเรียน	4.90	.31	ดีมาก
U9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้น ของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	4.73	.45	ดีมาก
U10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณา ทั้งบริเวณ โรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน	4.71	.47	ดีมาก

ตารางที่ 13 (ต่อ)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์	\bar{X}	SD	ผลการประเมิน อภิมาน
U11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และ เครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง	4.77	.41	ดีมาก
U12: นักเรียนสามารถดาวน์โหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้	4.74	.44	ดีมาก
U13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถาม ข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	4.74	.43	ดีมาก
U14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและ เป็นมิตร	4.73	.44	ดีมาก
U15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียน ในเบื้องต้น	4.83	.37	ดีมาก
U16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน	4.98	.15	ดีมาก
U17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบ เพื่อคัดเลือกนักเรียน	4.76	.42	ดีมาก
U18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบ เพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ	4.72	.45	ดีมาก
U19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา ที่ออกข้อสอบ	4.73	.43	ดีมาก
U20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบ ที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	4.70	.46	ดีมาก
U21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุม และตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน	4.37	.69	ดี
U22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง	4.75	.43	ดีมาก

ตารางที่ 13 (ต่อ)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์	\bar{X}	SD	ผลการประเมิน อภิมาน
U23: ประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่านการคัดเลือกทาง เว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด	4.69	.49	ดีมาก
U24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว	4.76	.44	ดีมาก
U25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็น แนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป	4.73	.46	ดีมาก
รวมด้านอรรถประโยชน์	4.74	.13	ดีมาก

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.74, SD = .13$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อสอบถามพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด 10 อันดับแรก คือ ข้อที่ U16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือกสถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.98, SD = .15$) รองลงมาคือ ข้อ U7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.91, SD = .29$), ข้อที่ U8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน ($\bar{X} = 4.90, SD = .31$), U15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น ($\bar{X} = 4.83, SD = .37$), U3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค ($\bar{X} = 4.82, SD = .39$), U1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.79, SD = .41$), U5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน ($\bar{X} = 4.78, SD = .42$), U11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง ($\bar{X} = 4.77, SD = .41$), U24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.76, SD = .44$), U17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน ($\bar{X} = 4.77, SD = .42$) อยู่ในระดับดีมาก และน้อยที่สุดคือ U21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.37, SD = .69$) อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษา
ต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านความเป็นไปได้ ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเป็นไปได้	\bar{X}	SD	ผลการ ประเมิน
F1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียน อย่างเหมาะสม	4.93	.25	ดีมาก
F2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน	4.69	.49	ดีมาก
F3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค	4.80	.40	ดีมาก
F4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียน อย่างชัดเจน	4.79	.47	ดีมาก
F5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มี ประสบการณ์ในการรับนักเรียน	4.88	.32	ดีมาก
F6: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีความชัดเจนในด้านวันเวลา สถานที่ในการสมัคร	4.81	.39	ดีมาก
F7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียน อย่างชัดเจน	4.87	.33	ดีมาก
F8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้า เรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน	4.87	.37	ดีมาก
F9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติ ขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	4.80	.39	ดีมาก
F10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณา ทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน	4.89	.33	ดีมาก
F11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และ เครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง	4.77	.42	ดีมาก
F12: นักเรียนสามารถดาวน์โหลดใบสมัครจากระบบ ออนไลน์ได้	4.82	.39	ดีมาก

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเป็นไปได้	\bar{X}	<i>SD</i>	ผลการ ประเมิน
F13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัย ต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	4.86	.39	ดีมาก
F14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและ เป็นมิตร	4.85	.39	ดีมาก
F15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียน ในเบื้องต้น	4.83	.38	ดีมาก
F16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน	4.84	.37	ดีมาก
F17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบ ทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน	4.76	.46	ดีมาก
F18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบ เพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ	4.86	.41	ดีมาก
F19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา ที่ออกข้อสอบ	4.77	.45	ดีมาก
F20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบ ที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	4.71	.48	ดีมาก
F21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุม และตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน	4.65	.50	ดีมาก
F22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง	4.49	.65	ดี
F23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทาง เว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด	4.62	.51	ดีมาก
F24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว	4.79	.41	ดีมาก

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเป็นไปได้	\bar{X}	SD	ผลการ ประเมิน
F25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็น แนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป	4.84	.36	ดีมาก
ด้านความเป็นไปได้	4.79	.13	ดีมาก

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.79, SD = .13$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อสอบถามพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด 10 อันดับแรก คือ ข้อที่ F1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.93, SD = .25$), F10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.89, SD = .33$), F5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน ($\bar{X} = 4.88, SD = .32$), F7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.87, SD = .33$), F13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.86, SD = .39$), F18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.86, SD = .41$), F14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร ($\bar{X} = 4.85, SD = .39$), F16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.84, SD = .37$), F25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป ($\bar{X} = 4.84, SD = .36$) F15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น ($\bar{X} = 4.83, SD = .38$) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ F22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง ($\bar{X} = 4.49, SD = .65$) อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษา
 ต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านความเหมาะสม ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเหมาะสม	\bar{X}	SD	ผลการ ประเมิน
P1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียน อย่างเหมาะสม	4.90	.34	ดีมาก
P2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน	4.84	.40	ดีมาก
P3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค	4.90	.22	ดีมาก
P4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียน อย่างชัดเจน	4.95	.30	ดีมาก
P5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ ในการรับนักเรียน	4.90	.39	ดีมาก
P6: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีความชัดเจนในด้านวันเวลา สถานที่ในการสมัครชัดเจน	4.91	.33	ดีมาก
P7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียน อย่างชัดเจน	4.83	.38	ดีมาก
P8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝาก เข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน	4.75	.19	ดีมาก
P9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้น ของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	4.90	.36	ดีมาก
P10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณา ทั้งบริเวณ โรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน	4.93	.34	ดีมาก
P11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และ เครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง	4.87	.34	ดีมาก
P12: นักเรียนสามารถดาวโหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้	4.81	.35	ดีมาก

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเหมาะสม	\bar{X}	SD	ผลการ ประเมิน
P13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัย ต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	4.88	.37	ดีมาก
P14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและ เป็นมิตร	4.78	.42	ดีมาก
P15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียน ในเบื้องต้น	4.79	.41	ดีมาก
P16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน	4.80	.40	ดีมาก
P17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบ เพื่อคัดเลือกนักเรียน	4.70	.46	ดีมาก
P18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือก นักเรียนอย่างเป็นระบบ	4.80	.42	ดีมาก
P19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ	4.84	.37	ดีมาก
P20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบ ที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	4.89	.37	ดีมาก
P21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุม และตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน	4.77	.42	ดีมาก
P22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง	4.76	.43	ดีมาก
P23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์และ ป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด	4.94	.38	ดีมาก
P24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว	4.88	.35	ดีมาก
P25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทาง การรับนักเรียนในปีถัดไป	4.86	.35	ดีมาก
ด้านความเหมาะสม	4.85	.11	ดีมาก

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมิน
 อภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในมาตรฐาน
 ด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.85, SD = .11$) และเมื่อพิจารณา
 ในแต่ละข้อสอบถามการประเมินอภิमानแล้ว พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด 10 อันดับแรก คือ
 P4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.95, SD = .30$),
 P23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและ
 เวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.94, SD = .38$), P10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณา
 ทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.93, SD = .34$), P6: ประกาศรับสมัคร
 นักเรียนมีความชัดเจนในด้านวันเวลา สถานที่ในการสมัครชัดเจน ($\bar{X} = 4.91, SD = .33$),
 P1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.90, SD = .34$),
 P3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค ($\bar{X} =$
 $4.90, SD = .22$), P5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน
 ($\bar{X} = 4.90, SD = .39$), P9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียน
 ไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.90, SD = .36$), P20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบ
 ที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ($\bar{X} = 4.89, SD = .37$), P13: มีช่องทาง
 ในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.88, SD = .37$)
 และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ P17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือก
 นักเรียน ($\bar{X} = 4.70, SD = .46$) อยู่ในระดับดีมากตามลำดับ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษา
ต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านความถูกต้อง ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านความถูกต้อง	\bar{X}	SD	ผลการ ประเมิน
A1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียน อย่างเหมาะสม	4.94	.35	ดีมาก
A2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน	4.82	.39	ดีมาก
A3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบ ได้ เป็นธรรมและเสมอภาค	4.87	.36	ดีมาก
A4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียน อย่างชัดเจน	4.95	.28	ดีมาก
A5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ ในการรับนักเรียน	4.83	.38	ดีมาก
A6: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีความชัดเจนในด้านวันเวลา สถานที่ในการสมัครชัดเจน	4.90	.35	ดีมาก
A7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียน อย่างชัดเจน	4.83	.39	ดีมาก
A8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียน หรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน	4.76	.43	ดีมาก
A9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้น ของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	4.93	.32	ดีมาก
A10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณา ทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน	4.92	.36	ดีมาก
A11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์ และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง	4.88	.33	ดีมาก
A12: นักเรียนสามารถดาวโหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้	4.81	.39	ดีมาก
A13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัย ต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	4.84	.39	ดีมาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาล ในด้านความถูกต้อง	\bar{X}	<i>SD</i>	ผลการ ประเมิน
A14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร	4.86	.38	ดีมาก
A15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียน ในเบื้องต้น	4.91	.35	ดีมาก
A16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน	4.82	.38	ดีมาก
A17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบ ทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน	4.79	.32	ดีมาก
A18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อ คัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ	4.77	.39	ดีมาก
A19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ	4.90	.32	ดีมาก
A20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบ ที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	4.75	.44	ดีมาก
A21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุม และตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน	4.77	.40	ดีมาก
A22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง	4.76	.37	ดีมาก
A23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์ และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด	4.89	.34	ดีมาก
A24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว	4.80	.39	ดีมาก
A25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทาง การรับนักเรียนในปีถัดไป	4.85	.41	ดีมาก
ด้านความถูกต้อง	4.84	.10	ดีมาก

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมิน
 อภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในมาตรฐาน
 ด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.84, SD = .10$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละ
 ข้อสอบถามพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด 10 อันดับแรก คือ A4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนิน
 การรับนักเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.95, SD = .28$), A1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและ
 แผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.94, SD = .35$), A9: ประกาศรับสมัครนักเรียน
 มีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.93, SD = .32$),
 A10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียง
 อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.92, SD = .36$), A15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียน
 ในเบื้องต้น ($\bar{X} = 4.91, SD = .35$), A6: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีความชัดเจนในด้านวันเวลา
 สถานที่ในการสมัครชัดเจน ($\bar{X} = 4.90, SD = .35$), A19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบ
 เพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ ($\bar{X} = 4.90,$
 $SD = .32$), A23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์
 ตามวันและเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.89, SD = .34$), A11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียน
 ผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง ($\bar{X} = 4.88, SD = .33$), A3: โรงเรียน
 มีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค ($\bar{X} = 4.87, SD = .36$)
 และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ A20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐาน
 ผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ($\bar{X} = 4.75, SD = .44$), อยู่ในระดับดีมากตามลำดับ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินที่มีภูมิหลังบางประการที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามภูมิฐานะ (n = 377)

การประเมินอภิมานการรับ นักเรียนเข้าศึกษาต่อ	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านอรรถประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	.551	4	.138	9.072*	.000
	ภายในกลุ่ม	5.653	372	.015		
	รวม	6.204	376			
ด้านความเป็นไปได้	ระหว่างกลุ่ม	.251	4	.063	3.904*	.004
	ภายในกลุ่ม	5.974	372	.016		
	รวม	6.224	376			
ด้านความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	.036	4	.009	.722	.577
	ภายในกลุ่ม	4.607	372	.012		
	รวม	4.643	376			
ด้านความถูกต้อง	ระหว่างกลุ่ม	.045	4	.011	1.114	.350
	ภายในกลุ่ม	3.721	372	.010		
	รวม	3.765	376			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.107	4	.027	3.642*	.006
	ภายในกลุ่ม	2.735	372	.007		
	รวม	2.842	376			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามภูมิฐานะพบว่า มาตรฐานการประเมิน โดยภาพรวม
ด้านอรรถประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ส่วนมาตรฐานด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้องมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามภูมิภาค ด้านอัตราประโยชน์ ด้านความเป็นไป และโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's test) ดังตารางที่ 18 ถึง 20

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอัตราประโยชน์ จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	\bar{X}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันตก
		4.67	4.79	4.75	4.74	4.72
ภาคเหนือ	4.67					
ภาคกลาง	4.79	-.077*				
ภาคใต้	4.75	-.071*	-.030			
ภาคตะวันออก	4.74	-.120*	-.024	.005		
ภาคตะวันตก	4.72	-.047	-.072*	-.042	-.048	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 การเปรียบเทียบเฉลี่ยผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลรายคู่ในด้านอัตราประโยชน์ จำแนกตามภูมิภาค พบว่า ภาคกลางสูงกว่าภาคเหนือ ภาคใต้สูงกว่าภาคเหนือ และภาคตะวันออกสูงกว่าภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	\bar{X}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันตก
		4.75	4.82	4.81	4.78	4.76
ภาคเหนือ	4.75					
ภาคกลาง	4.82	-0.11				
ภาคใต้	4.81	-0.059	-0.047			
ภาคตะวันออก	4.78	-0.027	-0.016	.031		
ภาคตะวันตก	4.76	-0.067*	-0.056	-0.008	-0.03975	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลรายคู่ในด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามภูมิภาค พบว่า
ภาคตะวันตกสูงกว่าภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐบาลราชภัฏโดยรวม จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	\bar{X}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันตก
		4.77	4.82	4.78	4.80	4.81
ภาคเหนือ	4.77					
ภาคกลาง	4.82	-0.013				
ภาคใต้	4.78	-0.045*	-0.031			
ภาคตะวันออก	4.80	-0.025	-0.011	.020		
ภาคตะวันตก	4.81	-0.043*	-0.030	.001	-0.018	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลราชภัฏโดยรวม จำแนกตามภูมิภาค พบว่า ภาคใต้สูงกว่าภาคเหนือ และภาคตะวันตกสูงกว่าภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามเพศ ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการ รับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ	เพศ	<i>n</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>Sig</i>
ด้านอรรถประโยชน์	ชาย	161	4.73	.138	-1.052	375	.053
	หญิง	216	4.74	.121			
ด้านความเป็นไปได้	ชาย	161	4.80	.131	1.760	375	.907
	หญิง	216	4.77	.126			
ด้านความเหมาะสม	ชาย	161	4.85	.114	-1.189	375	.591
	หญิง	216	4.83	.109			
ด้านความถูกต้อง	ชาย	161	4.84	.113	.267	290.746	.415
	หญิง	216	4.83	.088			
รวม	ชาย	161	4.80	.093	.280	375	.358
	หญิง	216	4.79	.083			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้องมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามอายุ ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับ นักเรียนเข้าศึกษาต่อ	แหล่งความ แปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ด้านอรรถประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	.190	3	.063	3.936	.054
	ภายในกลุ่ม	6.014	373	.016		
	รวม	6.204	376			
ด้านความเป็นไปได้	ระหว่างกลุ่ม	.103	3	.034	2.098	.100
	ภายในกลุ่ม	6.121	373	.016		
	รวม	6.224	376			
ด้านความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	.014	3	.005	.366	.777
	ภายในกลุ่ม	4.629	373	.012		
	รวม	4.643	376			
ด้านความถูกต้อง	ระหว่างกลุ่ม	.075	3	.025	2.533	.057
	ภายในกลุ่ม	3.690	373	.010		
	รวม	3.765	376			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.039	3	.013	1.736	.159
	ภายในกลุ่ม	2.803	373	.008		
	รวม	2.842	376			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับ นักเรียนเข้าศึกษาต่อ	แหล่งความ แปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ด้านอรรถประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	.041	4	.010	.619	.650
	ภายในกลุ่ม	6.163	372	.017		
	รวม	6.204	376			
ด้านความเป็นไปได้	ระหว่างกลุ่ม	.139	4	.035	2.125	.077
	ภายในกลุ่ม	6.085	372	.016		
	รวม	6.224	376			
ด้านความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	.024	4	.006	.473	.755
	ภายในกลุ่ม	4.619	372	.012		
	รวม	4.643	376			
ด้านความถูกต้อง	ระหว่างกลุ่ม	.123	4	.031	3.141	.055
	ภายในกลุ่ม	3.642	372	.010		
	รวม	3.765	376			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.026	4	.006	.856	.491
	ภายในกลุ่ม	2.817	372	.008		
	รวม	2.842	376			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับ นักเรียนเข้าศึกษาต่อ	แหล่งความ แปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ด้านอรรถประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	.355	3	.118	7.546*	.000
	ภายในกลุ่ม	5.849	373	.016		
	รวม	6.204	376			
ด้านความเป็นไปได้	ระหว่างกลุ่ม	.535	3	.178	11.702*	.000
	ภายในกลุ่ม	5.689	373	.015		
	รวม	6.224	376			
ด้านความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	.083	3	.028	2.266	.080
	ภายในกลุ่ม	4.560	373	.012		
	รวม	4.643	376			
ด้านความถูกต้อง	ระหว่างกลุ่ม	.033	3	.011	1.099	.349
	ภายในกลุ่ม	3.732	373	.010		
	รวม	3.765	376			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.143	3	.048	6.595*	.000
	ภายในกลุ่ม	2.699	373	.007		
	รวม	2.842	376			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียน
เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวม
ด้านอรรถประโยชน์ และด้านความเป็นไปได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05
ส่วนการประเมินอภิมานด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ และโดยรวม ตามขนาดของโรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's test) ดังตาราง 25 ถึง 27

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลโดยรวม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		4.74	4.79	4.80	4.81
ขนาดเล็ก	4.74				
ขนาดกลาง	4.79	-.071*			
ขนาดใหญ่	4.80	-.057*	.013		
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.81	-.065*	.005	-.008	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลรายคู่จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวม พบว่า โรงเรียนขนาดกลางสูงกว่าขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่าเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สูงกว่าขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		4.64	4.73	4.74	4.75
ขนาดเล็ก	4.64				
ขนาดกลาง	4.73	-.112*			
ขนาดใหญ่	4.74	-.104*	.007		
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.75	-.093*	.018	.010	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าโรงเรียนขนาดกลางสูงกว่าขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่าเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษสูงกว่าขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		4.66	4.78	4.79	4.80
ขนาดเล็ก	4.66				
ขนาดกลาง	4.78	-.132*			
ขนาดใหญ่	4.79	-.128*	.003		
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.80	-.134*	-.002	-.006	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเป็นไปได้ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โรงเรียนขนาดกลางสูงกว่าขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่าเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สูงกว่าขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามประเภทของโรงเรียน ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับ นักเรียนเข้าศึกษาต่อ	แหล่งความ แปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ด้านอรรถประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	.382	2	.191	12.258*	.000
	ภายในกลุ่ม	5.822	374	.016		
	รวม	6.204	376			
ด้านความเป็นไปได้	ระหว่างกลุ่ม	.059	2	.029	1.789	.169
	ภายในกลุ่ม	6.165	374	.016		
	รวม	6.224	376			
ด้านความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	.087	2	.043	3.557*	.029
	ภายในกลุ่ม	4.556	374	.012		
	รวม	4.643	376			
ด้านความถูกต้อง	ระหว่างกลุ่ม	.034	2	.017	1.704	.183
	ภายในกลุ่ม	3.731	374	.010		
	รวม	3.765	376			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.104	2	.052	7.129*	.001
	ภายในกลุ่ม	2.738	374	.007		
	รวม	2.842	376			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวม
ด้านอรรถประโยชน์และด้านความเหมาะสม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ส่วนการประเมินอภิมานด้านความเป็นไปได้และด้านความถูกต้องมีความแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเหมาะสม และโดยรวม ขนาดของโรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Test) ดังตาราง 29 ถึง 31

ตารางที่ 29 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลโดยรวม จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	\bar{X}	โรงเรียน	โรงเรียนที่มีอัตรา	โรงเรียนวัดฤ
		ทั่วไป	การแข่งขันสูง	ประสงค์พิเศษ
		4.74	4.81	4.80
โรงเรียนทั่วไป	4.74			
โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง	4.81	-0.008		
โรงเรียนวัดฤประสงค์พิเศษ	4.80	.061*	.069*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลรายคู่โดยรวม จำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนวัดฤประสงค์พิเศษสูงกว่าโรงเรียนทั่วไป โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนวัดฤประสงค์พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านอรรถประโยชน์ จำแนกตามประเภท
ของโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	\bar{X}	โรงเรียน	โรงเรียนที่มีอัตรา	โรงเรียนวัดดู
		ทั่วไป	การแข่งขันสูง	ประสงค์พิเศษ
		4.62	4.75	4.74
โรงเรียนทั่วไป	4.62			
โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง	4.75	-.012		
โรงเรียนวัดดูประสงค์พิเศษ	4.74	.119*	.131*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 การเปรียบเทียบเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลรายคู่ด้านอรรถประโยชน์ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า
โรงเรียนวัดดูประสงค์พิเศษสูงกว่าโรงเรียนทั่วไป โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงค่าเฉลี่ยสูงกว่า
โรงเรียนวัดดูประสงค์พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 31 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษา
ต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเหมาะสม จำแนกตามประเภท
ของโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	\bar{X}	โรงเรียน	โรงเรียนที่มีอัตรา	โรงเรียนวัดดู
		ทั่วไป	การแข่งขันสูง	ประสงค์พิเศษ
		4.78	4.84	4.83
โรงเรียนทั่วไป	4.78			
โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง	4.84	-0.006		
โรงเรียนวัดดูประสงค์พิเศษ	4.83	.056*	.062*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 31 การเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษา
ต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลด้านความเหมาะสม จำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า
โรงเรียนวัดดูประสงค์พิเศษสูงโรงเรียนทั่วไป โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงค่าเฉลี่ยสูงกว่า
โรงเรียนวัดดูประสงค์พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 32 การเปรียบเทียบการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับ นักเรียนเข้าศึกษาต่อ	แหล่งความ แปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ด้านอรรถประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	.037	6	.006	.375	.895
	ภายในกลุ่ม	6.167	370	.017		
	รวม	6.204	376			
ด้านความเป็นไปได้	ระหว่างกลุ่ม	.195	6	.032	1.990	.066
	ภายในกลุ่ม	6.030	370	.016		
	รวม	6.224	376			
ด้านความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	.092	6	.015	1.247	.281
	ภายในกลุ่ม	4.551	370	.012		
	รวม	4.643	376			
ด้านความถูกต้อง	ระหว่างกลุ่ม	.231	6	.039	4.038	.213
	ภายในกลุ่ม	3.534	370	.010		
	รวม	3.765	376			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.046	6	.008	1.004	.422
	ภายในกลุ่ม	2.797	370	.008		
	รวม	2.842	376			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวม
ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้อง
มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 33 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามตำแหน่ง ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับ นักเรียนเข้าศึกษาต่อ	ตำแหน่ง	<i>n</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>Sig</i>
ด้านความถูกต้อง	ผู้บริหารสถานศึกษา	43	4.84	.139	.767	375	.059
	ครู	334	4.83	.094			
ด้านความเหมาะสม	ผู้บริหารสถานศึกษา	43	4.82	.144	-.700	375	.981
	ครู	334	4.83	.106			
ด้านความเป็นไปได้	ผู้บริหารสถานศึกษา	43	4.78	.167	-.026	375	.350
	ครู	334	4.77	.123			
ด้านอรรถประโยชน์	ผู้บริหารสถานศึกษา	43	4.70	.159	-2.007	375	.474
	ครู	334	4.74	.124			
รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	43	4.79	.129	-.750	375	.065
	ครู	334	4.80	.080			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 33 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า การประเมินอภิมาน
โดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้และด้านความถูกต้อง
มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามระดับการศึกษา ($n = 377$)

การประเมินอภิมานการรับ นักเรียนเข้าศึกษาต่อ	ระดับ การศึกษา	<i>n</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>Sig</i>
ด้านความถูกต้อง	ปริญญาตรี	198	4.84	.105	.129	375	.880
	ปริญญาโท	179	4.83	.094			
ด้านความเหมาะสม	ปริญญาตรี	198	4.84	.117	1.464	375	.932
	ปริญญาโท	179	4.82	.104			
ด้านความเป็นไปได้	ปริญญาตรี	198	4.77	.136	-2.136	375	.405
	ปริญญาโท	179	4.80	.119			
ด้านอรรถประโยชน์	ปริญญาตรี	198	4.73	.139	-1.717	375	.510
	ปริญญาโท	179	4.75	.114			
รวม	ปริญญาตรี	198	4.79	.098	-.915	375	.395
	ปริญญาโท	179	4.80	.072			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 34 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์
ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้และด้านความถูกต้องมีความแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและผลการประเมิน
 อภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

การประเมินอภิมานการรับ นักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ของรัฐบาล	อายุ	ประสบการณ์ทำงาน	ด้านอรรถประโยชน์	ด้านความเป็นไปได้	ด้านความเหมาะสม	ด้านความถูกต้อง	รวม
อายุ							
ประสบการณ์การทำงาน	.712**						
ด้านอรรถประโยชน์	.089	.054					
ด้านความเป็นไปได้	-.066	.009	.485**				
ด้านความเหมาะสม	-.020	-.047	.356**	.480**			
ด้านความถูกต้อง	.029	.067	.347**	.327**	.373**		
รวม	.010	.028	.762**	.796**	.736**	.656**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
 และผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล พบว่า
 อายุมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การทำงาน ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลโดยรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้
 ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 สภาพปัญหา/ อุปสรรคการรับนักเรียนและข้อเสนอแนะจากแบบประเมิน

1. สภาพปัญหาและอุปสรรคในการรับนักเรียน

ด้านผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองนำนักเรียนมาสมัครเข้าบางรายมาหลังจากเปิดเทอมไปแล้ว ผู้ประเมินรายหนึ่งกล่าวว่า “ผู้ปกครองมักนำเด็กมาสมัครเข้าเรียนในวันเปิดเทอมทั้งที่ได้มีการประชาสัมพันธ์และแจ้งหนังสือให้ทราบก่อนล่วงหน้าแล้ว” เอกสารหลักฐานที่ผู้ปกครองนำมาสมัครเข้าเรียนไม่ครบ ผู้ประเมินรายหนึ่งกล่าวว่า “ผู้ปกครองมักไม่นำหลักฐานผลการเรียนมาแสดงต่อทางโรงเรียน เนื่องจากผู้ปกครองหลายรายมีปัญหาแยกทางกัน” ปัญหาความเป็นอยู่ของครอบครัว ผู้ปกครองนำนักเรียนไปสมัครไว้หลายที่ แล้วเลือกโรงเรียนที่เหมาะสม บางรายมาสมัครเพื่อรับเงินค่าเสื้อผ้าและอุปกรณ์การเรียนหลายที่ บางรายนำเด็กมาแจ้งชื่อแล้วไม่มาเรียน ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง กรณีเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาเดิม ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญ เข้าใจว่าได้เรียนโรงเรียนเดิมแน่นอน คุณภาพของโรงเรียนมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการเข้าโรงเรียนที่มีคุณภาพ มีค่านิยมส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและมีชื่อเสียง ผู้ปกครองไม่นำนักเรียนไปสมัครเรียนโรงเรียนใกล้บ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่ เนื่องจากคิดว่าคุณภาพของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน ทำให้โรงเรียนทั่วไปมีจำนวนนักเรียนลดลง ยกเว้นโรงเรียนทั่วไปที่มีคุณภาพแต่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ

ด้านนักเรียน พบว่าในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ กรณีที่เป็นนักเรียนต่างสัญชาติ มีปัญหาในเรื่องเอกสาร ทั้งไม่มีเลขประชาชน ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ไม่มีการแจ้งเกิด บางรายมีความไม่พร้อมของทางครอบครัวในการส่งเด็กเข้าเรียน และส่งผลถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย กรณีที่เป็นนักเรียนทั่วไปบางรายนำเอกสารมาไม่ครบ ไม่นำหลักฐานผลการเรียนมาแสดงต่อทางโรงเรียน หลักฐานแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีมาตรฐานแตกต่างกัน ซึ่งมีส่วนต่อการคัดกรองคุณสมบัติเบื้องต้นของนักเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีค่านิยมต้องการให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ มีการย้ายทะเบียนบ้านเพื่อให้ได้สิทธิในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนขนาดใหญ่หรือโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง นักเรียนที่มาจากนอกเขตพื้นที่บริการ บางรายที่สนใจการเรียนน้อยติดต่อกับผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาได้ล่าช้า นักเรียนบางรายสมัครไว้หลายแห่งเพื่อเลือกโรงเรียนที่เหมาะสม โดยภาพรวมทั้งนักเรียนต่างชาติและนักเรียนทั่วไป บางส่วนไม่เข้าใจแนวปฏิบัติการรับนักเรียนการรับสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษเนื่องจากโรงเรียนเหล่านี้มีการรับนักเรียนหลายประเภท การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะต่าง ๆ และช่วงเวลาในการรับมีความแตกต่างกันออกไป

ด้านโรงเรียน พบว่ากรณีโรงเรียนทั่วไปหรือโรงเรียนในชนบทมีนักเรียนส่วนหนึ่งจะไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลางที่อยู่ใกล้บ้าน ถูกกลืน ผู้ปกครองและนักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ นักเรียนไม่เลือกสมัครเรียนโรงเรียนใกล้บ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่ เนื่องจากคิดว่าคุณภาพของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน ทำให้โรงเรียนทั่วไปมีจำนวนนักเรียนลดลง ยกเว้นโรงเรียนทั่วไปที่มีคุณภาพ แต่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ

โรงเรียนทั่วไป โรงเรียนอัตราการแข่งขันสูง และโรงเรียนวัตถุประสงค์พิเศษ มีอัตราการแข่งขันในการรับนักเรียนที่แตกต่างกัน ผลกระทบมาจากคุณภาพของโรงเรียน โรงเรียนที่ได้รับความนิยมสูงมีผู้สมัครเกินกว่าจำนวนที่สามารถรับได้จำนวนมาก

โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ด้านการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงเนื่องจากไม่ได้มีทั่วไปในทุกจังหวัด ทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนทั่วไปและนักเรียนด้อยโอกาสขาดข้อมูลในการเลือกเรียน

บางโรงเรียนไม่ยอมรับนักเรียนที่มีสิทธิ์เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนเดิม กลับเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อนักเรียนไปสอบที่อื่นแล้วไม่ได้ เกิดความไม่เข้าใจของผู้ปกครองที่มีนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วไม่ได้เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเดิม

การนำผล O-NET มาใช้ในการตัดสินใจเพื่อคัดเลือกนักเรียนเกิดปัญหาเนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนคะแนนหลังการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

2. ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด พบว่า

โรงเรียนทั่วไปควรมีการพัฒนาโรงเรียนคู่ขนานกับโรงเรียนขนาดใหญ่หรือโรงเรียนที่มีชื่อเสียงให้มีศักยภาพการเรียนการสอนเทียบเท่าโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง เพื่อเพิ่มคุณภาพของโรงเรียนตามศักยภาพและบริบทของโรงเรียนเป็นการกระจายอัตราการแข่งขันทางหนึ่ง

โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงควรรับนักเรียนทุกประเภทรอบเดียวและแยกประเภทให้ชัดเจน โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษาให้มากขึ้น ควรรับนักเรียนไม่เกิน 40 คนต่อห้อง ใช้ผลการสอบ O-NET มาเป็นองค์ประกอบ ควรกำหนดสัดส่วนการรับนักเรียนความสามารถพิเศษให้ชัดเจน ไม่ควรเพิ่มห้องเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ หรือขนาดใหญ่พิเศษ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่จบจากโรงเรียนเดิมให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนที่มีความกระตือรือร้น และได้เข้าเรียนตามที่นักเรียนสนใจ

โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ และโรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรมีการนำคะแนน O-NET มาใช้พิจารณาการรับนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 หรือ

อัตราส่วนเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี ควรกำหนดการรับนักเรียนในสัดส่วนที่ชัดเจน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายในทุกระดับ ควรมีการจัดงานมหกรรมตลาดนัดเรียนต่อ ชั้น ม.1 และ ม. 4 ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การกำหนดจำนวนนักเรียนต่อห้อง 40 คน ไม่เกิน 50 คน ควรมีการทดสอบความรู้ทุกคน ไม่ควรเปลี่ยนแปลงกำหนดการรับนักเรียน มีการประชาสัมพันธ์และแนะแนวให้นักเรียนทราบ ควรรับนักเรียนรอบเดียวและจำนวนนักเรียนไม่ควรเกิน 45 คนต่อห้องเรียน และไม่ควรรขยายเพิ่มห้องเรียน โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองได้เยี่ยมชมโรงเรียนเพื่อประกอบการตัดสินใจ

ประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติการรับนักเรียนควรกำหนดปฏิทินการรับนักเรียนให้เร็วขึ้น ไม่ซ้ำซ้อนกันในระดับที่แตกต่างกัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรณรงค์ให้นักเรียนเรียนโรงเรียนใกล้บ้านที่มีคุณภาพและควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาจัดสรรที่เรียนรอบสองให้กับนักเรียน และพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนให้ทัดเทียมกับโรงเรียนที่มีชื่อเสียงตามศักยภาพ มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบอย่างทั่วถึงในเรื่องของคุณภาพของโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก ผลการสอบ O-NET ควรแจ้งให้เร็ว ปฏิทินการรับนักเรียนควรมีระยะเวลามากขึ้น ควรมีการสอบ ประกาศผลสอบ และรายงานตัว พร้อมกันทั้งประเทศ ควรมีโครงการกิจกรรมในการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมสนับสนุนการรับนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนแต่ละประเภทและร่วมประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและทั่วถึง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้มุ่งประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล เพื่อประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล และเพื่อวิเคราะห์กระบวนการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มาตรฐานการประเมินอภิมานใน 4 ด้าน ประกอบด้วย มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) โดยมีประชากรในการวิจัยครูและผู้บริหารทั้งหมด 111,671 คน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในประเทศไทย จำนวนทั้งหมด 2,359 โรงเรียน จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มีทั้งหมด 42 เขตพื้นที่การศึกษา (สำนักงานโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยกำหนดโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมากและมีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วนและครอบคลุม กลุ่มตัวอย่างแบ่งตามขนาดโรงเรียนแล้วได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนขนาดเล็ก เพียงแค่ 22 คน จาก 22 โรงเรียน ทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบตามเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยจึงดำเนินการส่งแบบสอบถามเพิ่มเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม 42 เขตพื้นที่การศึกษา ส่งผลให้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นจากเดิม คือ 399 คน เป็น 419 คน ผลจากการตอบแบบสอบถามมีจำนวน 377 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.99

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง คือ แบบประเมินเพื่อประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล โดยมีครู ผู้บริหาร หรือบุคลากรในสถานศึกษา เป็นผู้ตอบ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามแบบปลายเปิด โดยมี การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็น 2 ตอน คือ 1) การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยม ศึกษาของรัฐบาล 2) วิเคราะห์กระบวนการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สรุปดังนี้

1. การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำแนกตามภูมิภาค พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคกลาง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 รองลงมามีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคตะวันออก จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ภาคตะวันตก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 ภาคเหนือ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60 และสุดท้ายภาคใต้ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ตามลำดับ

จำแนกเพศ พบว่าผู้ตอบแบบประเมิน ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70

จำแนกตามอายุ พบว่าผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีอายุ 30-40 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมา อายุ 41-50 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60, อายุ น้อยกว่า 30 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และอายุ 51 ปี ขึ้นไปจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 ตามลำดับ

จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 รองลงมา ประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40, ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 , ประสบการณ์การทำงาน 16-20 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และประสบการณ์การทำงาน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมา อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20, โรงเรียนขนาดใหญ่ พิเศษจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

จำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่าผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนทั่วไปจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 รองลงมาอยู่ในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง

จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 และโรงเรียนวัดอุประสงค์พิเศษ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ตามลำดับ

จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ปฏิบัติการสอน พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่สังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10 รองลงมา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 ปฏิบัติงานอื่น ๆ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ

จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นครู จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 88.60 และเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40

จำแนกตามกลุ่มงาน/ฝ่ายงาน พบว่าผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่ทำงานกลุ่มงาน/ฝ่ายงานวิชาการ จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 98.60 รองลงมาอยู่กลุ่มงาน/ฝ่ายบุคลากร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10 และกลุ่มงาน/ฝ่ายบริหารทั่วไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 และมีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 ตามลำดับ

1.2 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลภาพรวมและรายข้อ

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.80, SD = .09$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละมาตรฐานการประเมินอภิมานแล้ว พบว่า ด้านความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.85, SD = .11$) มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความถูกต้อง ($\bar{X} = 4.84, SD = .10$), มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ($\bar{X} = 4.79, SD = .13$) และน้อยที่สุดคือด้านอัตราประโยชน์ ($\bar{X} = 4.74, SD = .13$) ตามลำดับ อยู่ในระดับดีมากทั้ง 4 มาตรฐานการประเมินอภิมาน

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในมาตรฐานด้านอัตราประโยชน์มีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.74, SD = .13$) และเมื่อพิจารณา

ในแต่ละข้อสอบถามพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด 10 อันดับแรก คือ ข้อที่ U16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.98, SD = .15$) รองลงมาคือ ข้อ U7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.91, SD = .29$), ข้อที่ U8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน ($\bar{X} = 4.90, SD = .31$), U15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น ($\bar{X} = 4.83, SD = .37$), U3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค ($\bar{X} = 4.82, SD = .39$), U1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.79, SD = .41$), U5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน ($\bar{X} = 4.78, SD = .42$), U11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง ($\bar{X} = 4.77, SD = .41$), U24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.76, SD = .44$), U17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน ($\bar{X} = 4.77, SD = .42$) อยู่ในระดับดีมาก และน้อยที่สุดคือ U21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.37, SD = .69$) อยู่ในระดับดี

1.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.79, SD = .13$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อสอบถามพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด 10 อันดับแรก คือ ข้อที่ F1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.93, SD = .25$), F10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.89, SD = .33$), F5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน ($\bar{X} = 4.88, SD = .32$), F7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.87, SD = .33$), F13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.86, SD = .39$), F18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.86, SD = .41$), F14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร ($\bar{X} = 4.85, SD = .39$), F16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.84, SD = .37$), F25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป ($\bar{X} = 4.84, SD = .36$)

F15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น ($\bar{X} = 4.83, SD = .38$) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ F22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง ($\bar{X} = 4.49, SD = .65$) อยู่ในระดับดี

1.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมิน
 อภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในมาตรฐาน
 ด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.85, SD = .11$) และเมื่อพิจารณา
 ในแต่ละข้อสอบถามการประเมินอภิमानแล้ว พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด 10 อันดับแรก คือ P4F
 โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.95, SD = .30$),
 P23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและ
 เวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.94, SD = .38$), P10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณา
 ทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.93, SD = .34$), P6: ประกาศรับสมัคร
 นักเรียนมีความชัดเจนในด้านวันเวลา สถานที่ในการสมัครชัดเจน ($\bar{X} = 4.91, SD = .33$),
 P1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.90, SD = .34$),
 P3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค ($\bar{X} = 4.90$,
 $SD = .22$), P5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน
 ($\bar{X} = 4.90, SD = .39$), P9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียน
 ไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.90, SD = .36$), P20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบ
 ที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ($\bar{X} = 4.89, SD = .37$), P13: มีช่องทางใน
 การติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.88, SD = .37$)
 และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ P17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือก
 นักเรียน ($\bar{X} = 4.70, SD = .46$) อยู่ในระดับดีมากตามลำดับ

1.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมิน
 อภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในมาตรฐานด้านความ
 ถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.84, SD = .10$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ
 สอบถามพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด 10 อันดับแรก คือ A4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับ
 นักเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.95, SD = .28$), A1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับ
 นักเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.94, SD = .35$), A9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนด
 คุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.93, SD = .32$), A10: การประชาสัมพันธ์
 การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณ โรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.92$,
 $SD = .36$), A15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น ($\bar{X} = 4.91$,

$SD = .35$), A6: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีความชัดเจนในด้านวันเวลา สถานที่ในการสมัครชัดเจน ($\bar{X} = 4.90, SD = .35$), A19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสิทธิภาพและความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ ($\bar{X} = 4.90, SD = .32$), A23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.89, SD = .34$), A11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง ($\bar{X} = 4.88, SD = .33$), A3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค ($\bar{X} = 4.87, SD = .36$) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ A20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ($\bar{X} = 4.75, SD = .44$) อยู่ในระดับดีมากตามลำดับ

2. วิเคราะห์กระบวนการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

2.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินที่มีภูมิหลังบางประการที่แตกต่างกัน

2.1.1 จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินจำแนกตามภูมิถิ่นกำเนิดว่า มาตรฐานการประเมินโดยภาพรวม, ด้านอรรถประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนมาตรฐานด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้องมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อด้านอรรถประโยชน์, ด้านความเป็นไปได้ และโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการประเมินรายคู่โดยภาพรวมของผู้ประเมินจำแนกตามภูมิถิ่นกำเนิดว่า ภาคใต้สูงกว่าภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านอรรถประโยชน์ ภาคกลางสูงกว่าภาคเหนือ ภาคใต้สูงกว่าภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านความเป็นไปได้ พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงกว่าภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินจำแนกตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการประเมินโดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง

มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินจำแนกตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการประเมินโดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการประเมินโดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ และด้านความเป็นไปได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนการประเมินอภิมานด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้อง ไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบเมื่อด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ และโดยรวม ตามขนาดของโรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการประเมินรายคู่ของผู้ประเมินโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ได้ว่า โรงเรียนขนาดกลางสูงกว่าขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่าเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษสูงกว่าขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านอรรถประโยชน์ โรงเรียนขนาดกลางสูงกว่าขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่าเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สูงกว่าขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านความเป็นไปได้ โรงเรียนขนาดกลางสูงกว่าขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่าเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษสูงกว่าขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินจำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวม, ด้านอรรถประโยชน์และด้านความเหมาะสม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการประเมินอภิมานด้านความเป็นไปได้และด้านความถูกต้อง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการประเมินรายคู่โดยภาพรวมของผู้ประเมิน จำแนกตามประเภทของโรงเรียน ได้ว่า โรงเรียนวัดอุประสงค์พิเศษสูง โรงเรียนทั่วไป โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงค่าเฉลี่ยสูงกว่า โรงเรียนวัดอุประสงค์พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านอรรถประโยชน์ โรงเรียนวัดอุประสงค์พิเศษสูงกว่าโรงเรียนทั่วไป โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนวัดอุประสงค์พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านความเหมาะสม โรงเรียนวัดอุประสงค์พิเศษสูงกว่าโรงเรียนทั่วไป โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนวัดอุประสงค์พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ปฏิบัติการสอน พบว่า โดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้อง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินจำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผลการประเมินอภิมาน โดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้และด้านความถูกต้อง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินจำแนกตามกลุ่มงาน/ ฝ่ายงาน พบว่า ผลการประเมินอภิมาน โดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความถูกต้องมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลของผู้ประเมินจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้และด้านความถูกต้องมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและ

ผลการประเมินอภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล พบว่า อายุของผู้ประเมินมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงาน ผลการประเมินอภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลโดยรวม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 สภาพปัญหาและอุปสรรคในการรับนักเรียน

2.4.1 ด้านผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองนำนักเรียนมาสมัครเข้าบางรายมาหลังจากเปิดเทอมไปแล้ว ทำให้การรายงานข้อมูลช้ากว่ากำหนดเวลา มักนำเด็กมาสมัครเข้าเรียนในวันเปิดเทอมทั้งที่ได้มีการประชาสัมพันธ์และแจ้งหนังสือให้ทราบ เอกสารหลักฐานที่ผู้ปกครองนำมาสมัครเข้าเรียนไม่ครบ เนื่องจากผู้ปกครองหลายรายมีปัญหาแยกทางกัน มักไม่นำหลักฐานผลการเรียนมาแสดงต่อทางโรงเรียน ผู้ปกครองนำนักเรียนไปสมัครไว้หลายที่ แล้วเลือกโรงเรียนที่เหมาะสม บางรายมาสมัครเพื่อรับเงินค่าเสื้อผ้าและอุปกรณ์การเรียนหลายที่ ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง กรณีเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาเดิมผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญ เข้าใจว่าได้เรียนโรงเรียนเดิมแน่นอน ปัญหาความเป็นอยู่ของครอบครัว คุณภาพของโรงเรียนมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการเข้าโรงเรียนที่มีคุณภาพ มีค่านิยมส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและมีชื่อเสียง ผู้ปกครองไม่นำนักเรียนไปสมัครเรียนโรงเรียนใกล้บ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่ เนื่องจากคิดว่าคุณภาพของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน ทำให้โรงเรียนทั่วไปมีจำนวนนักเรียนลดลง ยกเว้นโรงเรียนทั่วไปที่มีคุณภาพแต่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ

2.4.2 ด้านนักเรียน พบว่า ในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ กรณีที่เป็นนักเรียนต่างสัญชาติมีปัญหาในเรื่องเอกสาร ทั้งไม่มีเลขประชาชน ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ไม่มีการแจ้งเกิด บางรายมีความไม่พร้อมของทางครอบครัวในการส่งเด็กเข้าเรียน และส่งผลถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย กรณีที่เป็นนักเรียนทั่วไปบางรายนำเอกสารมาไม่ครบ ไม่นำหลักฐานผลการเรียนมาแสดงต่อทางโรงเรียน หลักฐานที่เป็นเกรดเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลต่อการคัดกรองคุณสมบัติเบื้องต้นของนักเรียน ค่านิยมส่วนใหญ่ต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพมีชื่อเสียง มีการย้ายทะเบียนบ้านเพื่อให้ได้สิทธิในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนขนาดใหญ่หรือโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง นักเรียนที่มาจากนอกเขตพื้นที่บริการบางรายที่สนใจการเรียนน้อยติดต่อกับผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาได้ล่าช้า นักเรียนบางรายสมัครไว้หลายแห่งเพื่อเลือกโรงเรียนที่เหมาะสม โดยภาพรวมทั้งนักเรียนต่างชาติและนักเรียนทั่วไปบางส่วน

ไม่เข้าใจแนวปฏิบัติการรับนักเรียนการรับสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษเนื่องจาก โรงเรียนเหล่านี้มีการรับนักเรียนหลายประเภท การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะต่าง ๆ และช่วงเวลาในการรับมีความแตกต่างกันออกไป

2.4.3 ด้านโรงเรียน พบว่า กรณีโรงเรียนทั่วไปหรือโรงเรียนในชนบทมีนักเรียนส่วนหนึ่งจะไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลางที่อยู่ใกล้บ้านถูกละเลย ผู้ปกครองและนักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ นักเรียนไม่เลือกสมัครเรียนโรงเรียนใกล้บ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่ เนื่องจากคิดว่าคุณภาพของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน ทำให้โรงเรียนทั่วไปมีจำนวนนักเรียนลดลง ยกเว้นโรงเรียนทั่วไปที่มีคุณภาพแต่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ โรงเรียนทั่วไปโรงเรียนอัตราการแข่งขันสูง และโรงเรียนวัตถุประสงค์พิเศษ มีอัตราการแข่งขันในการรับนักเรียนที่แตกต่างกัน ผลกระทบมาจากคุณภาพของโรงเรียน โรงเรียนที่ได้รับความนิยมสูงมีผู้สมัครเกินกว่าจำนวนที่สามารถรับได้จำนวนมาก โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ด้านการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงเนื่องจากไม่ได้มีทั่วไปในทุกจังหวัด ทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนทั่วไปและนักเรียนด้อยโอกาสขาดข้อมูลในการเลือกเรียน บางโรงเรียนไม่ยอมรับนักเรียนที่มีสิทธิ์เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนเดิมกลับเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อนักเรียนไปสอบที่อื่นแล้วไม่ได้ เกิดความไม่เข้าใจของผู้ปกครองที่มีนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วไม่ได้เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเดิม การนำผล O-NET มาใช้ในการตัดสินใจคัดเลือกนักเรียนเกิดปัญหาเนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนคะแนนหลังการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

2.5 ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด พบว่า

2.5.1 โรงเรียนทั่วไปควรมีการพัฒนาโรงเรียนคู่ขนานกับโรงเรียนขนาดใหญ่หรือโรงเรียนที่มีชื่อเสียงให้มีศักยภาพการเรียนการสอนเทียบเท่าโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง เพื่อเพิ่มคุณภาพของโรงเรียนตามศักยภาพและบริบทของโรงเรียนเป็นการกระจายอัตราการแข่งขันทางหนึ่ง

2.5.2 โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงควรรับนักเรียนทุกประเภทรอบเดียวและแยกประเภทแต่ละประเภทให้ชัดเจน ควรเพิ่มจำนวนห้องเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้มากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรปรับปรุงปฏิทินการรับนักเรียนในประเภทต่าง ๆ ให้แตกต่างกัน โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษาให้มากขึ้น โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงควรรับนักเรียนไม่เกิน 40 คนต่อห้อง ควรมีการกระจายอำนาจให้กับเขตพื้นที่ ใช้ผลการสอบ O-NET

มาเป็นองค์ประกอบในการรับนักเรียนไม่เกินร้อยละ 20 การรับนักเรียนทั่วไปเข้าเรียนต่อ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรรับนักเรียนทั่วไปไม่เกินร้อยละ 20 ควรกำหนดสัดส่วนการรับนักเรียน
ความสามารถพิเศษให้ชัดเจน ไม่ควรเพิ่มห้องเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ หรือขนาดใหญ่พิเศษ
ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่จบจากโรงเรียนเดิมให้มากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนที่มีความกระตือรือร้น
และได้เข้าเรียนตามที่นักเรียนสนใจ

2.5.3 โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ และ โรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ควรมีการนำคะแนน O-NET มาใช้พิจารณาการรับนักเรียนไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 20 ควรกำหนดการรับนักเรียนในสัดส่วนที่ชัดเจน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลาย
ในทุกระดับ ควรมีการจัดงาน มหกรรมตลาดนัดเรียนต่อ ชั้น ม.1 และม. 4 ทั้งในส่วนกลางและ
ส่วนภูมิภาคการกำหนดนักเรียนต่อห้อง 40 คน ไม่เกิน 50 คน โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ
ควรพิจารณาการรับนักเรียนด้วยผล O-Net เพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ
ควรมีการทดสอบความรู้ทุกคน ไม่ควรเปลี่ยนแปลงกำหนดการรับนักเรียน มีการประชาสัมพันธ์
และแนะแนวให้นักเรียนทราบ ควรรับนักเรียนรอบเดียวและจำนวนนักเรียนไม่ควรเกิน 45 คน
ต่อห้องเรียน และไม่ควรรขยายเพิ่มห้องเรียน โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครอง
ได้เยี่ยมชมโรงเรียนเพื่อประกอบการตัดสินใจ

2.5.4 หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติกรับนักเรียน ควรกำหนดปฏิทินการรับ
นักเรียนให้เร็วขึ้น อาจจะเป็นภายในเดือนพฤศจิกายนและควรปรับปฏิทินการรับนักเรียนให้
เหมาะสม ไม่ซ้ำซ้อนในระดับที่แตกต่างกัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรณรงค์ให้นักเรียน
เรียนโรงเรียนใกล้บ้านที่มีคุณภาพและควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น คณะกรรมการเขตพื้นที่
การศึกษาจัดสรรที่เรียนรอบสองให้กับนักเรียน และพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนให้ทัดเทียมกับ
โรงเรียนที่มีชื่อเสียงตามศักยภาพ นโยบายการรับนักเรียนควรแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ
ประเภทที่ 1 โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงรับนักเรียนโดยไม่กำหนดเขตพื้นที่ให้บริการ
มีการสอบคัดเลือกและผลคะแนน O-NET เท่านั้น ประเภทที่ 2 โรงเรียนที่มีคุณภาพทัดเทียม
โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง ให้เขตพื้นที่การศึกษาคัดเลือกตามเกณฑ์ที่สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด รับนักเรียนทั้งในเขตพื้นที่บริการและนอกเขตพื้นที่
บริการ โดยกำหนดสัดส่วนและวิธีการรับนักเรียน ประเภทที่ 3 โรงเรียนทั่วไป รับนักเรียน
ในเขตพื้นที่บริการ โดยกำหนดสัดส่วนและวิธีการรับนักเรียน มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง
ทราบอย่างทั่วถึงในเรื่องของคุณภาพของโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก ผลการสอบ O-NET

ควรเร่งให้เร็ว ปฏิทินการรับนักเรียนควรมีระยะเวลามากขึ้น ควรมีการสอบ ประกาศผลสอบ และรายงานตัว พร้อมกันทั่วประเทศ

ควรมีโครงการกิจกรรมในการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมสนับสนุนการรับนักเรียน ตามวัตถุประสงค์ของ โรงเรียนแต่ละประเภทและร่วมประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและทั่วถึง มีการรับนักเรียนเพิ่มขึ้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อเสนอคัดเลือกเข้า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรเพิ่มภาษาอังกฤษเพื่อให้สอดคล้องกับ อาเซียน ควรมีการประกาศ นโยบายและแนวปฏิบัติให้เร็วขึ้น ควรกระจายอำนาจให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการ ในเรื่องการรับนักเรียนเพราะในแต่ละพื้นที่มีบริบทที่แตกต่างกัน ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ งานการรับนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนของโรงเรียนที่มีอัตรา การแข่งขันสูง โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินอภิมานการประเมินการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล มีประเด็นที่น่าสนใจ ที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

1.1 การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ รัฐบาลโดยภาพรวมมีคุณภาพในระดับดีมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนให้ความสำคัญ ต่อการรับนักเรียน ซึ่งยืนยันถึงคุณภาพการได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันของนักเรียน ดังเอกสารที่ปรากฏ วิเชียร เกตุสิงห์ และคณะ (2554) จากรายงานผลการติดตามประเมินผล การดำเนินงานตามนโยบายการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี พบว่าตามนโยบายด้านประสิทธิภาพ มีความประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งด้าน โอกาสได้รับการศึกษาภายหลังจากการมีนโยบาย การศึกษาภาคบังคับ พบว่าอัตราการเข้าเรียนของนักเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับหรือเด็ก ที่มีอายุ 6-14 ปี มีแนวโน้มสูงขึ้น เมื่อพิจารณาแยกตามมาตรฐาน โดยมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย การประเมินอภิมานการรับนักเรียนมากที่สุดคือ ด้านความเหมาะสมมุ่งเน้นเกี่ยวกับเรื่อง กฎ ระเบียบศีลธรรม จรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน มีการกำหนดข้อตกลงอย่างเป็นทางการ มีการแก้ปัญหาของการประเมินด้วยความซื่อสัตย์ ไม่บิดเบือนความเป็นจริงอย่างสันติวิธี

1.2 การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ รัฐบาลมาตรฐานที่น้อยที่สุดคือด้านอรรถประโยชน์ เป็นการประเมินด้านกระบวนการที่ก่อให้เกิด สารสนเทศตรงกับความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมินเป็นสำคัญ สอดคล้องกับสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) รายงานผลการดำเนินงานการรับนักเรียนการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นโยบายมีความเหมาะสม ยุติธรรม ให้ความเสมอภาคและชัดเจนในการปฏิบัติ แต่ยังพบปัญหาการรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการและนอกเขตพื้นที่บริการ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนเกี่ยวกับการรับสมัครน้อยเกินไป คุณภาพของโรงเรียนต่างกัน การดำเนินงานรับนักเรียนรอบ 2 มีความโปร่งใส การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นโยบายมีความเหมาะสม แต่ยังพบปัญหา นโยบายการรับนักเรียนของโรงเรียนเดิมให้เต็มตามแผนการรับนักเรียนก่อน การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนน้อยเกินไป คุณภาพของโรงเรียนแตกต่างกัน และโรงเรียนมีจำนวนห้องเรียนไม่พอกับความต้องการเรียนของนักเรียน

1.3 จากผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาของรัฐบาลในมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์พบว่าข้อที่ U21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน ด้านความเป็นไปได้ ข้อ F22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้ที่มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง ด้านความเหมาะสม ข้อที่ P17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน และด้านความถูกต้อง ข้อที่ A20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด จากทั้ง 4 ด้าน ล้วนเป็นเรื่องเกี่ยวกับแบบทดสอบเพื่อคัดเลือก ปัญหาอาจเนื่องมาจากบริบทของโรงเรียน ความพร้อมของครูในการออกแบบทดสอบ โรงเรียนอาจต้องมีการทบทวนหรือนำข้อสอบที่คัดเลือกเทียบกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ข้อสอบไม่ยากเกินระดับความรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับ (อรพรรณ ฤทธิ์มั่น และ บัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2559) สรุปรายงานการบรรยายพิเศษ “การผลิตครูเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้สู่อนาคตการศึกษาไทย” โดย พล.อ.ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ การประเมินและการพัฒนามาตรฐานการศึกษาในด้านการประเมินและการพัฒนามาตรฐานการศึกษา มีหลายปัญหาที่พบ คือ การประเมินครู การประเมินสถานศึกษา การประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ดังนั้นจะเน้นการแก้ปัญหาไปที่การจัดระบบการทดสอบ การประเมิน การประกันคุณภาพ และการพัฒนามาตรฐานการศึกษาให้แล้วเสร็จภายในปี 2560 กล่าวคือ จะปรับระบบการสอบ การวัดมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับและสะท้อนถึงคุณภาพ พร้อมทั้งจัดทำ Test blueprint เพื่อแก้ปัญหาการออกข้อสอบไม่ตรงกับที่โรงเรียนสอน และจัดทำ Item card เพื่อระบุได้ว่าคำตอบที่ถูกต้องของข้อนี้คือตัวเลือกใด และตัวเลือกอื่นผิดเพราะอะไร ตลอดจนให้ความสำคัญกับกระบวนการคัดเลือกผู้ที่ทำหน้าที่ออกข้อสอบและผู้ตรวจข้อสอบ จากปัญหาต่างๆ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้นำมาวางแผนและกำหนด 11 ยุทธศาสตร์ในการผลิตและพัฒนาครู

โดยวางเป้าหมายการแก้ปัญหาภายใน 5 ปี ซึ่งมียุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตครู ต้องผลิตครูให้มีสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้ร่วมกับเด็ก มีเครื่องมือการสอนที่ทันสมัย เป็นต้น อีกทั้งมีแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครู ด้วยการจัดทำอัตรากำลังครู 10 ปี ในทุกสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ จัดทำอัตรากำลังความต้องการครูและอัตรากำลังที่สามารถผลิตครูได้ (Demand/ Supply) เชื่อมโยงสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และหลักสูตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตครู (80 แห่ง) ของคุรุสภาและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ปรับปรุงเกณฑ์และมาตรฐานหลักสูตรการผลิตครู จัดทำหลักสูตรการผลิตครูที่ให้ความสำคัญทั้งวิชาที่สอน (Subject) และเทคนิคการสอน (Pedagogy)

2. การวิเคราะห์ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

2.1 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลการประเมินอภิมาน โดยภาพรวมทุกมาตรฐานแล้ว ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามเพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน กลุ่มสาระที่ปฏิบัติการสอน และตำแหน่ง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลการประเมินอภิมาน โดยภาพรวมทุกมาตรฐานแล้ว ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามภูมิลำเนา ขนาดของโรงเรียน และประเภทของโรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่า ภูมิลำเนาทางภาคกลางมีผลการประเมินอภิมานมากกว่าภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคใต้ และภาคเหนือ อาจเป็นผลเนื่องมาจากพื้นฐานทางสังคม สอดคล้องกับ อุมารพันธ์ ภัทรวานิชย์ (2550) กล่าวว่า ช่องว่างระหว่างเมือง/ชนบท ในด้านการศึกษา ยังคงมีให้เห็นในสังคมไทย ภาคที่อยู่อาศัยที่มีความเป็นเทศบาลเมืองสูงก็มีโอกาสในด้านการศึกษามากกว่าภาคอื่น ๆ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความเป็นเมืองมีความสัมพันธ์ต่อโอกาสด้านการศึกษาอย่างชัดเจน อีกทั้งวิทยากร เชียงกูล (2551) กล่าวไว้ในสภาวะการศึกษาไทยปี 51-52 ว่า ความแตกต่างของการจัดการศึกษาในภูมิภาคต่าง ๆ ของไทย สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้จัดทำรายงาน เรื่องแผนที่การพัฒนาจังหวัดของประเทศไทย ด้านการศึกษาออกมาในปลายปี 2557 มีข้อมูล ที่ช่วยให้เราเข้าใจความแตกต่างของการจัดการศึกษาในภูมิภาคและจังหวัดต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกหยิบยกมาเฉพาะบางประเด็นเพื่อที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสภาพปัญหา การจัดการศึกษาของประเทศไทยที่ลึกมากกว่าการมองแค่ภาพรวมหรือผลเฉลี่ยของทั้ง ประเทศ โอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ

จังหวัดที่มี เศรษฐกิจดี เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้รับการศึกษาที่ดีกว่าจังหวัดอื่น ๆ โดยเฉพาะจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ติดชายแดนและภาคเหนือที่ได้คะแนนต่ำ เช่น อัตราการเข้า เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กลุ่มอายุ 6-17 ปี) มีอัตราการเข้าเรียนไม่ถึงร้อยละ 90 ของประชากรวัยเดียวกัน จังหวัดที่อยู่ติดชายแดนในทุกภูมิภาคมีอัตราการอ่านออกเขียน ได้ของประชาชนน้อยกว่าร้อยละ 90 แรงงานไทยส่วนใหญ่ในปี พ.ศ. 2556 มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 8 ปี ซึ่งต่ำกว่า การศึกษาภาคบังคับ 9 ปี หรือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่อยู่แค่ระดับประถม ศึกษา มีเพียง 8 จังหวัด ที่แรงงานมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยมากกว่า 9 ปี แต่ก็ไม่ถึง 12 ปี คือ กรุงเทพฯ ปริมณฑล ชลบุรี สงขลา กระบี่ ภูเก็ต คุณภาพและประสิทธิภาพการศึกษา วัดจากคะแนน O-NET และ V-NET โรงเรียน ในเขตเมือง ในเมืองใหญ่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนในจังหวัดที่จนกว่า โดยเฉพาะ นอกเขตเมืองออกไป ในระดับทั่วประเทศ จำนวนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพมีจำนวน น้อยลง ทุกปี และที่ผลิตได้ก็ไม่ตรงตาม ที่ตลาดแรงงานต้องการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) จากรายงานผลการดำเนินงานการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553 พบว่าการรับนักเรียนในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 369 โรงเรียน พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถรับนักเรียนได้มากกว่าร้อยละ 6.47 ของแผนการรับนักเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.35 ของผู้สมัคร โดยอัตราการแข่งขันเฉลี่ยทั่วประเทศเท่ากับร้อยละ 1.95 ภาคเหนือมีอัตราการแข่งขันเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับร้อยละ 2.07 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 1.85 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 367 โรงเรียน พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถรับนักเรียนได้ ร้อยละ 104.74 ของแผนการรับนักเรียนหรือร้อยละ 77.11 ของผู้สมัคร โดยอัตราการแข่งขันเฉลี่ยทั่วประเทศเท่ากับร้อยละ 1.36 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการแข่งขันเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับร้อยละ 1.48 ภาคกลางมีอัตราเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 1.26

ผลการเปรียบเทียบการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก อาจเป็นผลเนื่องมาจากความแตกต่างของการบริหารจัดการของโรงเรียน งบประมาณ โอกาสทางการจัดการ สอดคล้องกับ อัจฉริย์ ทิพนนธรณินทร์ (2556) กล่าวว่าการศึกษาของภาครัฐที่เป็นการให้เปล่านั้นเป็นการสร้างความเท่าเทียมในโอกาสทางการศึกษา โดยผู้ศึกษาได้ทบทวนนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐบาลปัจจุบันนั้นทำให้พบว่าโครงการหลายโครงการที่กำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาอาจจะดูเป็นเหมือนโครงการที่ปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จจริงได้ยาก อาทิเช่น นโยบายเรื่อง Tablet

นโยบายสร้างห้องการเรียนรู้ e-Book e-Learning นอกจากนี้ยังมีการกำหนดนโยบายย่อยที่หลั่มซ้อนกันอีกคือ นโยบายโรงเรียนในฝันกับนโยบายโรงเรียนตัวอย่างในทุกอำเภอที่ต่างมีเป้าหมายเพื่อสร้างโรงเรียนคุณภาพในแต่ละพื้นที่ เพื่อลดช่องว่างระหว่างโรงเรียนในเมืองใหญ่กับโรงเรียนในชนบทที่ห่างไกล ซึ่งสะท้อนให้เห็นการกำหนดนโยบายโดยอาจไม่ได้คำนึงถึงประสิทธิภาพในการบริหารการศึกษา

ผลการเปรียบเทียบการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่มีประเภทโรงเรียนต่างกัน พบว่า โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงมากกว่าโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ และโรงเรียนทั่วไป อาจเนื่องมาจากโรงเรียนมีบริบทที่แตกต่างกัน โรงเรียนทั่วไปอาจเป็นการสอบเพื่อวัดระดับความรู้ หรือเพื่อจัดห้องเท่านั้น ไม่ได้เป็นการสอบเพื่อคัดเลือก (ทีวิคต์ ศรีดำรงค์, แฉ่งน้อย ย่านวารี, สมคิด สร้อยน้ำ) การบริหารสถานศึกษาสู่การเป็นโรงเรียนคุณภาพ: การศึกษาทฤษฎีฐานรากจากการวิจัยพบว่าโรงเรียนควรร่วมกับชุมชนหารูปแบบที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชนนั้น ๆ พัฒนาผู้เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการคัดกรองนักเรียน เพื่อให้ทราบถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคล จัดการเรียนการสอนเต็มเวลาเต็มหลักสูตร โดยเน้นการสอนซ่อมเสริมและประเมินผลตามสภาพจริง ส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาบรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียน

2.3 ปัญหาและอุปสรรคจากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า

2.3.1 ด้านผู้ปกครอง พบว่า เอกสารหลักฐานที่ผู้ปกครองนำมาสมัครเข้าเรียนไม่ครบ เนื่องจากผู้ปกครองหลายรายมีปัญหาแยกทางกัน นำนักเรียนไปสมัครไว้หลายที่ แล้วเลือกโรงเรียนที่เหมาะสม ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ปัญหาความเป็นอยู่ของครอบครัว มีค่านิยมส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและมีชื่อเสียง คุณภาพของโรงเรียนมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการเข้าโรงเรียนที่มีคุณภาพ ไม่นำนักเรียนไปสมัครเรียนโรงเรียนใกล้บ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่ เนื่องจากคิดว่าคุณภาพของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน ทำให้โรงเรียนทั่วไปมีจำนวนนักเรียนลดลง ยกเว้นโรงเรียนทั่วไปที่มีคุณภาพ

2.3.2 ด้านนักเรียน พบว่าในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ กรณีที่เป็นนักเรียนต่างสัญชาติมีปัญหาในเรื่องเอกสาร ทั้งไม่มีเลขประชาชน ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ไม่มีการแจ้งเกิด ความพร้อมของทางครอบครัวในการส่งเด็กเข้าเรียน กรณีที่เป็นนักเรียนทั่วไปบางรายนำเอกสารมาไม่ครบ ไม่นำหลักฐานผลการเรียนมาแสดงต่อทางโรงเรียน หลักฐานที่เป็นเกรดเฉลี่ยมีความแตกต่างกันซึ่งมีผลต่อการคัดกรองคุณสมบัติเบื้องต้นของนักเรียน ค่านิยมส่วนใหญ่ต้องการ

เข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพมีชื่อเสียง มีการย้ายทะเบียนบ้านเพื่อให้ได้สิทธิในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนขนาดใหญ่หรือโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง นักเรียนที่มาจากนอกเขตพื้นที่บริการบางรายที่สนใจการเรียนน้อยติดต่อกับผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาได้ล่าช้า นักเรียนบางรายสมัครไว้หลายแห่งเพื่อเลือกโรงเรียนที่เหมาะสม

2.3.4 ด้าน โรงเรียน พบว่า กรณีโรงเรียนทั่วไปหรือโรงเรียนในชนบทมีนักเรียนส่วนหนึ่งจะไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลางที่อยู่ใกล้บ้านถูกละเลย ผู้ปกครองและนักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ นักเรียนไม่เลือกสมัครเรียนโรงเรียนใกล้บ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่ เนื่องจากคิดว่าคุณภาพของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน ทำให้โรงเรียนทั่วไปมีจำนวนนักเรียนลดลง ยกเว้นโรงเรียนทั่วไปที่มีคุณภาพแต่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ

โรงเรียนทั่วไป โรงเรียนอัตราการแข่งขันสูง และโรงเรียนวัตถุประสงค์พิเศษ มีอัตราการแข่งขันในการรับนักเรียนที่แตกต่างกัน ผลกระทบมาจากคุณภาพของโรงเรียน โรงเรียนที่ได้รับความนิยมสูงมีผู้สมัครเกินกว่าจำนวนที่สามารถรับได้จำนวนมาก

โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ด้านการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงเนื่องจากไม่ได้มีทั่วไปในทุกจังหวัด ทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนทั่วไปและนักเรียนด้อยโอกาสขาดข้อมูลในการเลือกเรียน

บางโรงเรียนไม่ยอมรับนักเรียนที่มีสิทธิ์เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนเดิมกลับเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อนักเรียนไปสอบที่อื่นแล้วไม่ได้ เกิดความไม่เข้าใจของผู้ปกครองที่มีนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วไม่ได้เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเดิม

การนำผล O-NET มาใช้ในการตัดสินใจคัดเลือกนักเรียนเกิดปัญหาเนื่องจากการปรับเปลี่ยนคะแนนหลังการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

2.4 ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด พบว่า

โรงเรียนทั่วไปควรมีการพัฒนาโรงเรียนคู่ขนานกับโรงเรียนขนาดใหญ่หรือโรงเรียนที่มีชื่อเสียงให้มีศักยภาพการเรียนการสอนเทียบเท่าโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง เพื่อเพิ่มคุณภาพของโรงเรียนตามศักยภาพและบริบทของโรงเรียนเป็นการกระจายอัตราการแข่งขันทางหนึ่ง

โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงควรรับนักเรียนทุกประเภทรอบเดียวและแยกประเภทแต่ละประเภทให้ชัดเจน ควรเพิ่มจำนวนห้องเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้มากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรปรับปรุงปฏิทินการรับนักเรียนในประเภทต่าง ๆ ให้แตกต่างกัน

โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ในระดับสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และระดับสถานศึกษาให้มากขึ้น ไม่ควรเพิ่มห้องเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ หรือ ขนาดใหญ่พิเศษ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่จบจากโรงเรียนเดิมให้มากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนที่มีความกระตือรือร้น และได้เข้าเรียนตามที่นักเรียนสนใจ

โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ควรกำหนดการรับนักเรียนในสัดส่วนที่ชัดเจน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้หลายหลายในทุกระดับ ควรมีการจัดงาน มหกรรมตลาดนัดเรียนต่อ ชั้น ม.1 และม. 4 ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ควรพิจารณาการรับนักเรียนด้วยผล O-Net เพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ควรมีการทดสอบความรู้ทุกคน ไม่ควร เปลี่ยนแปลงกำหนดการรับนักเรียน มีการประชาสัมพันธ์และแนะแนวให้นักเรียนทราบ ควรรับนักเรียนรอบเดียวและจำนวนนักเรียนไม่ควรเกิน 45 คนต่อห้องเรียน และไม่ควรมีขยายเพิ่ม ห้องเรียน โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองได้เยี่ยมชมโรงเรียนเพื่อประกอบ การตัดสินใจ

ประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติกาารรับนักเรียน ควรกำหนดปฏิทินการรับนักเรียน ให้เร็วขึ้น อาจจะเป็นภายในเดือนพฤศจิกายนและควรปรับปฏิทินการรับนักเรียนให้เหมาะสม ไม่ซ้ำซ้อนในระดับที่แตกต่างกัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรณรงค์ให้นักเรียนเรียน โรงเรียน ใกล้บ้านที่มีคุณภาพและควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา จัดสรรที่เรียนรอบสองให้กับนักเรียน และพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนให้ทัดเทียมกับโรงเรียน ที่มีชื่อเสียงตามศักยภาพ ควรมีการสอบ ประกาศผลสอบ และรายงานตัว พร้อมกันทั้งประเทศ ควรมีโครงการกิจกรรมในการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมสนับสนุนการรับนักเรียนตามวัตถุประสงค์ ของโรงเรียนแต่ละประเภทและร่วมประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและทั่วถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการในเรื่องการรับนักเรียนเพราะในแต่ละพื้นที่มีบริบท ที่แตกต่างกัน ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ งานการรับนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนของโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยนำเสนอข้อเสนอแนะ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัย ไปใช้ และ 2) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการรับนักเรียน ทั้งหมด สามารถนำไปเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมในการรับนักเรียนในปีถัดไป

2. โรงเรียนควรพัฒนาการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนให้มีเนื้อหาครอบคลุม และตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน

3. โรงเรียนควรจัดบุคลากรที่มีความสามารถ มีประสบการณ์ ความรู้ ในการตรวจ แบบทดสอบ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาดมากขึ้น

4. โรงเรียนควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน อย่างชัดเจนเพื่อให้เป็นมาตรฐานและป้องกันความผิดพลาดในการออกข้อสอบ

5. โรงเรียนควรนำแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

6. โรงเรียนควรนำผลการประเมินอภิมานการรับนักเรียนไปใช้ในเชิงปฏิบัติ เช่น การจัดทำโครงการส่งเสริมคุณภาพของโรงเรียนเพื่อเป็นการกระจายอัตราการแข่งขัน การจัดการกิจกรรมประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนทั้งในระดับเขตพื้นที่ และภูมิภาค

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งแยกลงไปตามภูมิภาค เขตพื้นที่ ตามขนาด โรงเรียน และประเภทของโรงเรียนเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลายมากขึ้น

2. ควรศึกษาวิจัยเพื่อลดอัตราการแข่งขันในการสมัครเรียนในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงกระจายไปสู่โรงเรียนทั่วไป เพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาและพัฒนาโรงเรียน ให้เป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพเท่าเทียมโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). แนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). แนวทางการดำเนินการรับนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์เกษตรกรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). การรับนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2557. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์เกษตรกรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา นโยบายสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). สัดส่วนการรับนักเรียนของโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2557. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์เกษตรกรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). นโยบาย และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสารสนเทศ (2558). สถิติทางการศึกษา ปี 2558. เข้าถึงได้จาก http://www.boppobec.info/home/?page_id=18308
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). ข้อมูลรายชื่อ โรงเรียนสังกัด สพฐ ปี 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.bopp-obec.info/home/wp-content/uploads/2016/09/school159.xlsx>
- กาญจนา ศรีสังวาล. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอน

โดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. ม.ป.ท., ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. (2550). การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตร: การประยุกต์ใช้ การประเมินอภิमान. ปริญญาโทการศึกษาศุภกิจบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา หลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทิวดี ศรีดำรง. (2556). การบริหารสถานศึกษาสู่การเป็น โรงเรียนคุณภาพ: การศึกษาทฤษฎี ฐานราก. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2540). สถิติเพื่อการวิจัย, วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2(1), 32-46.

ชเนศ จำเกิด. (2542). การวิจัยและพัฒนา (R&D): กระบวนการศึกษาค้นคว้าสู่คุณภาพ. วารสารวิชาการ, 2(8), 13-17.

ชเนศ จำเกิด. (2545). การประเมินผลการฝึกอบรมตามรูปแบบการประเมินของเคิร์กแพตทริก (Kirkpatrick). วารสารเทคโนโลยี (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น), 24(134), 156-158.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์อภิमान. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างสถิติกับการวิจัย. สักทอง: วารสารการวิจัย, 15(1), 1-13.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว การพิมพ์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). เทคนิคการสร้างเครื่องมือและรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.

บุญเอื้อ โสภิน. (2549). การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,

- สาขาวิชาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
 ประทุม รอดประเสริฐ. (2539). *การบริหารโครงการ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
 ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์. (2544). *การวิจัยประเมินผล: หลักการและกระบวนการ*. กรุงเทพฯ:
 คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
 พงศ์เทพ จิระโร. (2552). *การประเมินโครงการ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชลบุรี: บัณฑิตเอกสาร.
 พงศ์เทพ จิระโร. (2554). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. ชลบุรี: บัณฑิตเอกสาร.
 พิสนุ ฟองศรี. (2551). *การเขียนรายงานประเมินโครงการ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
 เพชรรุ่ง การพิมพ์.
 พิสนุ ฟองศรี. (2551). *เทคนิควิธีประเมินโครงการ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ:
 ด่านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
 ไพฑูรย์ พรหมเสนา. (2545). *การประเมินผลโครงการกิจกรรม 5 ส ของศูนย์ควบคุมการบิน
 เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
 ยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2544). *การประเมินโครงการ แนวคิดและแนวปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
 ยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2552). *การวัดผลและสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์* (พิมพ์ครั้งที่ 8).
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 รัตนะ บัวสนธ์. (2550). *วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
 ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
 ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). *สถิติวิทยาทางการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภาควิชาการวัดผล
 และวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ:
 สุวีริยาสาส์น.
 เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร. สำนักงาน. (2550). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
 2550*. กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร.
 วณิช ศรีตะปัญญา. (2551). *ความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนกีฬาต่อพฤติกรรมกรรมการสอน
 ของผู้ฝึกสอนกีฬา*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
 การออกกำลังกายและการกีฬา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
 วิทยากร เชียงกุล. (2549). *รายงานสถานะการศึกษาไทย 2549/ 2550 จะแก้ปัญหาและปฏิรูป
 การศึกษาอย่างเป็นระบบของครุวมได้อย่างไร*. ค้นหาได้จาก
<https://witayakornclub.wordpress.com>
 วิเชียร เกตุสิงห์. (2543). *คู่มือการวิจัย: การวิจัยเชิงปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

- วิเชียร เกตุสิงห์ และคณะ. (2554). *จากรายงานผลการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- วัชริน สินธวานนท์, รื่นเริง ลีลานุกรม และสุรศักดิ์ เจือจรวงใจ. (2546). แบบสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการบริการระดับความรู้สึกแบบทั่วไป. *จดหมายเหตุทางแพทย์*, 86, 1167-1176.
- วาสนา จันทร์แสงสว่าง. (2548). *ทัศนคติของข้าราชการต่อระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานกรณีศึกษาสำนักปลัดกระทรวงพลังงาน*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศักดิ์สิทธิ์ ชัดติยาสุวรรณ. (2540). *การรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา.
- ศักดิ์สิทธิ์ ชัดติยาสุวรรณ. (2550). *การดำเนินงานการรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2550*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2537). *ทฤษฎีการประเมิน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุโข. (2551). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2544). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2544). *เทคนิคการประเมินโครงการ*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2550). *เทคนิคการประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: อรุณสกาลาดพร้าว.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2541). *วิธีวิทยาการทางการประเมิน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). *รวมบทความทางการประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). *ความรู้พื้นฐานสำหรับการประเมินโครงการทางการศึกษา*.

- กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิ ชีรสรณ์. (2552). *เทคนิคการเขียนรายงานวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2544). *กลยุทธ์การวิจัยเพื่อพัฒนางาน วิจัยเพื่อพัฒนาองค์กร*. นนทบุรี: จตุพรดีไซน์.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2551). *กลยุทธ์การวิจัยเพื่อพัฒนางาน วิจัยเพื่อพัฒนาองค์กร*. นนทบุรี: จตุพรดีไซน์.
- สุรัตน์ อนันตชาติ. (2550). *การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการจัดทำสำมะโนประชากรผู้เรียนและการรับนักเรียนของสถานศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ศิริพร สติวงศ์. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการนำจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). *การรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *รายงานผลการดำเนินงานรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *การรับนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *แนวทางการดำเนินงานรับนักเรียน*

- สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *นโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *ความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี 2550*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี 2550. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พุทธศักราช 2554*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับ มัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อรพรรณ ฤทธิ์มั่น และบัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2559). *การผลิตครูเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้สู่นาคตการศึกษาไทย. (โดย พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รมว.ศธ.)*. เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/websm/2016/jul/317.html>
- อรุณี อ่อนสวัสดิ์. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. พิษณุโลก: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อัจฉรีย์ ทิพนชนธินทร์. (2556). ความเท่าเทียมทางการศึกษารากฐานการพัฒนาการศึกษาไทยสู่สากล. *วารสารการเมืองการปกครอง*, 3(2), 36-50.
- อุทุมพร จามรมาน. (2540). ในสุวิมล ว่องวานิช (บรรณาธิการ), *108 คำถาม: การวิจัย การวัดและประเมินผลสถิติ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.
- Berk, R. A. (1981). *Meta evaluation; concepts: Standards and users: Educational evaluation methodology: The state of the Art*. Johns Hopkins University Press.
- Boyd, N. R., & Windsor, R. A. (1993). Meta-evaluation of nutrition intervention research among pregnant women. *Health Education Quarterly*, 20,(3), 327-345.
- Cook, T. D. (1978). Meta-evaluation research in *Evaluation Quarterly*, 2(1978), 5-51.

- Gallegos, A. (1994). Meta-evaluation of school evaluation models. *Studies in Educational Evaluation, 20*, 41-54.
- Lee, R. T. (1995). *A meta-evaluation of Taiwan ministry of education's national technology institutes evaluation: A study of evaluation teams, and stakeholders, judgment on the evaluation practice*. (CD-ROM). Abstract form: Pro Quest File: Dissertation Abstract Item: 9538604.
- Maduak, G. F., Scriven, M., & Stufflebeam, D. L. (1983). *Evaluation models: Viewpoints on educational and human service evaluation*. Boston: Kluwer-Nijhoff publication.
- Nyirenda, S. (1994). Assessing highly accomplished teaching: developing a meta-evaluation criteria framework for performance assessment systems for national certification of teacher, in *Journal of Personnel Evaluation in Education, 8*, 313-327.
- Schwandt, T. A. (1988). *Linking auditing and metaevaluation: Enhancing quality in applied research*. Beverly Hill, CA: SAGE Publications.
- Scriven, M. (1991). *Evaluation thesaurus* (4th ed.). Newbury Park, CA: SAGE Publications.
- Smith, N. L. (1990). Caution on the use of investigative case studies in meta-evaluation. *Evaluation and Program Planning, 13*, 373-378.
- Stufflebeam, D. L., Madam, C. F., & Kellaghan, T. (eds.) (2000). *The CIPP model for evaluation in evaluation model*. Boston, MA: Kluwer Academic.
- Wahba, A. F. M. (1990). *Assessing meta-evaluation in practice: Application of the joint committee standards to final evaluation of traditional birth attendants (TBAs) in four developing countries*. Doctor's Thesis. Graduate School, University of Pittsburgh.
- Yamane. (1967). *Taro Statistic: An introductory analysis*. New York: Harper & row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ ๐๔๐๐๘/ ๑๐๐๑

ถึง มหาวิทยาลัยบูรพา

อ้างถึงหนังสือ เรื่องขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ที่ ศธ ๖๖๒๑/๒๑๘๙ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มหาวิทยาลัยบูรพาขออนุญาตให้นางสาวอรจิรา ศรีคงรักษ์ นิสิตหลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล เข้าเก็บข้อมูลนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการวิจัย นั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พิจารณาอนุญาต ให้บุคคลดังกล่าวสามารถเข้าเก็บข้อมูลนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการวิจัยได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา

โทร ๐-๒๒๘๘-๕๘๘๒-๓

โทรสาร ๐-๒๒๘๐-๕๕๖๑

25-10
สำเนา

ที่ ศธ ๒๖๒๓/ว.๒๐๑๘

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถนนเทศบาลบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน (สำเนาดังแนบ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย: ค่าไคร่งย้อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรจิรา ศรีคงรักษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การประเมินอภิมานการรับนักเรียนมัธยมศึกษาเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล" ในความควบคุมดูแลของ ดร.ผลาดร สุวรรณโพธิ์ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในขณะนี้ คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ทีวีสวัสดิ์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้อำนวยการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๗๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๒๕๓

ผู้วิจัยโทร. ๐๘-๗๐๓๘-๘๙๓๗

ที่ ศธ ๒๒๒๑/ว๐๕๓๒

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๙ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรจิรา ศรีคงรักษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมิน อภิमानการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล" ในความควบคุมดูแล ของ ดร.ผลาดร สุวรรณโพธิ์ ประธานกรรมการ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากครูและผู้บริหารในโรงเรียน โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมทางไปรษณีย์ ระหว่างวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ อนึ่งโครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรม การวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยชัย ศิริสวัสดิ์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้อำนวยการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๗๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๒๕๑

ผู้วิจัยโทร. ๐๘-๗๐๙๘-๘๙๓๗

ที่ ศธ ๒๒๒๑/ว ๐๕๓๘

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๓๖๙ ถ.สงครามกลางเมือง ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๓

๔ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางสาวอรจิรา ศรีคงรักษ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล" ในความควบคุมดูแลของ ดร.ผลาทร สุวรรณโพธิ์ ประธานกรรมการ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูและผู้บริหารในโรงเรียน โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ ระหว่างวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ สิริสวัสดิ์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๗๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๒๕๑

ผู้วิจัยโทร. ๐๘-๗๐๙๘-๘๙๓๗

ภาคผนวก ข
ความสอดคล้อง

การวิเคราะห์แบบประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล
เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินกับจุดประสงค์ (IOC)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ด้านอรรถประโยชน์							
U1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม	1	1	1	0	1	4	0.8
U2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน	1	1	0	1	1	4	0.8
U3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค	1	1	1	1	1	5	1
U4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1
U5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1
U6: ประกาศรับสมัครนักเรียนในด้านวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6
U7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1
U8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน	1	1	1	1	1	5	1
U9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6
U10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน	1	1	0	1	1	4	0.8
U11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่าน	1	1	1	1	0	4	0.8

เว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง							
รายการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
U12: นักเรียนสามารถดาวน์โหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้	1	0	0	1	1	3	0.6
U13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	1	1	0	1	1	4	0.8
U14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร	1	1	1	1	0	4	0.8
U15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น	1	0	0	1	1	3	0.6
U16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน	1	1	0	1	1	4	0.8
U17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน	1	0	1	1	1	4	0.8
U18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ	1	1	1	1	1	5	1
U19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ	1	0	1	1	1	4	0.8
U20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	1	0	0	1	1	3	0.6
U21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน	1	1	0	1	1	4	0.8
U22: ประกาศการตรวจแบบทดสอบโดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง	1	1	1	1	0	4	0.8
U23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการ	1	0	0	1	1	3	0.6

รายการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
คัดเลือกทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด							
U24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว	1	1	1	1	1	5	1
U25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป	1	0	1	1	1	4	0.8
ด้านความเป็นไปได้							
F1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1
F2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน	1	1	1	0	0	3	0.6
F3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค	1	1	1	1	1	5	1
F4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1
F5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1
F6: ประกาศรับสมัครนักเรียนในด้าน วัน เวลา และสถานที่ในการสมัครชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6
F7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน	1	1	0	1	1	4	0.8
F8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน	1	1	1	1	0	4	0.8
F9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6
F10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6

รายการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
F11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง	1	0	0	1	1	3	0.6
F12: นักเรียนสามารถดาวน์โหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้	1	1	0	1	1	4	0.8
F13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	1	1	1	1	0	4	0.8
F14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร	1	0	0	1	1	3	0.6
F15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น	1	1	0	1	1	4	0.8
F16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน	1	1	1	1	0	4	0.8
F17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน							
F18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ	1	1	0	1	1	4	0.8
F19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ	1	1	1	1	0	4	0.8
F20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	1	1	1	1	1	5	1
F21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1
F22: ประกาศการตรวจแบบทดสอบโดยผู้มี	1	1	1	1	1	5	1

ประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง							
รายการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
F23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด	1	0	1	1	1	4	0.8
F24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว	1	1	1	0	1	4	0.8
F25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป	1	0	0	1	1	3	0.6
ด้านความเหมาะสม							
P1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม	1	0	0	1	1	3	0.6
P2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน	1	1	0	1	1	4	0.8
P3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค	1	1	1	1	0	4	0.8
P4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6
P5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน	1	1	0	1	1	4	0.8
P6: ประกาศรับสมัครนักเรียนในด้าน วัน เวลา และสถานที่ในการสมัครชัดเจน	1	1	1	1	0	4	0.8
P7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1
P8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน	1	1	1	1	1	5	1
P9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6

รายการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
P10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณ โรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน	1	1	0	1	1	4	0.8
P11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง	1	1	1	1	0	4	0.8
P12: นักเรียนสามารถดาวน์โหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้	1	0	0	1	1	3	0.6
P13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	1	0	0	1	1	3	0.6
P14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร	1	1	0	1	1	4	0.8
P15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น	1	1	1	1	0	4	0.8
P16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6
P17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1
P18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ	1	1	0	1	1	4	0.8
P19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ	1	1	1	1	0	4	0.8
P20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	1	0	0	1	1	3	0.6
P21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมี	1	1	0	1	1	4	0.8

เนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ ของนักเรียน							
รายการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
P22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้ที่มี ประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง	1	1	0	1	1	4	0.8
P23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่าน การคัดเลือกทางเว็บไซต์และป้าย ประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด	1	1	1	1	0	4	0.8
P24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว	1	0	0	1	1	3	0.6
P25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป	1	1	1	1	1	5	1
ด้านความถูกต้อง							
A1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและ แผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม	1	1	0	1	1	4	0.8
A2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับ นักเรียน	1	1	1	1	0	4	0.8
A3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียน ที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรมและ เสมอภาค	1	0	0	1	1	3	0.6
A4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนิน การรับนักเรียนอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1
A5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียน เป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน	1	1	0	1	1	4	0.8
A6: ประกาศรับสมัครนักเรียนในด้าน วัน เวลา และสถานที่ในการสมัครชัดเจน	1	1	1	1	0	4	0.8
A7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับ ในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6
A8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มี	1	1	0	1	1	4	0.8

รายการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
ระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน							
A9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	1	1	1	1	0	4	0.8
A10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณ โรงเรียน และสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน	1	0	0	1	1	3	0.6
A11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง	1	1	0	1	1	4	0.8
A12: นักเรียนสามารถดาวโหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้	1	1	0	1	1	4	0.8
A13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว	1	1	1	1	0	4	0.8
A14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร	1	0	0	1	1	3	0.6
A15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น	1	1	1	1	1	5	1
A17: โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน	1	1	1	1	1	1	1
A16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก สถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน	1	1	0	1	1	4	0.8
A18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ	1	1	1	1	0	4	0.8
A19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ	1	0	0	1	1	3	0.6
A20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐาน	1	1	1	1	0	4	0.8

ผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ							
-------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

รายการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
A21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือکنักเรียน มีเนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ ของนักเรียน	1	0	0	1	1	3	0.6
A22: ประกาศการตรวจแบบทดสอบ โดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทาน มากกว่า 1 ครั้ง	1	1	1	1	1	5	0.6
A23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่าน การคัดเลือกทางเว็บไซต์และ ป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด	1	1	0	1	1	4	0.8
A24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหรือ หน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว	1	1	1	1	0	4	0.8
A25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป	1	0	0	1	1	3	0.6

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินเพื่อการวิจัย เรื่อง

“การประเมินอภิมานการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล”

คำชี้แจง

แบบประเมินเพื่อการวิจัยชุดนี้ มี 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินการรับนักเรียนศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

2.1 แบบประเมินด้านอรรถประโยชน์

2.2 แบบประเมินด้านความเป็นไปได้

2.3 แบบประเมินด้านความเหมาะสม

2.4 แบบประเมินด้านความถูกต้อง

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา/ อุปสรรค และข้อเสนอแนะการรับ

นักเรียนศึกษาต่อใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น การนำเสนอผลวิจัย จะนำเสนอโดยภาพรวม ไม่มีผลกระทบต่อท่านเป็นส่วนตัวแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวอรจิรา ยอดคำ
นิสิตปริญญาโทสาขาวิจัย วัตถุประสงค์ และสถิติการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1.1 ภูมิลำเนา

☐ ภาคเหนือ	☐ ภาคกลาง
☐ ภาคใต้	☐ ภาคตะวันออก
☐ ภาคตะวันตก	

1.2 เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง

1.3 อายุ.....ปี (มากกว่า 6 เดือนนับเป็น 1 ปี)

1.4 ประสบการณ์การสอน.....ปี (มากกว่า 6 เดือนนับเป็น 1 ปี)

1.5 ขนาดโรงเรียน(จำนวนนักเรียน)

☐ เล็ก (ต่ำกว่า 121 คน)	☐ กลาง (121-499 คน)
☐ ใหญ่ (500 - 1,499 คน)	☐ ใหญ่พิเศษ (1,500 คนขึ้นไป)

1.6 ประเภทของโรงเรียน

☐ โรงเรียนทั่วไป	☐ โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง
☐ โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามวัตถุประสงค์พิเศษ	

1.7 กลุ่มสาระที่ปฏิบัติการสอน

☐ ภาษาไทย	☐ คณิตศาสตร์
☐ วิทยาศาสตร์	☐ ภาษาต่างประเทศ
☐ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี	☐ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
☐ พลศึกษา	☐ ศิลปะ
☐ อื่น ๆ	

1.8 ตำแหน่ง/ วิทยฐานะ

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา	☐ ครู	☐ อื่น ๆ.....

1.9 กลุ่มงาน/ ฝ่ายงาน

☐ บริหารทั่วไป	☐ วิชาการ
☐ บุคลากร	☐ งบประมาณ
☐ อื่น ๆ.....	

1.10 คุณวุฒิสูงสุด

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

ส่วนที่ 2 แบบประเมินเกี่ยวกับการรับนักเรียนมัธยมศึกษาเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

2.1 แบบประเมินด้านอรรถประโยชน์

คำแนะนำในการตอบ

แบบประเมินส่วนนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ให้ท่านตอบคำถามแต่ละข้อโดยขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดความหมายของคะแนนด้านอรรถประโยชน์ดังนี้ ดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นประโยชน์ในระดับดีมาก
- 4 หมายถึง เป็นประโยชน์ในระดับดี
- 3 หมายถึง เป็นประโยชน์ในระดับพอใช้
- 2 หมายถึง เป็นประโยชน์ในระดับแย่มาก
- 1 หมายถึง เป็นประโยชน์ในระดับแย่มาก

รายการ	ระดับอรรถประโยชน์				
	5	4	3	2	1
U1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม					
U2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน					
U3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค					
U4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจน					

รายการ	ระดับอรรถประโยชน์				
	5	4	3	2	1
U5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน					
U6: ประกาศรับสมัครนักเรียนในด้าน วัน เวลา และสถานที่ในการสมัครชัดเจน					
U7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน					
U8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน					
U9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน					
U10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณ โรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน					
U11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง					
U12: นักเรียนสามารถดาวน์โหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้					
U13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว					
U14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร					
U15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเมืองต้น					
U16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือกสถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน					

รายการ	ระดับอรรถประโยชน์				
	5	4	3	2	1
U18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ					
U19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ					
U20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ					
U21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน					
U22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้ที่มีประสบการณ์ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง					
U23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด					
U24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว					
U25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป					

2.2 แบบประเมินด้านความเป็นไปได้

คำแนะนำในการตอบ

แบบประเมินส่วนนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ให้ท่านตอบคำถามแต่ละข้อโดยขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ ความเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดความหมายของคะแนน

ด้านความเป็นไปได้นี้ ดังนี้

- 5 หมายถึง ความเป็นไปได้อยู่ในระดับดีมาก
- 4 หมายถึง ความเป็นไปได้อยู่ในระดับดี
- 3 หมายถึง ความเป็นไปได้อยู่ในระดับพอใช้
- 2 หมายถึง ความเป็นไปได้อยู่ในระดับแย่มาก
- 1 หมายถึง ความเป็นไปได้อยู่ในระดับแย่มาก

รายการ	ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
U1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม					
U2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน					
U3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค					
U4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจน					
U5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน					
U6: ประกาศรับสมัครนักเรียนในด้าน วัน เวลา และสถานที่ในการสมัครชัดเจน					
U7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับ					

ในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน					
-------------------------------	--	--	--	--	--

รายการ	ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
U8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน					
U9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต่ำของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน					
U10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณโรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน					
U11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง					
U12: นักเรียนสามารถดาวน์โหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้					
U13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว					
U14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร					
U15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น					
U16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือกสถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน					
U18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ					
U19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ					
U20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ					

รายการ	ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
U21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน					
U22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้มีประสบการณ์ความรู้และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง					
U23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและเวลาที่กำหนด					
U24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว					
U25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป					

2.3 แบบประเมินด้านความเหมาะสม

คำแนะนำในการตอบ

แบบประเมินส่วนนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ให้ท่านตอบคำถามแต่ละข้อโดยขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ ความเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดความหมายของคะแนน ด้านความเหมาะสมได้ดังนี้ ดังนี้

- 5 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก
- 4 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับดี
- 3 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้
- 2 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับแย่มาก
- 1 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับแย่มาก

รายการ	ระดับด้านความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
U1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม					
U2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน					
U3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค					
U4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจน					
U5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน					
U6: ประกาศรับสมัครนักเรียนในด้าน วัน เวลา และสถานที่ในการสมัครชัดเจน					

รายการ	ระดับด้านความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
U7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน					
U8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน					
U9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน					
U10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณ โรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน					
U11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง					
U12: นักเรียนสามารถดาวน์โหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้					
U13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว					
U14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร					
U15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น					
U16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือกสถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน					
U18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ					
U19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ					

ในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ					
------------------------	--	--	--	--	--

รายการ	ระดับด้านความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
U20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน เป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรอง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ					
U21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหา ครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน					
U22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้ที่มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง					
U23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือก ทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและ เวลาที่กำหนด					
U24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงาน ต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว					
U25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป					

2.4 แบบประเมินด้านความถูกต้อง

คำแนะนำในการตอบ

แบบประเมินส่วนนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ให้ท่านตอบคำถามแต่ละข้อโดยขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ ความเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดความหมายของคะแนนด้านความถูกต้องได้ดังนี้ ดังนี้

- 5 หมายถึง ความถูกต้องอยู่ในระดับดีมาก
- 4 หมายถึง ความถูกต้องอยู่ในระดับดี
- 3 หมายถึง ความถูกต้องอยู่ในระดับพอใช้
- 2 หมายถึง ความถูกต้องอยู่ในระดับแย่มาก
- 1 หมายถึง ความถูกต้องอยู่ในระดับแย่มาก

รายการ	ระดับด้านความถูกต้อง				
	5	4	3	2	1
U1: โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแผนการรับนักเรียนอย่างเหมาะสม					
U2: โรงเรียนมีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการรับนักเรียน					
U3: โรงเรียนมีกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรมและเสมอภาค					
U4: โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนอย่างชัดเจน					
U5: คณะกรรมการดำเนินการรับนักเรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการรับนักเรียน					
U6: ประกาศรับสมัครนักเรียนในด้าน วัน เวลา และสถานที่ในการสมัครชัดเจน					
U7: โรงเรียนจัดสถานที่และลำดับในการรับสมัครเรียนอย่างชัดเจน					

รายการ	ระดับด้านความถูกต้อง				
	5	4	3	2	1
U8: โรงเรียนมีมาตรการป้องกันไม่ให้มีระบบการฝากเข้าเรียนหรือการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้เข้าเรียน					
U9: ประกาศรับสมัครนักเรียนมีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน					
U10: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านป้ายโฆษณาทั้งบริเวณ โรงเรียนและสถานที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน					
U11: การประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านเว็บไซต์และเครือข่ายออนไลน์หลากหลายช่องทาง					
U12: นักเรียนสามารถดาวโหลดใบสมัครจากระบบออนไลน์ได้					
U13: มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ อย่างสะดวกและรวดเร็ว					
U14: คณะกรรมการรับนักเรียนให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเป็นมิตร					
U15: มีการคัดกรองและตรวจสอบหลักฐานทางการเรียนในเบื้องต้น					
U16: มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือกสถานที่สอบ และห้องสอบอย่างชัดเจน					
U18: โรงเรียนมีการวางแผนการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนอย่างเป็นระบบ					
U19: คณะกรรมการออกแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ออกข้อสอบ					
U20: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียน					

เป็นแบบทดสอบที่มีมาตรฐานผ่านการรับรอง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ					
รายการ	ระดับด้านความถูกต้อง				
	5	4	3	2	1
U21: แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนมีเนื้อหา ครอบคลุมและตรงกับระดับความรู้ของนักเรียน					
U22: การตรวจแบบทดสอบโดยผู้ที่มีประสบการณ์ ความรู้ และตรวจทานมากกว่า 1 ครั้ง					
U23: ประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือก ทางเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์ตามวันและ เวลาที่กำหนด					
U24: รายงานข้อมูลการรับนักเรียนต่อสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหรือหน่วยงาน ต้นสังกัดอย่างรวดเร็ว					
U25: สรุปผลการดำเนินการรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางการรับนักเรียนในปีถัดไป					

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดให้ท่านแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรับนักเรียน
เข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน

1. ท่านคิดว่าการรับนักเรียนในโรงเรียนของท่านมีปัญหา อุปสรรค หรือ ข้อเด่น
ข้อด้อย หรือไม่อย่างไร

ปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....